

PP 100003424

DO KAŽDÉ RODINY KRAJANSKÉ NOVINY (Fr.Hrabica)

PUBLISHED FROM JULY 1999

Stručné zprávy.

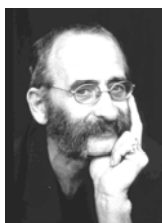
Pondělí 4. listopadu

Íránský těžkovodní jaderný reaktor na plutonium poškodil výbuch Severní Korea přiznala potopení vojenské ponorky a smrt námořníků
Důvod ke shovívavosti USA se Snowdenem prý není, šanci promarnil
Zeman nejmenuje ministrem nikoho, kdo nepředloží čisté lustrační osvědčení
Žalobkyně, která několikrát zastavila stíhání senátora Lajtocha, rezignovala
Hnutí ANO chce předejít přeběhlictví, jeho poslancům údajně hrozí pokuta
Ministerstvo obrany připravilo změny v nasazování vojáků při pohromách
Policie zabavovala zboží v obchodech s věcmi k pěstování konopí
Počasí v Praze: zataženo, 13°C
pokračování na str. 2

Slovo vydavatele:

To je něco úžasného nechat si radit od denního tisku, radia či televize a věřit, co vám sdělí. Jednou vám například tvrdí jak je pití kávy neskutečně zdravé, s odkazem na práci vědce prof. Fuflíka, a o pár měsíců později vám, na základě vědecké práce prof. Pudlíka, tvrdí pravý opak.

Ono nejde o to, že se jednou píše to a podruhé zas ono, ale jakým způsobem se to v tisku prezentuje a co z toho někdy plyne. Před dvaceti lety se tvrdilo, že přichází doba

ledová, našťastí toto sdělení ve své době nemělo žádné následky. Horší to ale bylo, když obrátili o 180° a tvrdili, že se Země otepluje a politici na základě tohoto začali zavádět novou daň, která, divme se, toto

oteplování jaksi nezastavila. Proč asi nezastavil plundrování pralesů a lesů, nebo dokonce nezačali se zalesňování? Asi se jim to nehodilo do kapsy!

Pokud politici správně promasírují lid, pomocí tisku a televize, tak lze udělat cokoli. Třeba přeměnit krok za krokem Austrálii v jeden obrovský koncentrační tábor, a to jen pro vaše dobro (o tom že na tom nejvíce vydělávají politici se jednoduše zakáže mluvit a psát).

Na základě vědecké zprávy z University Washington, zavedou omezení jídla, neb je to pro vás zdravé, včetně čtyřdenního půstu jednou za měsíc (Universita W. totiž zjistila, že když 4 dni nejíte, buňky se začnou regenerovat a sami sebe uzdravovat). Pak zavedou jednotné oblečení pro lid, neb se tím ušetří, a v sobotu a v neděli budete muset chodit na povinné školení jak žít lépe a radostněji.

Myslíte si, že je to pitomost? Tak mi vysvětlete, proč vám nikdo neřekne, kolik je opravdu lidí bez práce; jak je možné, že majitelé farem jsou bezmocní proti nájedzu plynových a těžařských firem, které si mohou na vašich pozemcích dělat co chtějí; jak to, že nic nevíte o přípravě nového pozemkového zákona, kdy lidé budou bezmocní proti velkým organizacím (o tom zrovna nedávno informovalo rádio Alana Jonese, kde taktéž oznámili, že vláda

ignoruje přes 3000 protestů proti těmto změnám). Nevíte jak se občan může bránit proti špatným politikům a jejich útokům na vaši svobodu?

Jinak na okraj, pan Zdenek (ten co založil "U nás doma"), otevře brzo na Milson Point v Sydney novou českou hospodu.

Řítil bychom si pomáhat.

Radost ze zla

Jan Beneš

...agent, bonzák, donašec, fízl, informátor, práškač, udavač, vejška... aneb Pavka Morozov

Ke všem těmto epitetům podlosti nutno zajisté přiřadit ještě i členy KSČ měli udávání nejen za znak uvědomělosti, ale přímo v popisu členství. Nebylo jistě náhodou, že mládeži tak zvané fungl nové a tudíž Gottwaldově, byl přihrán co vzor spratek jménem Pavka Morozov (snad od něj zvolil poruštění jména svého druhdy i Pavel Kohout) a nebude náhodou, že opravdu prvním výrazným znakem jakési Gorbačovovy snahy změnit Rusko bylo již roku 1987 úřední zrušení tohoto symbolu uvědomělosti nového mládí, toho jména Gottwaldova, tak vřele nám podstrkované i Marií Majerovou a Jorge Amadem. Samotným Hoffmeisterem do naší tehdejší školičky v Dejvicích dovedeným. Gorbačov dopustil se i zveřejnění skutečných okolností případu, více než značně lišící se od propagandistické verze. Spisy byly nalezeny. Realita byla taká, že Pavkovu dědečkovi chtěl sovchoz zabavit saně a děd je tudíž ukryl někde v lese. Ten úkryt Pavka hlídal. Saně se však rozhodl ukrást i kdosi jiný – jistě také na úkor sovchozu. Pavku saně střežícího zabili, neb to je odedávna v Rusku to nejjednodušší řešení.

V době a zemích kde nástup nové epochy dějin vždy následoval nedostatek, neb „bohatým brát a chudým dávat“ jaksi nepřinášelo dříve ohlašovaný blahobyt, pak udavačství bylo motivováno zejména snahou o získání nějaké té výhody, anebo řešení osobní nevráživosti. Z basy znám případ muže, který – co přidruženou výrobu JZD a tedy zcela legálně pěstoval nutrie a „pakoval se na tom“ a dopřával si. Na rozdíl od těch družstevníků, kteří nejen nepěstovali nutrie, ale ani nějak jinak se nevěnovali práci užitek přinášející. Base neušel a nutrie péči vyžadující stihly bez jeho opatery v JZD vychcípát.

Svůj díl jistě sehrávaly i plebejské pocity velkých aspirací (třeba literárních, viz ten vzpomenuť případ předního básníka našeho stalinismu) ale malých schopností a získání statutu někoho, kdo nad režimem získáním jakési té výhody vyžrál. A přiznejme v případech jiných i míru donucení, ve chvíli vězeňské tísně a beznaděje.

Nebude asi náhodou, od počátku nové epochy polistopadové, že máme k dispozici seznamy těch, kdož podepisovali, ale silně postrádám seznamy těch, kdož podepisovat dávali. Ačkoli jméno na seznamu ve skutečnosti

neznamená opravdu nic jak dovodím později. Jen právě to jméno na seznamu. Obraz charakteru dodá jen nahlédnutí do svazku. Nikoli všechny se nám zachovaly, že ano?

To vše podepřeno naším zákonem lustračním, jež nejen sankcí postrádá, ale navíc je ještě opatřen nápisem s cedulkou **Nejsme jako oni, případně Dost bylo kádrování!** Navíc tu máme ministry povolující výjimky, neb odborník je nám třeba a pokud to kdo nepochopil, pak nechápe ani to, že nejlepším ředitelem mateřské školky bude sexuální deviant, stýská se mu po totalitě a dobách, kdy sexuální devianti mohli být jen vedoucími Domu pionýrů (například v Brně). Oni přece nejlépe vědí, co takové dítě potřebuje. Nádherně tomu vyhověl náš Úřad pro dokumentaci a vyšetřování zločinu komunismu, kterýž co vyšetřovatele těch zločinů zaměstnal jakéhosi pana Moslera. Ten opravdu věděl jak na to. Roku 1975 udal svého kolegu Kyráška (a další) za výrok, že je mu husa na pekáči milejší než Husák na Hradě. Kyráškově bylo pykat a tohoto vyšetřovatele ÚDV možno právem považovat za odborníka na předmětné zločiny.

Lustrační zákon, tedy cos jako paměť, ledva tehdy před lety schválen, ihned novelisován, aby ho nebylo možno vztáhnout na Václava Havla. Hnedlinko taktéž týmž bagatelisován, například v případě odborářského předáka, který na tom vnitru přece jen učil jazyky, či co... (Ověřte si to, přátelé. Nahlédli jste do jeho svazku?) Pan Falbr však, podle velmi hodnověrných svědectví, v době kdy ještě netušil jak se doba vyvríbí, v prosinci 1989 měl podanou žádost o asyl ve Švýcarech.

Škála těch, kdož se uveřejněním svého jména cítili potrefeni, je až trapně shodná. Ten estébák si potřeboval udělat čárku, například pan režisér Krejča. Výmluvnější by bylo zveřejnění svazku. Což učinila třeba paní Bohdalová a z něho právě zjišťujeme, že podle svého kontaktu StB dotyčná sice podepsala, ale odmítá spolupracovat.

Část svazků, celkem 22 000 jmen, vyvezl na svém útěku major Josef Frolík a jméno pana režiséra Krejči, ale třeba i právě vyznamenané Dany Zátokové, je už tam a padla tato jména i v pod přísahou učiněném Frolíkově slyšení v US Senátu. V Americe se pod přísahou nesmí lhát a je to trestné. Chodí se za to bez pardonu pykat. A tak se Frolíka některé potrefené husy pokusily žalovat. Včetně jistě českoamerické filmové hvězdy, šťastně se ze světa socialismu vydvavší do světa ovládaného třídními nepřáteli. Tehdy (tuším) třetí pan choť zajišťoval svými příjmy to nejlepší právní zastoupení. Žaloval rovněž jeden britský poslanec a časopis Stern. Své pře prohrály (Brit a německý časopis) či od nich po předložení důkazů těm na pomoc povolaným právníkům dotyčná hvězda raději odstoupila. Ošklivé překvapení připravili naši nejvýznamnější šansonieře v Německu, kde v TV a před kamerou, konfrontována se svými svazky s udáními nikoli triviálními. Dala se slyšet, že do Němce už nepojede. Bude účinkovat jen doma. Hle jaké vlastenectví se nám tu objevilo.

Nesmyslnost výroku o estébácích, kteří si potřebovali udělat čárku ostatně opakovaně veřejně vyvrátil i šéf archivu MV Frolík (synovec toho uprchlého, mimochodem). Zopakujme však, že faktorem není to jméno na seznamu, ale obsah svazku.

Nicméně sháňku po čistém lustračním osvědčení, jež vskutku dosud tu a tam vyžadováno, to neumenšilo. Takže se jím pyšní třeba i dáma, jež se nám ke svému agentství a práškačství již roku 1968 sama v slzách přiznala (práskala na nás) neb se tehdy domnívala, že to na ní prasklo. Žádala si o naše pochopení, přece potřebovala výjezdni doložku do Francie a bez donášení by ji nedostala. Můžeme se zlobit snad jen proto, že by ji jinak než jako agentka-provokatérka nezískala? Nějak jsme to nepochopili... tehdy a nechápeme to dodnes. To už chápou, taktéž uskutečněnou výměnu podpisu za opatření povolení na plynová kamna. Mrznout v zimě i doma je opravdu nepříjemné a další, za vyhrazení místa k parkování před bydlištěm – šlo o invalidu na automobilu závislém. To pochopení nás arcí! ani v těchto případech nepřimělo k udržování přátelských vztahů.

Hezká řádka agentů je mezi proslaveným disentem. Tady se občas dozvídáme, že vlastně šlo přímo o hrdiny, kteří sestupovali ku svému boji s režimem přímo do jámy lvové a ovlivňovali StB zevnitř. Jenže i zde je to samozřejmě pouhý žvást. Nahlédnutím do svazku snadno ověřitelný. Například přítel presidentův a výtvarník, pověřený tímto vytvořením nového státního znaku (co světový unikát ho opatřil svým copyrightem) podepsal výměnou nepodmíněného trestu za podmíněný. V trestní věci právě za své disidentsví. Otázkou tudíž zůstává, proč se do toho „boje s režimem“ pouštěl (a pouštěli) když nepočítal s tím, že za to bude zavřen. Což je v jiné rovině zase uznání, že si počínali způsobem režimu škodícím. Opisuji od Maxima Gorkého, že vězení je pro revolucionáře vyznamenaním. Jiný známý výtečník, dokonce kandidující za naše socany do Senátu (neúspěšně, ač měl být dle svého volebního sloganu „kladivem na kriminalitu“) zase tvrdí, že udával (například na Hutku a Mertu) jen věci nedůležité a triviální. Což tedy činí spolupráci se zločinci trivialitou.

Další hezký důvod (zvláště u umělců) vězí v tvrzení co vlastně prý mohli udávat? Zajisté, co třeba mohl udávat takový ředitel Národní knihovny? Nevíte? Povíme.

Takže nahlédněme do svazků. Do doby před srpnem 1968 a tudíž i přednormalisační. Již tehdy, budete se divit, se udávalo. Však leckterý člen KSČ těch dob dodnes uvádí své vyloučení ze strany do výčtu svých nezasloužených utrpení.

Dne 26. března 1955 (hledal jsem namátkově, veden svým březnovým datem narození) navštívili soudruzi od StB, jmenovitě major František Ježek, kapitán Gula a operační technik tehdejší VI. správy jenž jménem neuveden, ředitele národní knihovny v Praze. Návštěva byla předem ohlášena, třebaže soudruh ředitel předstíral před svou sekretářkou překvapení. Do toho se náhle a taktéž překvapivě,

dokončení na straně 15

Úterý 5. listopadu

Odstartovala indická raketa s robotickou sondou mířící k Marsu
 Ratha nechrání imunita, trestní řízení může pokračovat, řekl NS
 Předsednictvo moravskoslezské SPOZ žádá rezignaci vedení strany
 Babiš zatím nevidí důvod k tomu, aby požádal o lustracní osvědčení a Soud zrušil pětimilionovou pokutu pro Liberec za MS v lyžování
 Kellner kupuje za 63,6 GKč bezmála 66% podíl v Telefonice ČR
 Redaktorů ČT stěžujících si na cenzuru se zastali známí aktivisté
 Analytik, který prý vynesl nahrávky Bártovi, je ve vazbě
 Počasí v Praze: zataženo, sotva 12°C

Středa 6. listopadu

Egyptský odvolací soud potvrdil zrušení Muslimského bratrstva
 Řecko ochromila stávka zaměstnanců státního i soukromého sektoru
 Babiš říká, že ve vládě být nemusí a o lustracní osvědčení nepožádá
 Pučisté by měli na funkce ve vedení ČSSD rezignovat, prohlásil Sobotka
 Vláda schválila poplatků v nemocnici 60 korun s osvobozením dětí
 Po pěti měsících od sesuvu půdy na D8 může začít jeho likvidace
 Rada ČT vyzvala Dvořáka k prošetření stížnosti redaktorů
 Ministerstvo školství se má omluvit Autoklubu ČR a zaplatit mu 100 kKč
 Počasí v Praze: zataženo, přeháňky, 10°C

Čtvrtek 7. listopadu

Kerry přiznal potíže v rozhovorech mezi Izraelem a Palestinci
 Podle MI6 ohrozila Snowdenova zrada zpravodajské operace
 Někteří muslimové v ČR by zavedli islámské právo šaría, říká zpráva BIS
 V ČSSD sílí hlasy žádající zrušení 20 let platného zákazu spolupráce s KSČM
 Parkanová dostala za zveřejnění výslechů v kauze CASA pokutu 16 tisíc Kč
 Škromach v přímém přenosu rezignoval na post místopředsedy ČSSD a Praha schválila akcionářskou smlouvu se státem ohledně Pakulu
 Bankovní rada ČNB se rozhodla zavést intervence proti koruně
 Počasí v Praze: oblačno, 18°C

Pátek 8. listopadu

Nové důkazy naznačují, že za otravou Arafata byl Kreml
 Obama se omluvil za potíže po spuštění reformy zdravotnictví
 Hašek a Tejc rezignovali na funkce ve vedení ČSSD a slíbili Sobotkovi loajalitu
 Sobotka označil rezignaci stranických oponentů za "adekvátní a logickou reakci"
 Že by ANO nevstoupilo do vlády a podpořilo úřednickou vládu, je hloupost, říká Babiš
 ANO hodlá v nově ustavené Poslanecké sněmovně požadovat post šéfa komory
 Kubera se vyslovil pro spolupráci se Svobodnými, Mach to prozatím odmítá
 Zaměstnanci ztrátových OKD, jež mají být zavřeny, chtějí vyhlásit stávkou
 Počasí v Praze: víceméně zataženo. až 18 °C

Víkend 9. – 10. listopadu

Tajfun na Filipínách připravil o život přes 10 000 lidí
 CDU/CSU a SPD se dohodly na omezení podpory OZE
 Jednání s Íránem skončila bezvýsledně, Kerry nevyloučil zásah
 Pučisté prohráli, Sobotka může jednat o vládě a navštíví Zemana
 ÚVV ČSSD zrušil usnesení, které vyzvalo Sobotku k rezignaci
 Lidovci hodlají prosazovat Bělobrádka na místopředsedu PS
 V Praze demonstrovali lidé proti zásahu policie v growshopech
 Podniky překvapila razance, s kterou ČNB oslabila korunu
 Počasí v Praze: ochlazování, v závěru dešť, sotva 10°C

Pondělí 11. listopadu

Ve Varšavě začala konference OSN o tzv. změnách klimatu
 Na Filipínách po tajfunu rozmístěny stovky vojáků kvůli rabování
 MAAE dosáhla dohody s Íránem o inspekcích jeho jaderných zařízení
 ČSSD, ANO a lidovci se zřejmě střetnou u daní a církevních restitucí a ČSSD a ANO sestavují osm expertních týmů, budou řešit program
 Stav D47 prověří další měření, shodlo se ministerstvo s Eurovíř
 Energetická koncepce ČR dál počítá s jádrem a novými bloky
 Po osmnácti měsících propustil soud Ratha z vazby
 Počasí v Praze: zataženo, necelých 8°C

Úterý 12. listopadu

Čínští komunisté podpořili nebyvale silně volný trh
 Státy EU se dohodly s EP na rozpočtu unie pro rok 2014
 Hrad odmítá uvést detaily lánské schůzky, Zeman prý řekl dost
 Postižení chtějí od Zemana omluvu za výrok o invalidním vozíku
 Komunisté chtějí referendum o církevním majetku, který sami ukradli
 Holcát nemocnicím i ambulancím, ale ne zubařům za plomby
 Praha zvýší od 1. ledna pokuty za jízdu načerno v MHD
 Novým vlastníkem O2 areny je Kellnerova skupina PPF
 Počasí v Praze: skoro jasno, 6°C

Středa 13. listopadu

Schwarzenberg odmítl tvrzení Rakušanů, že byli obětí nacismu
 Otevřít Británii lidem z nových zemí EU byla chyba, říká Jack Straw
 Zeman ujistil Sobotku, že ho pověří jednáním o sestavení vlády
 Rusnok tvrdí, že intervence ČNB ekonomice i rozpočtu prospějí
 Zeman podepsal Remkovi pověřovací listinu velvyslance v Moskvě
 Řád německých rytířů požádal mj. o Bouzov a Karlovu Studánku
 ČNB chce držet kurz 27 Kč za rok a půl, řekl její šéf Singer
 Stávka v OKD nebude, horníci podepsali kolektivní smlouvu
 Počasí v Praze: zataženo, 7°C

Čtvrtek 14. listopadu

Kanada dospěla k názoru, že víza pro Čechy už nejsou nutná, a zrušila je
 Zeman navrhl na ústavní soudce opět Musila a nově Zemánka
 Sobotka požádal Duku o nové jednání o revizi církevních restitucí
 Hašek bude ještě půl roku přemýšlet, zda zůstane hejtmanem nebo poslancem a Nečas odmítl vypovídat v kauze své manželky, označil to za politický proces
 Cenu Václava Bendy získalo 17 bojovníků proti totalitním režimům
 ERÚ podal 56 trestních oznámení na provozovatele fotovoltaik
 Česká spořitelna chce přes 200 MKč za zrušené sKarty
 Počasí v Praze: zataženo, 3°C

Pátek 15. listopadu

KS Číny ruší politiku jednoho dítěte a povolí dva potomky
 Čeští vojáci v Afghánistánu začali střežit důležitou základnu Bagram
 ČSSD uznala, že bez souhlasu církve s restitucemi nemůže udělat nic
 Klaus napsal, že lustrace u ministrů byly samozřejmé a nerušil by je
 ČSSD a ANO se prý budou zasazovat o potravinovou soběstačnost ČR
 Soud vydal zákaz těžby v církevních lesích na Tábořsku
 V Moskvě byla odhalena socha Švejka v životní velikosti
 Rath soudu slíbil, že neuteče, a odevzdal mu svůj pas
 Počasí v Praze: zataženo, 4°C

Víkend 16. listopadu – 17. listopadu

Mušaraf bude v Pákistánu čelit obvinění z velezrady
 V Rusku se při přistání zřítíl Boeing 737, zahynulo všech 50 lidí
 Lidé v České republice si připomněli výročí 17. listopadu
 V Praze demonstrovali příznivci i odpůrci krajní levice
 ANO a ČSSD se zcela rozcházejí v pohledu na řízení státu, řekl Babiš
 ANO a ČSSD se zcela rozcházejí v pohledu na řízení státu, řekl Babiš
 ČLK kritizovala úhradovou vyhlášku, Holcát účast na sjezdu zrušil
 Singer nevyloučil další intervence během následujících 18 měsíců
 Podle Babiše je soud kvůli údajné spolupráci s StB zmanipulovaný

Jsou to nemocní lidé, bránil se Klaus urážkám při kladení květin na Národní třídě

Expresidenta Václava Klause stihla v neděli při pokládání květin k památníku na Národní třídě v Praze vlna urážek a nadávek z tábora jeho odpůrců. Na Klausovu stranu se přidali jeho příznivci a výkřiky opětovali.
 "To je pět známých křiklounů, které znám už asi 20 let, když si přečtou, že přijdu na nějakou akci, přesně stejní lidé, přesně stejné tváře," komentoval celý incident Klaus.
 "Já jsem vymyslel komunismus? To jsou nemocní lidé, nemá smysl s nimi mluvit vůbec," reagoval na narážky pokřikujících lidí.
 Oponenti bývalého prezidenta označovali za "největšího tuneláře, kterému se to tu s kamarádama podařilo všechno rozkrást". Volali, že "s tou privatizací to opravdu pohnojil".
 "Já vím moc dobře, kdo dělal velkou privatizaci, pan Klaus, a pan Zeman byl s ním dohodnutej," pokřikoval jeden muž.
 RP

PROFESIONÁLNÍ SOUDRUŽKA.....

Sven F. REHULKA - Miranda NSW

Pravidelně sleduji v neděli zprávy na televizní stanici 9. Dnešní, tedy 10. 11. 2013., které přinesly hrůzné obrázky Filipin, poničených tajfunem, dále hlášení, že dlouho očekávaný déšť v NSW byl velice přivítaný našimi hasiči a zatčení dalšího mladého muslimského zločince z organizace "Brotherhood for Life!", po dlouhé honičce s policií.
 Tyto běžné zprávy, které vídáme denně, byly přerušeny zprávou, že na Sri Lance, byla místní policií zatčena NSW senátorka Green Party - Lee Rhiannon!
 Náš reporter sice jmenoval nějakou místní organizaci, jejíž jméno mi nic neříkalo, jenom zběžně poznamenal, že je to organizace na Sri Lance nepovolená, tedy ilegální.

Nevím, jestli soudružka Rhiannon byla navštívit nějakou místní, pašeráckou bandu, která organizuje ilegální cesty Tamilů do Austrálie, anebo jestli byla přímo jednat s poraženou bandou ELAM - Tamil Tigers, kteří na Sri Lance vyprovokovali vražednou občanskou válku, kterou prohráli a mnozí se právě snaží dostat do Austrálie, jako ubozí "uprchlíci", protože jim tam hrozí stíhání za válečné zločiny - totiž sebevražedné útoky s vestami plnými výbušnin, se naučili palestinští teroristé právě od Tamil tygrů!

Tato zpráva toho o soudružce senátorce NSW Green Party nic moc víc neřekla, pouze že jí byl zabavený policií její (předpokládám diplomatický) passport a že "spolupracuje" s policií.

Proč už po několikáté opakují termín - soudružka senátorka ? Lee Rhiannon, rozená (1951) Lee Brown, rodiče už třetí generace Australanů, původem z Walesu (v UK), oba členové Komunistické strany Austrálie (CPA), ona sama, členkou strany od svých 17 let. V roce 1968 organizovala protiválečné pochody a demonstrace u Aus/US základny Pine Gap, demonstrace proti Apartheidu v South Africe a byla editorkou novin "Surwey" - plátku financovaného Sovětským Svazem. (ten zanikl v roce 1990, tedy oba!) Její manžel (?) Pat Gorman, se kterým měla tři děti, byl editor časopisu hornických unií - "Common Cause" a ona až do rozchodu s ním užívala jméno O'Gorman. Potom adoptovala nynější jméno, "Rhiannon", jméno bájné příšery z welšské mythologie. Litovala zániku SSSR, i pádu Berlínské zdi a NDR, ale protože odtamtud už nepřicházely finance a ona má revolucionářskou krev, ještě týž rok - 1990, vstoupila do progresivní strany - Green Party of Australia. Její ambice, bojovnost a podpora mladých hlupáčků, jí vynesla ve volbách postavení senátorky v NSW.

Jak je vidět, její ambice nejsou jen místní, ale má v sobě ten nám všem známý "internacionalismus", právě to, před čím jsme raději opustili naši rodnou zem. To, že v Austrálii jsou silné dělnické odbory (Unie), jsem věděl, ale překvapilo mě, že všechny byly nevyrovnaně levicové. Skoro všechny byly v rukách zdejších komunistů, což se projevilo už za časů 2.světové války, kdy Britanie válčila proti nacistickému Německu, Austrálie věrně také, ale odboráři v přístavech stávkovali a bojkotovali nakládání lodí s municí a potravou pro naše (australské) vojáky bojující proti Italům a Němcům v Severní Africe - (kde byli i Čechoslováci a Poláci) u Tobruku a Benghazi. Totéž se opakovalo v době války v Koreji a ve Vietnamu, tehdy zdejší levicová "inteligence" právě s uniemi, sehrála úlohu sovětské "páté kolony" a právě oni plivali na naše veterány!

Ale když už pak vyschla finanční podpora od Sovětů, takovíto bojovníci za lepší zítřky, jako je soudružka Lee Rhiannon, vydržela "objímat stromečky" pouze nějaký čas, nežli se pustila do dalších dobrodružství, tentokrát placených místními "strašiteli a oteplovači", kteří finance získávají od naivních městských hlupáčků, anebo vychytralých pseudovědců, kteří svým strašením umožnili Labor vládě ustavení t.zv. Carbon taxu, dobrému tak k udušení našeho života a průmyslu. Takže, ted jenom doufám, že na Sri Lance nejsou policajti tak moc "politicky korektní" a že soudružce senátorce při vyptávání se, co tam dělala, vrazí pár proletářských facek!

Psáno v 19.30 - 10. listopadu 2013.

dokončenie z minulého čísla

Československo prinieslo Slovákom viac než Čechom

Vladimír Jancura, Pravda |

Ako je možné, že sa Hlinka dal tak ovplyvniť Jehličkom, ktorý súc poslancom československého parlamentu bol vlastne za návrat Slovenska pod uhorskú svätoštetfanskú korunu?

Dnes už vieme, že Jehlička bol dokonca maďarským agentom, zároveň však bol vzdelaný a Hlinka si vážil vzdelaných ľudí. Jehlička skrátka vedel zapôsobiť na Hlinku. Presviedčal ho: Česi nám berú vieru, berú nám náš jazyk, Andrej, ty jediný nás môžeš zachrániť!

V Paríži Hlinka nič nedosiahol, izolovali ho a po návrate zatkli. Jehlička však zostal v emigrácii.

Hlinka sa potom rozhodol presadzovať autonómiu doma v parlamente. To aj robila jeho ľudová strana dávno pred vypršaním onoho prvého desaťročia a pred konsolidovaním republiky. Na tom postavili Hlinka i jeho strana svoj politický program. Otázka autonómie sa potom stala predmetom politického zápasu ani nie česko-slovenského, ale vnútorného slovensko-slovenského zápasu v celom medzivojnovom období. Zápasu medzi ľudákmi na jednej strane a agrárnikmi, sociálnymi demokratmi a ďalšími politickými prúdmi na Slovensku na strane druhej.

Vari Česi do toho nezasahovali?

Česi celkom evidentne podporovali slovenských centralistov, ale bol to v prvom rade slovensko-slovenský zápas. Pričom prebiehal v období, keď sa Slováci doformovali ako národ aj po politickej stránke.

Čiže ich to hneď aj rozdelilo?

Po stránke kultúrnej a jazykovej sa vtedy Slováci zjednotili. Ale po stránke politickej tu boli dve krídla. Jednak autonomisti na čele s Hlinkom a na druhej strane tí, čo autonómiu odmietali, vedení Hodžom a sociálnymi demokratmi.

Centralisti?

Neboli to však centralisti typu Edvarda Beneša. Napríklad Milan Hodža koncom 30. rokov už riešenie slovenskej otázky považoval za aktuálne.

To však už bolo neskoro. Prečo sa v otázke autonómie nedokázali tieto základné politické prúdy na Slovensku zjednotiť ani po desiatich alebo pätnástich rokoch od vzniku štátu?

Ťažko tu robiť arbitra, ale koncom 20. rokov prišla veľká hospodárska kríza, o štyri roky nato sa dostal k moci Hitler so svojimi územnými požiadavkami a prvá ČSR mala zrazu iné, povedal by som existenčné problémy. Navyše ťažké bolo dať v jednom štáte autonómiu Slovákom a nedať ju Nemcom v českom pohraničí či Rusinom v Podkarpatskej Rusi.

Mníchovská dohoda, obsadenie Sudet, vyhlásenie slovenskej autonómie 6. októbra 1938 a mesiac nato Viedenská arbitráž so stratou južných okresov – to všetko sa už dialo viac-menej v réžii Hitlera. Dá sa však povedať, že slovenská politická elita prispela k rozbitiu prvej ČSR?

Povedal by som to ináč: Slovenskí ľudáci, ktorí sa dostali k moci po vzniku autonómie, pomohli Hitlerovi v tom, že rozbil Československo bez straty jedného jediného vojaka. Pretože on to mal vojensky pripravené – útokom obsadiť Čechy a Moravu. Keby však zaútočil, museli by Francúzi a Angličania vstúpiť s ním do vojny. Tak ako to urobili potom, keď Hitler zaútočil na Poľsko. V Mníchove sa predsa zaviazali, že poskytnú Československu záruky, len čo Praha odstúpi Sudety Nemecku a južné okresy Maďarsku.

Ešte k významu vzniku Československa pre Slovákov. Naozaj by boli bez ČSR ako národ zanikli?

To je prehnané. Národy síce vznikajú aj zanikajú a polstoročie tvrdej maďarizácie zanechalo na slovenskom národe stopy. Dokedy však mohla trvať takáto maďarizácia? Aj Uhorsko by sa zrejme muselo demokratizovať. O zániku by som teda nehovoril, Slováci by však bez Československa museli žiť v oveľa ťažších podmienkach.

Spýtajte sa teda ináč: čo Slováci získali vďaka Československu?

Ako politicky ešte nesformovaný národ dostali hranice, a to ešte aké! Hranice z Memoranda národa slovenského, ktoré žiadali jeho autori pre tzv. okolie, neboli v porovnaní s tými vari ani polovičné. Ďalej: Slováci sa stali štátoprávnym národom. Mali svojich ministrov, po zavedení krajinského systému mali svojho krajinského prezidenta. Založili si svoju univerzitu, školy s vyučovacím jazykom slovenským. Predtým boli všetky školy maďarské. Myslím si, že ani v demokratizujúcom sa Uhorsku by Slováci nedosiahli toľko ako v prvej československej republike a určite nie tak rýchlo. Z tohto hľadiska bol vznik ČSR dokonca

významnejší pre Slovákov než pre Čechov. Lebo Česi to všetko mali už aj predtým.

Častá otázka: muselo sem prísť po vzniku republiky toľko českých učiteľov, úradníkov a vôbec českej inteligencie? Nešlo to aj bez nej?

Celkom určite nie. Celá administratíva, školstvo, zdravotníctvo, policajný aparát, súdnictvo a tak ďalej boli tu do roku 1918 postavené na Maďaroch a maďarizovaných Slovákoch. Mnohí z nich po rozpade monarchie ani neboli ochotní zostať v Československu alebo odmietli podpísať tzv. prísahu vernosti republike, a tak štátnu službu nemohli vykonávať.

Je pravda, že Česi vnímali Československo ako svoj štát viac než Slováci?

Vnímanie sa odohráva v hlave a do hlavy sa to nejakou musieť dostať. Napríklad propagandou a agitáciou. Česi nemali nijaký problém s tým, že vznikom nového štátu akoby stratili svoje češstvo. Školstvo mali české, kultúru tiež a "československý národ" akceptovali ako politickú konštrukciu. Vnímanie nového štátu u Slovákov sa komplikovalo rozštiepením ich politickej elity, o ktorom sme si už niečo povedali.

Po zániku Československa sa prejavila nostalgia po ňom, u časti obyvateľov oboch nástupníckych štátov sa prejavuje vlastne dodnes. Bolo niečo podobné pozorovať na Slovensku aj po zániku Uhorska?

Vždy sa objaví pocit straty, keď vypadnete z väčšieho celku. A Slováci vtedy vypadli z veľkého štátneho celku. Navyše, zopakujem to, slovenský politický program stál až do prvej svetovej vojny na pôde Uhorska. A vo vojne bojovali Slováci v radoch c. k. armády, za cisára pána a uhorského kráľa. Preto je pravda, hoci sa o tom málo hovorí alebo píše, že mnohí Slováci po roku 1918 skutočne pociťovali pruhorskú nostalgiiu. Ako za starou vlasťou. Lebo narodili sa a vyrástli v Uhorsku, urobili v ňom kariéru a tak ďalej. V 30. rokoch už to bola okrajová záležitosť, ale v prvých rokoch po vzniku ČSR sa to pociťovalo dosť silno.

Dnes už Slováci ani uhorské dejiny nevnímajú ako svoje. Nie je na škodu takéto odcudzenie? Ved' ich predkovia sa na tých dejinách aktívne podieľali.

Takéto odcudzenie už, našťastie, neexistuje v slovenskej historiografii. A prečo pretrváva v spoločenskom povedomí? Lebo v školách sa slovenské dejiny tohto obdobia veľmi dlho vyučovali priam ako dejiny slovenského disentu v Uhorsku. Čo nie je pravda. Uhorskí králi boli rovnako kráľmi Maďarov ako Slovákov, Rusínov, Rumunov a tak ďalej. Ale takéto vnímanie slovenských dejín v širšom, povedal by som až stredo európskom, kontexte sa ešte nestalo majetkom celej spoločnosti. Tá je stále živená aj rôznymi izolacionistickými ideami a predstavami.

Ako vnímate z tohto pohľadu mladú generáciu slovenských historikov? Existuje tu nejaký generačný konflikt?

Generačný konflikt je niečo celkom normálne v spoločnosti, vo vede sa tiež občas objavuje, ale nemyslím si, že by v slovenskej vede bol momentálne nejaký generačný konflikt. Navyše nemožno hovoriť o mladej generácii historikov ako o nejakom celku.

Sami sa nazývajú mladými historikmi a vystupujú skupinovo, organizujú si svoje vedecké konferencie, vydávajú z nich zborníky prác.

Tak dobre, generácie možno patria spolu, ale podľa môjho názoru aj tam prebieha diškurz, sú medzi nimi takí aj ona. Ak nejaký konflikt medzi nimi a nami vôbec vzniká, tak súvisí s úrovňou vyučovania na školách. Poznám situáciu na zahraničných univerzitách a myslím si, že v tomto ohľade ešte máme čo dohádzať.

Čo konkrétne máte na mysli?

Vidím, že niektorí ináč schopní študenti akoby nedostali správne školenie a nevedia narábať s dokumentmi. Historický dokument je prameň, nemôžem ho zobrať – ako sa hovorí – aj s chlpmi. Musím ho podrobiť kritike, musím ho dať do súvislosti. Darma ja budem študovať po archívoch, darma ja povytáhujem z nich dokumenty, keď mi uniknú historické súvislosti, tak nikdy dobrú historickú prácu nenapíšem.

Lebo si ho vyložím, interpretujem nesprávne?

Presne tak. Obávam sa, že z našej historiografie sa niekedy vytráca profesionalizmus. Vedú sa diskusie o faktografických veciach – dobre, faktografia je dôležitá – ale pre profesionálneho historika je rovnako dôležitá interpretačná rovina.

Kde je zakopaný "pes" nedostatočnej prípravy budúcich historikov – v pedagógoch alebo v skriptách, učebniciach?

Texty sú dôležité, ale vždy bude kľúčová osobnosť učiteľa, a to nielen na základných a stredných školách, ale aj na univerzitách. Dnes sa zatracuje všetko, čo súviselo so školstvom v minulom režime, ale ja som mal počas štúdia

takých učiteľov, ako bol profesor Branislav Varsik, vyškolení v dobrej tradícii stredo európskej historickej školy. Ten vedel pripraviť študentov, ako majú s prameňmi pracovať!

Pred pár dňami ste sa vrátili z Londýna. Ako sa vaši britskí kolegovia pripravujú na storočnicu vypuknutia prvej svetovej vojny?

Každý sa už chystá, my aj oni, celý svet. Ani neviem, ako to všetko budeme zvládať, sám by som nadchádzajúci rok najradšej preskočil. Už je ohlásených množstvo akcií, vedeckých aj spoločenských. Presne 28. júna 2014 bude v Sarajeve – kde sa to všetko v ten deň začalo – svetový kongres historikov, venovaný prvej svetovej vojne. Vy sa však pýtate na Britov. Pre nich to bola Great War, Veľká vojna. Druhá svetová vojna bola síce víťazná, ale pre nich je Great War naďalej tá prvá.

Prečo?

Lebo Veľká Británia v rokoch 1914 – 1918 prvýkrát výraznejšie zasiahla do svetového i európskeho diania. Podarilo sa jej zlomiť nemeckú konkurenciu na mori aj v kolóniách. Už teraz vydávajú k stému výročiu v týchto intenciách knihy, usporadúvajú výstavy, organizujú ďalšie akcie.

A v čom bude spočívať ťažisko prístupu slovenských historikov?

Nemôžem hovoriť za všetkých, my sme si však naplánovali cyklus prednášok o prvej svetovej vojne. Chceme v ňom tentoraz upriamiť pozornosť nielen na vojenskú stratégiu koalíčných zoskupení a na pohyby frontov, ako to často býva, ale na bežného slovenského človeka v tejto vojne – na vojaka i civilistu, na jeho život na fronte i v zázemí. O tom sa zatiaľ málo povedalo i popísalo.

Ako sa vlastne prvá svetová vojna dotkla Slovákov?

Veľmi výrazne, veľmi bolestne. Takmer v každej slovenskej obci nájdeme pamätník, na ktorom sú mená obyvateľov obce, ktorí padli v prvej svetovej vojne. Nehovoriac už o tom, že v jeseni 1914 a v zime 1915 prešiel front aj východným Slovenskom. Takmer pol roka sa tvrdo bojovalo v Karpatoch.

Vznikla dokonca legenda o chrabrych slovenských vojakoch a ich vernosti kráľovi.

Tá legenda vznikla hlavne vďaka propagande uhorskej vlády a jej predsedu Istvána Tiszu. Chrabrosť a vernosť Slovákov mala vyniknúť najmä v protiklade voči nespoľahlivosti Čechov. Povolani vojaci rukovali neochotne, objavili sa aj prípady dezercie. Vojenské jednotky, v ktorých bojovali Slováci, však patrili najmä v prvých mesiacoch vojny skutočne medzi najlepšie. Alkoholom posilnený slovenský vojak sa s vervou vrhal do útoku. Ale boli aj iné prípady. Na ruskom fronte prebiehali do ruského zajatia aj Slováci, nechceli bojovať proti slovanským bratom. A koncom vojny už aj medzi slovenskými vojakmi prevládala zjavná nespokojnosť.

Dušan Kováč (71)

popredný slovenský historik

absolvoval Filozofickú fakultu Univerzity Komenského, kde v roku 1964 vyštudoval históriu

štyri roky pracoval ako stredoškolský učiteľ a od roku 1968 nepretržite pôsobí v Slovenskej akadémii vied. Venuje sa slovenským a stredo európskym dejinám 19. a 20. storočia.

v rokoch 1991 – 1998 bol riaditeľom Historického ústavu SAV, v rokoch 1998 – 2009 členom predsedníctva, vedeckým sekretárom a podpredsedom SAV.

je autorom alebo spoluautorom takých monografií alebo kompendií ako Slovensko v Rakúsko-Uhorsku (1995), Slováci. Česi. Dejiny (1997), Dvadsiate storočie: storočie svetla, storočie temna (2000), Slovensko v 20. storočí, 1. zv.: Na začiatku storočia (2004), 2. zv.: Slováci v prvej svetovej vojne (2011) a i.

Je členom korešpondentom Kráľovskej historickej spoločnosti v Londýne a členom Collegium Carolinum v Mníchove.

© AUTORSKÉ PRÁVA VYHRADENÉ

"Haló, to je Štátna ochrana prírody? Mám v byte hada."

"Ste členom Zväzu ochrancov prírody, Vlk alebo Deti zeme?"

"Nie, to nie som."

"Tak ho normálne jebnite lopatou po hlave!"

Muž: "Zlatko, čo by si chcela na Vianoce?" Žena: "Neviem..." Na druhý deň cestou z roboty muž nájde kúsok hrdzavého plechu, schová si ho a na Štedrý deň ho dá manželke pod stromček. Žena: "Čo to do pekla je???" Muž: "Neviem..."

Budoucnost Československého Country klubu v Sydney.

Vyjadrení k ANONYMU, který byl uveřejněn v těchto novinách v minulém čísle (18 čili 373).

Existence Country klubu se k zadnému konci nechystá!

Naopak za poslední 4 měsíce jsme udělali tolik práce, jako nikdy předtím. Protože chceme jít do roku 2014 v novém a slavit 40. výročí založení klubu.

Vymalovali jsme restauraci a vstupní halu včetně dveří. Koupili nové, krásné stoly a židle.

Dovybavili kuchyni a také se opravuje stará budova, klubu, jak střecha, tak vnitřek. Zvenku umyta fasáda, vyčištěna střecha.

Nová světelná informační tabule a osvětlení od brány ke klubu. Nové natřené stoly ve venkovní hale pro kuráky i nekuráky. Také mnoho dalších oprav před koncertem Petra Nagyho, 26.10.2013 v našem klubu.

To vše jsme dělali se zapalem a ve svém volném času a o brigádách, na které jsme zvali všechny členy klubu.

Jak se stalo pravidlem na všechny brigády tento rok přišlo 6 členů výboru a 5 členů klubu. Což jak vidíte, je velmi smutné.

Platicích členů bylo letos 142! No nevadí, o to houzevnatěji jsme pracovali abychom ukázali, že když se chce, tak to jde.

Spíše to vypadá, že existence členství několika bývalých členů se chyli ke konci.

Zadný puc 2012 nebyl, pouze bylo zvoleno na Výroční schůzi 8 členů do Výboru a tím tedy odpadá hlasování, jelikož nebylo více než 13 členů, přihlaseno. Kdyby přesahoval číslo 13 členů, pak se hlasuje. (Klubovní stanovy, platné v Australii.)

O přijetí úplně nových členů, podle konstituce rozhoduje členský výbor. Členský výbor rozhodl nepřijmout (vyloučit) několik členů klubu pro jejich chování, psaní živých dopisů proti klubu. Neustále a to dodnes spíná jméno CS Country Clubu.

To se neslučuje se slušným chováním členů klubu. Členové, kteří mají klub v SRDCI nepišou takovou snůšku lži a nesmyslu. Člen klubu by se měl chovat loajálně a nesouhlas resit uvnitř klubu.

Renata Morgan, bývalá sekretárka klubu, nyní vyloučena z klubu pro nepřístojné chování vůči klubu. Svou práci moc zodpovědně nedělala, neustále se vymlouvala ze bydlí daleko a nedocházela pravidelně na schůze. I když jako sekretárka byla zodpovědná za své úkoly, rozdávala je jiným a aniž si zkontrolovala jak byli splněny. Také za jejího působení bylo napsáno do databáze členů u jistých osob neposílat žádné pozvánky, nebo nebyla napsána adresa osoby a tím pádem jim nemohlo být nic posíláno. (Dukazky!)

Její dopisy byly plně lži a zaste vůči klubu. Tímto zneužila databáze členů klubu + přihlasy a jména členů výboru i s adresami a telefony.

V databázi je přes 700 jmen nynějších a bývalých členů s daty narození atd. (Tato soukromá data v dnešní době lze lehce zneužít). Což je nepřijatelné a ilegální!

Neshody v klubu se začly stupňovat, když Renata Morgan byla v holportu s bývalým kuchářem J. Smitalou. Chtěla se do klubu nastěhovat když byla vyhozena (vyloučena) ze statního bytu. Přivezla si do klubu nabytek, postele (ne jednu!) a mnoho dalších osobních věcí. Myslela si že tam bude bydlet a možná i provozovat svou bývalou činnost (živnost). Což jí výbor zamítl a byl ohn na střeše! Jsou emaily a potvrzení - Liverpool Council - , který nám zamítnul jakékoli přesídlení natož bydlení ze nema klub povolení na bydlení v klubových prostorách. Kdyby se něco stalo, tak klubu se nevyplatí žádná náhrada od pojistovny.

Ohledně restaurace byli problémy s kuchářem vzdělaným a začli se stupňovat poslední 2 roky jeho přítomnosti.. J. Smitalovi se nelíbilo, že výbor klubu se jim nenechá manipulovat. Hlavně byl na stru s placením cehokolijnajmu-elektriky-vody atd.

Taky výbor neměl klíče od kuchyně pro případ požáru a z bezpečnostních důvodů. Nechtěl nám je dát. Kdyby vznikl požár, tak nevíme jak by to dopadlo. Dlužil za elektrinu i vodu a neustále se s výborem dohadoval. Choval se arogantně vůči výboru, jako by mu kuchyni patřila. Proto je absurdní prohlášení, že držel klub nad vodou. Platil malý nájem na to, co si vydělal v restauraci.

Když mu výbor chtěl zvládnout nájem za přítomnosti právníka který pro něj připravil smlouvu, tak souhlasil. Pak se odmlcel a vykradl kuchyni 2x! Na Silvestra klub nechal na holickách a bez udání důvodu vůbec nepřišel. A že by vyžadoval čistotu, se také neda říci.

Mnoho členů klubu při různých akcích (např. Mikulas) muselo čekat i přes hodinu na jídlo a někteří byli bez jídla vůbec.

(Máme zaslánou stížnost členů klubu). Po urgenci ohledně jídla, přišla servírka a reklá, že jídlo už není ani dětské i když bylo zapláceno.

A sam J. Smitala nevybíravým způsobem zakazníci rekl -zda nerozuměla česky?! (Objednávala si v angličtině ale umí česky velmi dobře). Dával přednost jiným (svým) zakazníkům-nečlenům klubu. Tak jako spolupráce s klubem? ten ho vůbec nezajímá. Měl to jako svůj business, za směsný pronájem. Přitom 19.12.2012 podepsal novou smlouvu kterou nedodržel. Pak se vůbec neozval, i když jsme mu psali emaily, telefonovali - neodpovídal. Pan J. Smitala udělal na klub velký podraz a dodnes dluží klubu nemalé peníze.

Muze být rád, že klub neměl peníze na právníka a nemohl to resit právní cestou. Všichni dobře víme jak jsou právníci drazí.

Ve finále se teď domáhá nevybíravým způsobem přes některé členy klubu, že chce jít zpět do kuchyně. Něco tak neetického je do nebe volající, co si dovoluje pan Smitala!

Výbor klubu si myslí, že po těchto špatných zkušenostech s J. Smitalou je až zarážející, že má žaludek a chce zpět do klubu vrátit.

Takto se ve slušné společnosti nejedná. Jemu neslo vůbec o C.S. Country Club ale o jeho vlastní, rodinný byznys.

A teď když je kuchyni za klubové peníze znovu dovybavena a nová, krásná restaurace, to by se líbilo každému.

Kde je Srdce pro klub? Klub stojí a vzkvétá, že ti co tam nechodí, budou koukat jak to tam dnes vypadá, jak je to zveleboeno. Co všechno se udělalo v krátké době, s přispěním několika členů klubu, ale hlavně se srdcem pro klub, aby nezankl. To odporci nevidí a nechtějí vidět! Samozřejmě že mají možnost, všichni členové klubu jít do výboru a zachránit klub. Zvelebovat a trávit hodiny a hodiny jak na brigádách tak za barem ve svém volném čase s láskou pro klub. Většina členů výboru má přitom sva zaměstnání. Anonym- je to ten samý, stvavy dopis, jaký rozeslala emailem Renata Morgan jen v blede modrem před 2 měsíci.

Na výroční členské schůzi 30.11.2013 budeme rádi, když se přihlásí do výboru slušní a pracovití členové klubu. Moc to uvítáme.

Na zaver : 2.11.2013 byla Renata Morgan, J. Smitala a jeho žena ve Slovenském kostele agitovat s "petiči" proti výboru C.S. Country Clubu. Byli tam již podruhé ale opět odmítnuti.

Take nás nemile překvapil pan I. Bilik, předchozí prezident (1 měsíc). Take se zapojil do stavě kampaně proti výboru klubu. A to při koncertě P. Nagyho.

A na úplně zaver dobrá zpráva! Máme vazného a seriózního zajemce - vyučeného kucháře, vari opravdová česká, moravská

a slovenská jídla. Včetně sladkých moučků.

Opravdu vyučeny v Česku, s letitou praxí u dobré firmy. Budete s ním zaručeně spokojeni!

Členové výboru a Předseda klubu Dusan Kren

Zdraví Dusan a Denisa Kren.

Jak to vidím já.

Upozornění, než začnete číst!! Nechci naštvat české čtenáře, a nechci znít jako jeden, všem známý blogar, kvůli kterému čtenáři novin ruší předplatné. Bohužel, v mnohem má pravdu a já s ním v mnohem musím souhlasit, a i mě už to nedá a musím se ozvat.

A co mě dohnalo k psaní? Za prvé dopisy v posledních novinách (Jaká je budoucnost Československého Country Clubu v Sydney) a za druhé dokončena návštěva ČR.

Pravděpodobně znám pana Hanzala, ale nějak ho teď nemůžu zařadit a tímto se mu omlouvám. Zakládající člen, hm. Podle mě, v tomhle případě, neměl být zbaven členství.

Pana Kryse, pokud mi paměť slouží neznám, ale řekla bych, že je z vlny 68, jelikož píše, že klub bude mít 40 let od svého založení.

Anonymy normálně ignorují, ale v tomto případě se mi zda, že vím, kdo je autor. V každém případě se trefila jednou větou na celý problém klubu, který tento klub má od počátku. Samozřejmě nemluvím o nynější situaci, jelikož nejsem člen a v klubu jsem již hodně dlouho nebyla a ani neprojevila zájem, hlavně kvůli té větě.

.....jim jde jen o to, aby se zbavili všech Čechoslováků kteří s nimi nesouhlasí v jejich rozhodování a stojí jim v cestě a hlavně aby jim nikdo neviděl do karet. “;

Znám klub, založený “starousedlíkama” (poválečná vlna), když to byla jen jedna kůlnička. A nová, 68 vlna se snažila klub zvelebit. Třeba postavením záchodu. A tady začali ty nepokoje. Mezi zakladateli a těmi “novými”. Nebudu jmenovat, nemá to cenu, mnozí, z obou vln, už mezi námi nejsou. No a pak ještě přišla nová vlna v 80em.

A po těch letech, co klub znám, se mi zda, že klub nebude nikdy šťastný. Nevím, je to tím, že je český?

Což mě přivádí k mě cestě do Česka. Od “sametu” tam jezdím co dva roky. Začátky vypadali nadějně, ale teď, za posledních pár let se nic moc nezměnilo. Kromě obchodu, které mizí a člověk je pokaždé jako v novém městě. Ještě že ta radnice je furt na stejném místě. A v Praze také nové vyparadenej “Myšák”.

Lidí tam nadávají pořád a na všechno. A přesto, v obchodech je výběr, který tady neznámé. Totéž doprava, žádné čekání půl hodiny nebo i více.

Byly volby. Volilo necelých 60% lidí. Ostatní jen nadávali. ČSSD jen o pár procent vyhrálo nad Babisem (Ano). To, že vyhrála ČSSD mě nepřekvapuje, protože hodně lidí vzpomíná s láskou na “zlaté časy socialismu”.

Hodně lidí, s kterými jsem se bavila, mělo záporný postoj k Babisi. Prý, že byl v STB. No, možná byl, ale není to dnes už jedno? Kdo z lidí, nebo lépe řečeno dnešních politiků, kolem padesátky a více, nebyl tehdy v KSČ nebo možná i upsány STB? Ne, nehájím komunisty a STB, zabili mi dědečka a znám dost lidí, co “seděli”, ale v tom měl udělat pořádek hned zčerstva Havel. Dnes už je pozdě!

Babis je dost bohatý na to, aby tuneloval. Jeho továrny zaměstnávají české lidi. A konečně má Česko zase zpátky noviny. A zatím to nevypadá, že by jim Babis poroučel, co psát a co ne.

Schwarzenberg (Top09) asi tedy nebyl v KSČ či STB, zato se hned po volbách prolásko, že největší dárci straně (5 miliónů) byla SPOZ, tedy Zemanovci!

K mému cestování mohu říct jen toto: tentokrát jsem letěla s KLM. Při dnešním spojováním linek jsem tedy doopravdy letěla s Malaisii, Holanďanama, Francií a Arabama. Pár dní před odletem mi přišel email od kamaráda s kopí emailu od jeho kamarádů, kteří psali jak hrozně to bylo letět z Abú Dabi do Sydney. Nevím, ale poslední a nejdelší let, z Abú Dabi, Etihadem, byl ten nejlepší. A to přesto, že mám určitou “alergii” na muslimy!

Takže nevím; je to česká nátura být stále nespokojený a vyvolávat žabomyší války? Češku to vezme pár generací, než se trochu vzchopí.

Mám ovšem obavy, že pod žezlem EU jim to nebude už moc platné. EU přemýšlí o zákoně, který by Evropské ilegaly rozdělil přiměřeně mezi všechny státy EU. S hordou muslimů by tam pak měli jiné starosti než nějaké prkotiny a cikány. Těžko jim vysvětlovat, že cikáni tam žijí již dlouho a oni ví, co od nich mohou očekávat. Naopak muslimové.... Radka Smith 11/11/13

Dopis

Tečnost a netečnost.....

většinou tisk či TV nám chrlí své programy a my se čtoucí nebo dívající smějeme i nadáváme, ale něco k tomu říci možnost vůbec nemáme, ačkoli platíme jako mourovatí.

U tisku našeho zv. NOVINY je ona vehemence chrlit bez-ozvěny-jistě jemnější i když mnohdy vše vypadá, že by se na to, či ono reagovat mělo. Nebo dokonce se samotným pisatelem se očekává právě od čtenářů ta –tečnost-.....ale my nic....avšak stane-li se a nějaký ovaha napíše jen trošku ostře, pan Vratislav zavolá, –hádat přes Noviny by se nemělo a basta !

Dále snad-krajanských tisků ubývá a tím i jazyka rodného, který právě díky těm nemajícím-svou redakci-snad vydrží do posledního dechu nejposlednějšího našince, rozeného ve vlasti staré.....ano, my na páně Vratislava R.E.M. Bejšáka Colloredo Mansfilda nadáváme, ale neuvědomujeme si, jak nesnadno s ne mnoha zbylými udržuje život, tu-nit-čtení naší krásné mateřštiny, mezi námi staršími. Nadávat na obětavce Bejšáka budeme vpravdě nadále-asi, prosím-ale jen s ním Noviny číst budeme. Hleděme nové lidi, k jejich zachování. Vydavateli upřímně děkujeme že se stará, běhá k uběhání.....že snáší arogance od těch z nás, kdo se jaksi vyvíhnuhli a nyní se honosí....až hanba!!!!!!

Svět se mění, lidé mizí, ale Noviny by měly žít-pomozte nám i v té krásné Praze.....

V.T.Kovář-Chatswood N :W: v listopadu 2013.

Dopis 5

Vydavatelovi novin p.Bejsakovi.

Volam sa M (protože paní nechtěla vydat tento dopis tak jsem jméno vymazal, aby se nezlobila).

Viem,ze dopis sa zacina oslovenim,alebo aspon pozdravom. Po poslednom vydaní Vasich novin nemam pre vas ani jedno. Nie som odoberateľkou novin a predsa sa mi Vase noviny dostali do ruk. Vlastne clanky,ktore ste uverejnili v poslednom vydaní.. Za normalnych okolnosti anony my necitam.Ak sa niekto boji,alebo hanbi podpisat pod to co napisal,mne nestoji za to to citat.

Bohuzial ludia si myslia opak a tak dostavam emaily a telefonaty s odkazmi na Vase noviny. Iste ste sa dovtipili,ze pisem o anonymoch,ktore ste sa rozhodli na odporucanie svojho poradcu uverejnit a ktore sa tykaju mna a mojho manzela. Pan Bejsak,nepozname sa,ale v mojich ociach ste klesli na uroven klebetnika,ktory uverejni vsetko,ten aby sa mu zvyzil predaj novin.

Asi si neuvedomujete,kolko ludi cita noviny a kolkym ludom ublizite tym,co uverejnite.Nemam problem s kritikou,ak sa dotycny pisatel podpise,ale uverejnovat anonym a obhajovat sa tym,ze je to na odporucanie poradcu.no pan vydavatel,skuste oteraz vydavat nejaky zabavnik,tam nikomu nebude vadit co pisete a na cie odporucanie. Mozno sa Vam zvyisi aj pocet predplatitelov.

Vydavatel čtenářům

Když dostanu dopis začínající slovy, " neodbíráám vaše noviny, ...", jsem poněkud na rozpacích. Takže „neodebíráání novin“ je činnost prospěšná? Věc na kterou můžeme být hrdí?. Pisatelé, jak si to vysvětlují já, takto píší když jsou přesvědčeni, že je to něco kladného, na co mohou být pyšní, jako třeba, "každou neděli jezdím do klubu pomáhat", "sbírám známky", "přispívám na RSPCA", "já nepiju alkohol..". Ještě jsem neviděl, že by někdo napsal, "dobry den, já chodím zapalovat ohně do buše", " já po večerech krađu", či "chodím před školu ohmatávat děti". Za těch patnáct let co vydávám Noviny, se mi ještě nestalo, že by mi někdo napsal: "děláte noviny blbě, tak jsem se rozhodl, že vám pomohu, přijdu vám zítra ukázat, jak se to má dělat..."

Takže teď nevím, zda-li bych se měl stydět za to, že vydávám noviny, a raději chodit kanálama.

Když někdo napíše dopis do novin, tak ho uveřejním. Nekádruji dotyčného, zda byl či nebyl ve straně, či je-li členem strany opoziční. I když nepíše lichotivě o novinách, tak dopis otisknu. Často nechápu, když si pisatelé stěžují a přitom jaksi zapomenou napsat na co si vlastně stěžují, co se jim nelíbí, a nenapíší jak by to mělo být správně. Třeba co paní X, která si nepřála být uvedená, a jejíž dopis mne vytočil, co napsala ve svém dopise nevhodně a jaká je vlastně skutečnost?

Těž jsou kouzelné věty typu, "jsem pro svobodu slova a proti cenzuře, ale co si dovolujete vydat co jste vydal" nebo " jsem demokrat, ale co vy si to dovolujete špinit labor party a českou republiku" či " ,když se mi vytýká, co si dovoluji pomlouvat hrdinné krajany, kteří plnili jen a jen svoji občanskou povinnost a chodili na konsulát hlásit, kdo pomlouvá československou republiku a socialistické výtobytky a mluví ošklivě o straně a vládě" či "jsem pro kritiku, ale co si to dovolujete kritizovat mě!!!".

Milý pane Vratislave,

jsem jednou z Vašich dlouhodobých odběratelek, a teď už i obdivovatelek, protože jste skutečně vyjimečný redaktor, šéfredaktor a vydavatel, který má odvalu a je statečnou výjimkou mezi všemi australskými novináři. Chci Vám poděkovat nejen za zprávy či komentáře o naší původní vlasti, ale teď dokonce i pravdivé informace i „tsunami“, která se na nás – jak v Evropě, tak i v Austrálii a všude jinde nezadržitelně valí!!! Islámský příval je tak „nevyslovitelně drzý“, plánovaný zřejmě ještě Osamou bin Ladenem coby lepší verze uchvácení moci než metodou terorismu. Špičky z řady mocných ve světě i tady jsou zřejmě dobře „promaštěné“, takže kývají a rádi hrají roli dobrodějů.

Islám je náboženství nomádů, primitivů a hrdlořežů.

Od malička vtoukají dětem do hlavy , viz:

<http://www.jewsnews.co.il/2013/11/13/a-brief-glimpse-at-why-peace-will-never-happen-in-the-middle-east-the-proof-is-in-the-little-girl/>

děti pak nejsou schopni ani myslet, že by svět mohl být jinak, natož zapomenout své nadřilované zvyky. Znáám je, žila jsem mezi nimi. Lidé tady o nich nic neví, ani netuší, co v těchto lidech je a jak změní svět až ho ovládnou. Když myslím na vě vnuočata chce se mi plakat,postavit se na náměstí a řvát: „Co to proboha děláme,.. zastavte tu demokracii, co nás za pár let mírumilovně přehlasuje (množí se jak králíci) a pak pozabijí.

Jsem sice penzistka, ale posílám vám pár grošů navíc. Vy jediný se nebojíte a píšete pravdu. At vás andělíčkové ochraňují. vaše Lidia Skinesová

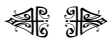
Z Holandska.

Děkuji za odpověď, na tu Semenov jsem se ptal, protože jsem někde četl o vydávání australského krajanského časopisu a jeden se mi dostal do rukou a tam jsem četl její poznámku o tom, že nebude uveřejňovat články pomlouvající republiku.

Ono je to stejně takové podivné, nějak nedůvěřuju lidem, kteří odešli někdy kolem 1986 a později, o tom co se zde dělo hned po listopadu 1989 je vyložená fraška, to sem jezdily zájezdové autobusy z Československa, vyložily lidi na hranici a chytráci žádali o asyl (někdo totiž v Čechách zjistil, že žadatelé bývají ubytováni zdarma v kontejnerových baráčích, dostanou jídlo zdarma a 25 Guldenů na den. Zkoumáná žádosti trvalo týden a pak byli poslání žadatelé domů, ověření dárky. Toto vše trvalo asi necelé dva měsíce než vrchnosti došlo, že je to ze strany Čechů podvod.

Zažili jsme dobu, kdy pan Friede hledal někoho, kdo by koupil Polygon a vím že tam bylo dlouhé jednání, náš přítel Primus jezdil do Švýcar a nakonec ho koupil. Chudák Honza Beneš, který s vervou chtěl pokračovat, ale nakonec zklamán celkovým vývojem spáchal sebevraždu. Několikrát jsme s ním mluvili, když jsme ho potkali při našich návštěvách Stikarovského v nemocnici v Krči. Ale to by lo na dlouhé vyprávění

Dobrou noc (pro Tebe ráno) Karel

Nazdar pane vydavateli,

jak se tak brouzdám po internetových novinách nacházím zajímavé věci. O tom jak dopadly volby v Kotlině je lépe pomlčet. Vidím také, že nepomohlo Zemanovo objždění a propagování jeho strany, i když se mnohdy snažil nalákat lidi hloupými vtipy. Když to jeho strana prošvihla, tak se náš uražený ješita ve snaze nějak se pomstít sociálním demokratům rozhodl pro druhý puč., což mu opět nevyšlo. Spiklenecká schůzka zrádců se též nějak nepovedla a tak nezbylo nic jiného, než schovat se na zámku v Lánech. Tam se teda ale musely dít věci. Nejdřív o tom informoval ministr zdravotnictví národ zajímavým způsobem, když hned úvodem oznamoval, že na úrazu není vinen alkohol. To je vůbec poprvé, kdy jsem slyšel v lékařském bulletinu o stavu hlavy státu, že se na prvním místě mluví o alkoholu. Původně prý měl Zeman narazit v noci kolenem na zeď, když šel na WC, ale druhý den tentýž ministr oznámil, že Zeman zakopl o koberec, který shrnul hradní pes a že proto Zeman upadl. Proč ksakru nemá pod postelí nočník? Vždyť přece dříve na zámcích nočníky bývaly ?

Tak teďka tedy bude muset Zeman jezdit po Karlově náměstí v kolečkové židli, tlačěn dobročinnou sestrou Boromejkou a bude volat , podobně jako kdysi Švejk : "Na Sobotku".

Jejda, jejda. Co asi tomu všemu říká pán Kersch...

Zdraví Karel

Dopis z Československého Country Clubu v Sydney.

Na základě dopisu pana Hanzala, nás situace nutí k vyjádření a vysvětlení našeho stanoviska. Pana S. Hanzalu nikdo z klubu nevyloučil. Pouze nemá na tento rok zaplacené členství v CSCC.

Pan S.Hanzal chodí pravidelně každou neděli do klubu na oběd a do knihovny,vždy jej zdvořile přivítáme a poptáme se na jeho zdravíčko a rádi jej vidíme, tak jako ostatní krajany. Velmi si vážíme starých členů, kteří navštěvují klub i prez svůj vysoký věk. Do klubu chodí i pár dalších starších členů, máme k nim respekt, vždyť oni klub zakládali.

Je nám líto co se stalo ale není to naše vína. Nevíme, proč si pan S. Hanzal neobnovil členství na začátku roku, v únoru 2013 jako jiní členové klubu, když sem pravidelně chodí. V září požádal pan Hanzal o přihlášku. Chtěl 3 přihlášky a ty jsme mu dali. To bylo 6 týdnů před tím, než na nás zaútočil že musíme vzít zpět kuchaře Josefa Smitalu. (Neshodu s panem Smitalou a jeho manželkou), tedy finanční narovnání,odkup zařízení kuchyně, které si proti dohodě odvezl a následně zrušení jeho šeků, to bude projednáno právě na schůzi 30.11.2013.)

Když přišel poté na oběd, říkal že chce zaplatit členství na tento rok(2013). Přitom přihlášku v ruce neměl. Snažili jsme se mu vysvětlit,že není možné obnovit v září členství, těsně před Výroční členskou schůzí. Placení příspěvku pro tento rok je uzavřené. Platí se do února a může si v prosinci tohoto roku zaplatit členství na rok 2014.

Stejná pravidla má i Sokol a jiné kluby v Austrálii. Je to zakotveno i v konstituci klubu, tedy toto na vysvětlenou! Do klubu chodí mnoho Čechů a Slováků na obědy i zábavy, aniž by byli členy klubu, to je samozřejmě, CSCCountry Club je pro všechny členy i nečleny otevřený. Ovšem jen tak pro zajímavost - ten dopis pana Hanzala psal pan V.Krys. Je to jeden ze skupiny, která proti současnému výboru klubu vede štvavou a lživou kampaň! Součástí toho je i akce, vedená paní Renatou, která svoji podpisovou "petici" uskutečnila ve Slovenskem kostele v Lidcombe. Ta se z osobních důvodů snaží tyto problémy prezentovat jako spor mezi Čechy a Slováky, což je lživé tvrzení.

Už v minulosti, jeden z přátel paní Renaty (pan Podlaha), poslal do Novin podobný dopis, zkrslující skutečnost! V dobách kdy byla ještě členkou klubu sama, měla osobní, obchodní problémy s bydlením (Housing Commission) a snažila se do CSCC i nastěhovat.

I když se svobodná Československa republika rozdělila, vztahy mezi našimi národy jsou možná lepší, nežli byly dříve a bylo by ostudou, kdyby to v zahraničí, tedy v Austrálii bylo jinak!

Dusan Křen a Výbor Country clubu v Sydney.

Recept No.374

Řezy zvané macecha

Ingredience receptu na čtyřbarevné macecha řezy:

5 vajec ◊ 250 g krupicového cukru ◊ 100 ml vlažné vody ◊100 ml oleje ◊ 250 g polohrubé mouky ◊ 1 lžíce kakaa ◊ 1 prášek do pečiva; krém č. 1: 2 vanilkové pudinky ◊ 5 lžíc krupicového cukru ◊ 800 ml mléka; krém č. 2: 400 ml zakysané smetany ◊ 250 ml smetany ke šlehání ◊ 2 vanilkové cukry; na dohotovení: čokoláda Margot nebo Granko

Metoda vrstvení několika druhů těsta na sebe a jejich vzájemného promíchání vidličkou před finálním pečením není našim kuchařinkám neznámá. Receptů na rozmanité buchty takto ztvárněné najdete v kuchařských knihách spousty. Tento je však zajímavý tím, že poslední pečenou vrstvu tvoří pudink, který se do předchozích dvou (světlý a tmavý piškot) efektně propadne, takže buchta získá silně zvrásněný povrch.

Nemusíte se ovšem bát, že ho pak budete vystavovat na odív. Překrývá se totiž pěnou vymíchanou ze zakysané smetany, a aby toho nebylo málo, moučník se nakonec posype nahrubo strouhanou čoko tyčinkou Margot.

Jak na to krok za krokem:

Oddělené žlutky s cukrem vypracujte šlehačem, zašlehejte do pěny vodu a postupně olej. Dále přidejte mouku smíchanou s práškem do pečiva střídavě s pevným sněhem z bílků a polovinu těsta rozetřete do pekáčku s papírem na pečení na dně. Do druhé poloviny těsta vmíchejte jemně prosáté kakao a tmavé těsto rozetřete v pekáčku na vrstvu světlého.

Zároveň svařte z pudinkového prášku s cukrem a mlékem pudink (netřeba provářet!), naběračkou ho rozlijte na tmavé těsto a vidličkou všechny vrstvy až na dno vlnkovitě či spirálovitě „protáhněte“. Vše pak vložte do trouby vyhřáté na 180 oC a buchty pečte asi 30 minut (pudink se v těstě propeče a vytvoří na řezu mramorovanou strukturu). Než zchladne, připravte krém: Zakysanou smetanu vymíchejte s vanilkovým cukrem a zvolna do pěny zapravte šlehačku (ušlehaná smetana). Hmotu rozetřete na povrch zchladlé buchty (vyplní prohlubně), povrch urovnejte a posypte nahrubo strouhanou Margotkou nebo grankem.

Náš tip: Nedaří se vám rozetřít tmavé piškotové těsto na světlé? Nejprve spodní vrstvu hustě pokapejte pomocí lžice nebo naběračky tmavou hmotou a potom ji po měkkém povrchu zvolna roztáhněte kartou nebo měkkou stěrkou. Pudink pak docela nahoře rozlijte např. v podobě pruhů...

Autor: Rouchlemcová Naděžda

Komunistický soud očistil komunistického bachaře

DUŠAN ŠRÁMEK Reflex

Minulý měsíc zprostil obžaloby liberecký soud bývalého poslance a dnešního krajského zastupitele za KSČM Josefa Vondrušku, který měl jako bachař v Mínkovicích před listopadem 1989 mlátit vězně, konkrétně tehdejšího disidenta Jiřího Wolfa.

„Neprokázalo se, že ke skutku došlo. Vina musí být prokázána bez pochybností. Skutky jsou velmi obecně podané, mohly se stát kdykoliv. Jediným důkazem je navíc výpověď obžalovaného Wolfa a ta se liší v přípravném řízení i v hlavním líčení,“ řekl předseda senátu Pavel Pachner, když zdůvodňoval rozsudek. Těžko říci, co se mu honilo při vyhlásování rozsudku hlavou, ale klidně by mohl u komunistů kandidovat na post ministra (ne)spravedlnosti. Navíc prokazatelně nemluví pravdu, a manipuluje, až se práší.

Onen rozpor ve výpovědi byl totiž o tom, že v přípravném řízení Wolf odkázal na dny, kdy jej Vondruška mlátil, podle záznamu, kdy byl na takzvaném „oddělení výkonu trestu“ – (OKVT). Ve slangové řeči odsouzených se jim říkalo „díry, bunkry, černé díry, pytle, ledničky a šuplíky“. Sami dozorcí těmto izolacím uvnitř pracovních táborů říkali velmi výstižně „mučírna“ nebo „předpekli“. Tam k bití, ale bez jakýchkoli svědků docházelo. Nepohodlní muklové se umísťovali účelově právě na cely samovazeb, kde byli v korekci osamoceni, tedy naprosto bezbranní, a kde se mlácení, kopání a bití obušky praktikovalo snad každý den. Ve Wolfově případě to bylo šestkrát.

Mlácení vězňů beze svědků bylo logické. Nikdo z bachařů nemohl vědět, zda to jednou nepraskne, a tak se každé takové násilí odehrávalo pouze mezi ním a jeho obětí. Těžko chtít, aby si Wolf, v temnici, kde byl jednou i několik týdnů, vedl nějaký kalendář. V přípravném řízení se tedy odvolal na kázeňské lístky, kdy byl přemístěn do „díry“, jak se mimo jiné OKVT říkalo. Je přirozené, že konkrétní data si už u soudu nepamatoval, a odkázal na výpověď v přípravném řízení. A tohle povedený soudce hodnotil jako rozpor ve výpovědi.

Filipes z parlamentu

Vondruška stál u libereckého soudu už před dvěma roky, i tehdy ho senát zprostil obžaloby. Odvolací krajský soud v Hradci Králové ovšem osvobozující verdikt zrušil. Pachner totiž před Vondruškovým zproštěním viny nevzal v potaz některé důkazy. A proč vlastně nebyla odvoláčka u KS v Liberci? Liberecký krajský soud se totiž musel vyloučit pro podjatost, protože jedním z jeho soudců je i bývalý dozorový prokurátor z Mínkovic. Právě dozorová prokurátoři, kteří měli pod sebou i kriminály, kryli zločiny bachařů. Co lze více říci o očistě české justice?

Wolf své mlácení Vondruškou popsal již v roce 1981, poté co si odseděl trest v Mínkovicích, ve svých Motáčích. Za to pak vyfasoval dalších šest let ve Valdicích. Tenkrát ještě nevěděl, kdo se se skrývá za bachařem, kterému říkali ve vězení Filipes. Poznal ho až na televizních záběrech z parlamentu jako váženého komunistického poslance.

O tom, jak Pachner soud „nestranně“ vedl, svědčí i to, jak zacházel důkazy. Jakoby na pozici zločince byl Wolf. Nechal si na něj vytáhnout kádrový posudek z kriminálu, a dokonce se neštilil použít i odsuzující rozsudek za pomluvu, když Wolf z mlácení obvinil estébáky, kteří jej vyšetřovali v přípravném řízení. Co na tom, že tento rozsudek byl v rámci soudních rehabilitací po roce 1989 zrušen jako nezákonný. Pro Pachnera je podstatný onen rozsudek z doby totality.

Bachařská mafie

To, že budou krýt Vondrušku jeho spoluzločinci, kteří se chovali úplně stejně, nepřekvapí. Soudce ale bral Wolfovi slovo, když se svými otázkami na ně dostával k merituu věci. Žádný referent režimu totiž nesměl zůstat stranou. Každý nováček si musel, v rámci kolektivní viny, tímto oddělením projít. Toto zaučování vycházelo z prevence, aby nikdo nemohl jednou poukazovat na své kolegy. „To oni mučili, já to nebyl!“ Tak se dopředu preventivně odbourávali korunní svědci incidentů na samovazbách, dokonce i vražd, pro případ, že by mohlo dojít k soudním procesům. Vytvářelo to bachařskou mafii, krytou dodnes principem omerty. Podivný byl i Pachnerův argument, že Wolf po mlácení nikdy nevyhledal lékařské ošetření. Na OKVT žádné lékařské ošetření neexistovalo, a bachaři nepředvedli na marodku nikoho, kdo měl na těle stopy po násilí. Vězeň tím navíc riskoval další postih a šikanu, jak se to konkrétně Wolfovi stalo osobně, když z mlácení obvinil vyšetřovatel StB.

Zatímco výpovědi bachařů bral soudce jako slovo boží, výpovědi svědků ve Wolfův prospěch nebral v potaz vůbec. Přitom tehdejší vězeň z Mínkovic Pavel Skramlík viděl

Vondrušku, jak Wolfa mlátí, přímo na vlastní oči a před soudem to vypověděl. Všechno marné.

Rozsudek soudce Pachnera je ořesnou připomínkou neschopnosti, či zde spíše záměrné neochoty vypořádat se dědictvím komunistické minulosti. Zatímco Vondruška sedí v krajském zastupitelstvu a kandiduje znovu za KSČM do sněmovny, oběť Wolf má díky jeho „péči“ doživotní fyzické a psychické problémy.

Jaký rozdíl proti sousednímu Německu, kde se justice snaží dohnat ke spravedlnosti poslední žijící dozorce z nacistických koncentráků. V Německu totiž k odsouzení stačí samotný fakt, že dotyčný pracoval na takovém zařízení, v němž mohl porušovat lidská práva vězňů. Představa, že něco podobného by bylo možné legislativně prosadit i u nás, je bohužel z říše sci – fi.

Pivo je lepší, než si myslíte! Máme důkazy!

Patříte mezi milovníky rezavého lahodného moku? Pak vás potěšíme! Pivo je totiž mnohem lepší, než si vůbec myslíte!

Pivo prostě Češi musí milovat? Znáte někoho, kdo nad ním ohruje nos? Známe hned několik důvodů, proč by ho měli zbožňovat úplně všichni! Je totiž naprosto boží a dá se využít i jinak než jeho vypitím!

1. K obědu to nejlepší

Umíte si představit kachnu se zelím a knedlíkem bez piva? K těžkým jídlům se prostě hodí. Jeho hořká chuť totiž napomáhá strávení. Pivo se však hodí také k pálivým a kořeněným jídlům, jako jsou například pikantní kuřecí křidélka.

2. Pivo je výživné

Víno získává veškeré zásluhy za zdravý alkohol, ale pivo na tom také není vůbec špatně. Navíc totiž obsahuje vyšší poměr bílkovin a vitamínu B! Navíc také existuje dietní pivo, které obsahuje železo, vápník, fosfáty a vlákninu.

3. Vaření s pivem

Pivo se neztratí ani v kuchyni. Už jste vyzkoušeli péct například kuře nebo rybu na pivu? Hotová lahůdka! Důležité ovšem je, aby v kuchyni nějaká ta lahev zbyla a ne, že je všechny vypijete.

4. Ženám chrání mozek

Tady mohou zajásat hlavně holky. Jedna studie totiž ukázala, že ženy, které pijí sklenici piva denně mají lepší činnost mozku, krevní oběh a alkohol navíc chrání mozek. Alkohol se ovšem nesmí požívat ve velkém množství, pak už to samozřejmě neplatí.

5. Pivo chrání srdce

Nezáleží na našem pohlaví ani věku, ale jedno je jisté. Pivo udržuje srdce zdravé. Lidé, kteří denně pijí přibližně půl litru piva, mají nižší pravděpodobnost vzniku infarktu, mrtvice nebo jiných srdečních onemocnění.

6. Zabraňuje ledvinovým kamenům

Pití pivo může skutečně pomoci snížit riziko vzniku ledvinových kamenů. Podle jedné americké studie snižuje toto riziko až o 41 procent! Opět ale platí, že by se mělo konzumovat denně v malém množství.

7. Jsme po něm krásnější

Kromě konzumace má pivo i využití v kosmetice. Kvasnice například posiluje a ošetřuje vlasy. Můžete se v něm také koupat. Pivo se totiž používá v lázních a prý pomáhá pleti, která pak vypadá krásnější a zdravější. Nova.cz

Chamtiví nigerijští podvodníci doběhli chamtivé americké právníky

Propracovaný podvodnický systém z Afriky připravil právní firmy ve Spojených státech o více než půl miliardy korun. Právníci se chtějí zahojit na bankách.

Nemá z takových věcí mít člověk ani ždíbec radosti: když jedna parta lidí druhou partu podvede, je to normální zločin a držet mu palce je známkou pokleslého nihilismu, škodlivého stejně jako zločin sám. A přece má autor těchto řádek důtklivý pocit, že sám na sobě pozoruje neklamné známky škodolibého zadostiučinění. Je to emoce bezděčná, asi jako kdybyste se dočetli, že revizor od MHD dostal pokutu za špatné parkování. Revizor nedělá nic špatného, naopak, jeho práce je navýsost užitečná - ale, ruku na srdce... I vydává se autor všanc čtenáři, aby posoudil, jestli je taková emoce v níže popsaném případě alespoň trochu ospravedlnitelná.

Ze Spojených států totiž přišla zpráva, která na první pohled vypadá jako výplod satirické "zpravodajské" organizace The Onion (zhruba americký ekvivalent proslulé české publikace

Fámyzdat-Sorry). Je v ní řeč o tom, že gang nigerijských podvodníků obral asi osmdesát amerických právních firem o celkem téměř 31 milionů dolarů. Když právníci přišli na to, že je Nigerijci tahají za nos, rozhodli se zahojit se na bankách, které podvodníci ke svému účelu použili.

Asi není člověka s přístupem k internetu, který by některý z nigerijských fíglů neznal. Dostanete urgentní emailovou zprávu napsanou záměrně mizernou angličtinou od kohosi podepsaného jako Ubumbu Bongabongo či podobně exoticky. "Sem cera visokého bankéřa v Burkyni fAso. Mám na kontě sedm a půl milionu dolarů (USD 7,500,000) a musím si je převézt někam, kde budu moci žít spokojený život, k tomu potřebuju tvoji pomoc, drahý příteli," by zněl zhruba překlad. A tak dále.

Vždy to má stejný scénář, ať už jste onu pěkně kulatoučkou sumičku vyhráli v loterii, nebo zbyla po člověku, jenž zahynul při leteckém neštěstí, nebo je pisatel obětí občanské války, nebo vám prostě nabízí obchodní spolupráci - jde o to, že máte někam poslat nějakou částku, abyste pak mohli užívat svých milionů, k nimž jste přišli jako slepí k houslím.

Aby člověk na něco takového naletěl, musí jeho touha po penězích silně převážit nad jeho IQ. Aby se něco takového mohlo stát, musí to být buď člověk ducha mimořádně mdlého, nebo musí být mimořádně hrabivý. Nigerijci to původně zkoušeli na prvně jmenované skupině, ale když zjistili, že supernaivních lidí je i na internetu konečný počet, začali se věnovat skupině druhé. A logicky narazili na právníky.

Podvodný systém bylo za tím účelem upgradovat. Zlodějna 2.0, jak by se schématu dalo říkat, byla o něco propracovanější než obvyklé "pošli mi dvě stovky, pošlu ti zpátky milion". Pisatelé předstírali, že jsou obětmi různých neštěstí, jež se udála na půdě USA a vyžadovala civilněprávní vyrovnání; při americké zálibě ve všelikých věcech soudních to neznělo nijak neobvykle. Pisatel si stěžoval, že provinilec XY není ochoten zaplatit dlužnou sumu; a že byste byl moc laskavý, pane doktore, kdybyste z něho těch čtyři sta tisíc vyrazil. Za odměnu si můžete nechat deset procent. Příkládám kontakt na dlužníka a Bůh vám požehnej.

Právníci si buď ověřili, že řečený spor skutečně proběhl, a zjistili, oč běží; těch bylo během uplynulých dvanácti měsíců asi stovka, pokud má vyšetřování v současné době dostatek informací. Nebo - těch bylo asi osmdesát - si neověřili nic a s vidinou snadno vydělaných čtyřiceti tisíc (to je parádní nový cadillac, chápejte) dlužníka kontaktovali. "Dlužník" byl ovšem sprážen s pisatelem; napřed se naoko trochu vykrucoval, aby divadlo působilo věrohodně, a potom poslal šek na vymáhanou částku. Falešný, pochopitelně.

Právník šek zanesl do své banky; protože je váženým občanem, banka šek při přijetí mezi všemi ostatními šeky nijak dvakrát nezkoumala. Právník odeslal třistašedesát tisíc dolarů kamsi do Hong-kongu a v náprsní kapse jej hřála tučná provize - přesně do té doby, než banka zavolala, že šek je padělek.

Právník se rozezlel a udělal, co je mu blížké: začal mávat žalobou. A protože nemohl zažalovat podvodníka, jenž už dávno zmizel v Lagosu nebo kdekoli jinde, zažaloval banku. Alespoň takhle se to stalo v případě jedné právní firmy (jméno agentury neuvádějí, patrně na její žádost) v americkém státě Minnesota. Ta podle řečeného scénáře vyplatila komusi 360 000 dolarů a posléze zažalovala svoji vlastní banku Wells Fargo, že na nepravost šeku nepřišla dřív.

A tady začíná pracovat ona škodolibost. Kdyby existoval globální seznam vážených a nevážených povolání, autor si je jist, že nigerijští finanční podvodníci by figurovali někde na jeho samotném konci. A těsně před nimi by měli být američtí právníci. (Zde je na místě připomenout známou statistiku, podle níž mají Spojené státy při necelých pěti procentech světové populace dvacet procent světových právníků a třicet procent veškerého právního byznysu planety.) A bankéři, američtí či jiní, by - alespoň podle autorova bezvýznamného soudu - měli v tom žebříčku být s právníky hlava-hlava.

Tak či onak je kouzelná představa, jak asi bude podvedená minnesotská právní firma u soudu argumentovat: "Vždyť bylo úplně evidentní, že ten šek je padělaný, Vaše ctíhodnosti!"

"Budeme se bránit a věříme, že uspějeme," komentoval žalobu mluvčí Wells Fargo. Na výsledku sporu bude záviset, jestli podobných žalob budou americké soudy řešit osmdesát, nebo jestli stejný počet právnických firem bude muset vykázat ztrátu pod kolonkou "zatemnění mozku z důvodu přílišné hrabivosti". Daniel Deyl Reflex

PETRUŠKA ŠUSTROVÁ

KONTRA DOKUMENTY ŘÍMSKÉ PROKURATURY

Zajímavou postavou vyiplaného a StB stvořeného „revolucionáře“ je pravděpodobně i disidentka PETRUŠKA ŠUSTROVÁ, původně vězněná členka ultralevicového trockistického HNUTÍ REVOLUČNÍ MLÁDEŽE, vedeného PETREM UHLEM. Po procesu s undergroundovou skupinou Plastic People a dalšími lidmi v letech 1976-77 se stala „pokladní“, spravující zahraniční finanční pomoc, určenou na podporu pronásledovanému undergroundu. Tento finanční fond nakonec beze stopy zmizel, aniž by jakýmkoli způsobem posloužil boji proti komunistické diktatuře... Podle pramenů římské prokuratury, která vyšetřuje činnost komunistické StB, a to zejména v souvislosti se zavražděním významného italského křesťansko-demokratického politika a ministerského předsedy Aldo Mora levicovou teroristickou organizací Rudé brigády, je zřejmé, že Petruška Šustrová pravděpodobně spolupracovala nejpозději od poloviny 80. let s 1.Správou StB (komunistická rozvědka). Byla zřejmě zpravodajsky připravovaná jako každý jiný agent rozvědky, pouze s tím rozdílem, že byla vysazena do disidentského prostředí, ve kterém se pohybovala jako ryba ve vodě. Tohle všechno opět s přípravou na plánovaný státní převrat za sovětských podmínek. Petruška Šustrová se v roce 1987 připojila k redakci samizdatu Střední Evropa, kde rovněž sehrála významnou roli. „Pravicový samizdat“ Střední Evropa byl založen v roce 1982 (ROGER SCRUTON, ALENA HROMÁDKOVÁ a RUDOLF „PIXA“ KUČERA) a jeho levicovější moravská mutace PROGLAS (Richard Rychlík – bratr „Šabatova koně“ v OF i v tzv. „televizní krizi“ Břetislava Rychlíka a František Mikš, v době „televizní krize“ člen Rady ČT), byla založena v roce 1987. Velmi zajímavé podrobnosti o zakládání tohoto „pravicového“ samizdatu přineseme v některém z příštích čísel. Jak vyplývá ze zprávy o práci komunistické rozvědky, zveřejněné v NN 03/2001: „INFORMACE PRO MINISTRA VNITRA O SOUČASNÉM STAVU A SITUACI VE ZPRAVODAJSKÉ SLUŽBĚ FMV“, 90% AGENTURY KOMUNISTICKÉ ROZVĚDKY PRACOVALO NA DOMÁCÍM ÚZEMÍ PROTI VNITŘNÍMU NEPŘÍTELI!!! Po roce 1989 nastupuje Petruška Šustrová spolu s Janem Rumlem (syn vysoce prominentního komunisty JIŘÍHO RUMLA – dlouholetého zahraničního zpravodaje Rudého práva, který měl údajně v 60. letech školit kádry komunistické rozvědky před jejich vysazením proti demokratickému Západu!!!!) na ministerstvo vnitra, konkrétně na 1. Správu StB (tedy na komunistickou rozvědku - jistě pouze čistou náhodou), aby ji společně očistili... I zde plní při tomto „čištění“ instrukce velmi svědomitě: Bylo zabráněno nejen likvidaci komunistické rozvědky jako instituce, zveřejnění jejich, z politického hlediska super výbušných archivů, ale i zásadním systémovým i personálním změnám, které by v konečných důsledcích odhalily rozhodující podíl sovětské rozvědky a jejich domácích kádrů na „revolučních“ převratech v komunistickém bloku. Stejným způsobem se lidoveckému ministru vnitra RICHARDU SACHROVI, údajně agentu VKR, podařilo uchránit III. Správu StB, vojenskou kontrarozvědku, kterou předal už 4. ledna 1990, tedy ještě před „prověrkami“, z ministerstva vnitra komunistické armády. Byla přejmenována na Vojenské obranné zpravodajství (VOZ) a šéfem se stal komunistický gen. Jan Duchek. Komunistická armáda, vedená v letech 1992 – 1997 funkcionáři KDU-ČSL ve funkcích ministrů obrany, si kontrarozvědku uchránila před jakýmkoli změnami nebo dokonce před zveřejněním jejich kádrů a to pro její další použití v zájmu posílení své autonomní moci. Stejně tak si dokázala uchránit ve všech směrech klíčovou Zpravodajskou správu Generálního štábu ČSLA (dnes Rozvědka generálního štábu), o jejíž existenci naprosto většina občanů-daňových poplatníků dosud ani neslyšela. Aby to tak zůstalo i do budoucna, je svedena veškerá pozornost rozhořčené veřejnosti, přesně dle některých záložních variant původního plánu „sametové revoluce“, na poměrně lehce postradatelný „spotřební materiál“ - StBáky z II. Správy StB (boj proti vnitřnímu nepříteli). Další prověrky PETRUŠKA ŠUSTROVÁ řídila na Ministerstvu vnitra. Její podpisy pod schvalovacími protokoly komunistických a estébáckých superkádrů dodnes děsí... Později PETRUŠKA ŠUSTROVÁ, spolu s PETREM UHLEM, JUDr.MILANEM HULÍKEM, LENKOU MAREČKOVOU-HOFMANNOVOU (po mnohaletém působení ve vězeňství dnes v Kanceláři presidenta republiky) a dalšími podobnými kádry, řídila další prověrky, tentokrát v justici. Podle očekávání obdobným způsobem, jako v komunistické rozvědce a na vnitru. Tahle skupina nechala prakticky všechny komunistické soudce na svých místech... Jak je vidět, „někdo“ za nás udělal „tlustou čáru za komunistickou minulostí“ už dávno před listopadem... ZAŮ

Pracovitost

4. listopadu 2013 NevPes Petruška Šustrová

Ráno jsem si přivstala, abych stihla dokončit kontrolu dlouhatánského textu a mohla ho poslat, a když jsem s tím byla hotová, měla jsem pocit, že bych si za tu hromskou práci měla nadělit nějakou odměnu – jenže mě čekala jiná, taky rozsáhlá. Ach jo – odměnou mi tedy bude leda tak pocit, že jsem pracovitá a výkonná.

"Myslíš?" ozvalo se pode mnou a na koleno mi zaškrábaly kocouří dráčky. Koukla jsem na zem a tam před Davidkem ležel papír. Zvědavě jsem si ho přečetla. Stálo na něm:

"1. Poslanec Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, 2. Člen volebního výboru sněmovny, 3. Člen zemědělského výboru sněmovny, 4. Člen Meziparlamentní skupiny Česko–Rakousko ve sněmovně, 5. Člen Rady vlády pro záležitosti romské menšiny, 6. Člen Rady vlády pro energetickou a surovinovou strategii ČR, 7. Hejtman a člen rady Jihomoravského kraje (JMK), 8. Zastupitel Jihomoravského kraje a předseda Rady hospodářské a sociální dohody JMK, 9. Předseda Bezpečnostní rady JMK, 10. Předseda poradního sboru hejtmána pro otázky koncepce zdravotnictví JMK, 11. Předseda Asociace krajů České republiky, 12. Člen Komise Rady Asociace krajů ČR pro dopravu, 13. Místopředseda Regionální rady regionu soudržnosti Jihovýchod, 14. Člen monitorovacího výboru ROP NUTS 2 Jihovýchod, 15. První místopředseda (a člen ÚVV) ČSSD, 16. Člen politického grémia ČSSD, 17. Člen KVV ČSSD Jihomoravského kraje, 18. Místopředseda OVV Brno-venkov ČSSD, 19. Stínový ministr zemědělství a venkova ČR za ČSSD, 20. Garant zemědělské ústřední odborné komise ČSSD, 21. Předseda Politické rady CENTROPE, 22. Člen správní rady Masarykovy univerzity Brno, 23. Člen správní rady VUT Brno, 24. Člen správní rady Mendelovy univerzity v Brně, 25. Člen správní rady Veterinární a farmaceutické univerzity Brno, 26. Člen řídicí komise se statutem rozhodovacím Moravian science centre Brno, 27. Předseda valné hromady Jihomoravského inovačního centra, 28. Předseda dozorčí rady Vinařského fondu ČR."

"Co to je za seznam?" zeptala jsem se Davidka.

"To jsou funkce Michala Haška," odvětil nevinně.

"A kdes to vzal?" otázala jsem se přísně.

Zatvářil se asi jako já u výslechu a odpověděl taky tak: "Našel jsem to ve schránce." "Lhát se nemá, jak známo," namítla jsem, ale bylo mi jasné, že moje pozice není v tu chvíli nejsilnější.

Taky nebyla, kocourek se nedal: "To vím i bez tebe, ty chytrá. Ale co ti mám říct? Že jsem si to našel na internetu?" – "Máš mi říct pravdu," zkusila jsem ho opatrně vychovávat.

"Nechce se mi," mrkl na mne levým okem. "Já jenom že ses zrovna naparovala, jak jsi pracovitá... Tak jsem si myslel, abys viděla, jak vypadá pracovitost. No uznej, zvládla bys něco takového, jako ten Hašek?" "Ne," musela jsem přiznat. Kdyby se každé funkci věnoval jeden den v měsíci, stihne to i v únoru... zamyslela jsem se. "Ale já nejsem politik," namítla jsem nakonec. "Ještě toho trochu," odfrkl Davídek a spokojeně se šel stočit na postel, aby zase celý den prospal. LN, 1.11.2013

Noviny: Možná že je to pravda, ale copak, že podobný výzkum paní Petruška nenapsala o panu protikandidátovi, panu B. Sobotkovi! **V tom je právě ta síla desinformace, když dostanete sice pravdivé zprávy, ať kladné či záporné, ale pouze o jedné straně, takže si nelze na základě článku, udělat logický a správný úsudek či rozhodnutí.** Stejně by bylo zajímavé se dočíst, kolik funkcí mají i ostatní politici (třeba i v Austrálii), holt, více funkcí, více peněz.

Čepro nakupuje pohonné hmoty přes nenápadnou firmu s utajeným vlastníkem z Kypru

Ředitel společnosti Čepro Jan Duspěva bude muset premiérovi v demisi Jiřímu Rusnokovi vysvětlit, proč nakupuje pohonné hmoty přes zprostředkovatele s vlastníkem na Kypru. Čepro se brání, že se jedná o minoritního dodavatele.

Premiér v demisi Jiří Rusnok si předvolá generálního ředitele státní firmy Čepro Jana Duspěvu kvůli údajně netransparentním nákupům firmy. Rusnok to řekl v nedělním pořadu České televize Otázky Václava Moravce. Podle nevládní protikorupční organizace Transparency International zadalo Čepro v minulosti zakázky o celkové hodnotě přes čtyři miliardy korun firmě P3Chem, která

neobchoduje s nikým jiným a jejíž většinový vlastník sídlí na Kypru.

"Jedná se o naprosto nenápadné s.r.o. sídlící v rodinném domku někde v Ústí nad Labem, jeho jediným odběratelem je firma Čepro," řekl České televizi o firmě P3Chem Stanislav Beránek z Transparency International. "Z veřejných údajů o ní nejde zjistit skoro nic," dodal.

"Tato firma funguje jako zprostředkovatel. A je otázka, proč tedy státní podnik Čepro nakupuje ty pohonné hmoty přes zprostředkovatele, a ne napřímo," uvedl dále Beránek.

Společnost P3Chem podle obchodního rejstříku funguje od roku 2005 a sídlí v Ústí nad Labem. Jejím vlastníkem je z 99 procent kyperská firma FS Konratitz Limited.

Matka: To si vyřídíte s Petrem

Zbývající jedno procento vlastní jistý Petr Houška, který má trvalé bydliště hlášené právě v ústeckém firemním sídle.

P3Chem nemá ani vlastní internetové stránky, dohledat lze jen kontaktní email a dva mobilní telefony, z nichž jeden byl v neděli odpoledne nedostupný a na druhém se reportérovi serveru IHNED.cz ozvala Houškova matka. Odmítla přitom cokoliv komentovat. "To si musíte vyřídit s Petrem," řekla jen a okamžitě zavěsila.

Ministerský předseda Rusnok prohlásil, že ho informace od Transparency International trápí. "Já si nedovedu představit, že bych byl ředitelem nějaké státní firmy a uzavíral kontrakty s takovými společnostmi. Mě to prostě děsí," řekl Rusnok. "Zavolám si pana generálního ředitele a budu chtít slyšet vysvětlení," dodal.

Čepro: Jde o minoritního vlastníka

Mluví Čepra Lenka Svobodová České televizi sdělila, že P3Chem patří mezi minoritní dodavatele Čepra. V letošním roce by měla dodat méně než pět procent všech pohonných hmot, které Čepro nakupuje. Obchodní vztah obou firem trvá už pět let a dodávky od P3Chem jsou podle Svobodové plněny podle požadavků Čepra. iHnde Cz

Ze Švédů vyrůstá národ spratků, varuje expert před liberální výchovou

Neděkují, nepodříží dveře, v tramvaji nepustí sednout staršího ani těhotnou. Ve Švédsku podle uznávaného psychiatra vyrůstá kvůli přehnané liberální výchově generace nezvladatelných spratků. Za neschopnost Švédů zkrotit své potomky prý může i zákon z roku 1979, jenž rodičům zakazuje používání veškerých fyzických trestů.

"Žijeme v kultuře, kde takzvaní odborníci říkají, že děti jsou způsobilé. Výsledkem je, že děti si mohou určovat, co budou jíst, co si oblečou na sebe a kdy půjdou spát," říká známý psychiatri David Eberhard, který ve své knize "Jak děti přebírají kontrolu" upozorňuje na neschopnost Švédů zvládat své potomky.

Eberhard připomíná, že Švédsko zavedlo v roce 1979 jako první země na světě absolutní zákaz fyzických trestů, a uvádí, že nyní Švédové za neuvážené opatření sklízí "trpké ovoce". V zemi podle Eberharda stoupají počty záškoláků, u dětí roste pocit úzkosti a psychických poruch a vše se projevuje v klesající pozici Švédska v mezinárodních tabulkách úrovně vzdělávání.

"Když pořádáte rodinnou večeři, děti nikdy nesedí tiše. Zkrátka vyrušují. Musejí být vždycky středem pozornosti a největší problém je, že se z nich stávají malí dospělí. Vstěpujeme dětem očekávání, že se vše točí jen kolem nich, což je v důsledku činí téměř pořád nespokojenými nebo zklamanými," říká psychiatri.

Eberhard knihu napsal jako reakci na publikaci vlivného dánského psychologa Jespera Juula, jehož dílo "Vaše způsobilé dítě" volá po zavržení klasického hierarchického rodičovství, informoval britský list The Telegraph.

Výsledek extrémně liberální výchovy je dle Eberharda patrný i při výběru dovolené, kterou si de facto určují právě děti. "Neřeknete jim: Jedeme do Říma nebo Milána. Raději se vypravíte na Malorku nebo Kanárské ostrovy. Dovolená je přece pro děti a ne pro dospělé," říká.

Řešení je podle Eberharda zřejmé. Švédové by se měli vrátit k osvědčeným metodám "autoritativního" rodičovství, protože prý neexistuje žádný vědecký důkaz o tom, že by přísnější výchova dětem nějak ubližovala. "Můžete jednoduše opět převzít kontrolu nad tím, co se u vás doma děje. Rodina není demokracie," apeluje na rodiče.

Se svými názory to ale Eberhard nemá jednoduché. Přísnější rodičovství nebo dokonce návrat pohlavků do švédských domácností je v zemi jednoduše tabu. "Je zkrátka poměrně obtížné se současným pravidlům postavit. Když řeknete, že chcete návrat striktní výchovy, jste mezi lidmi za idiota," přiznává.

Autor: dam iDnes

DIRECTORY pro předplatitele, 6linek, \$60 ročně
Jídlo a Restaurace

„ **LA BOHEME** " Restaurace a Bar:
Nova adresa: 199 Glebe Point Road, Glebe
Tel. číslo: 9660 5639
Web: www.labohome.com.au
Email: reservation@labohome.com.au
Upozorňujeme všechny čtenáře, že populární evropská restaurace La Boheme se přestěhovala do nových prostor na výše uvedené adrese. Přijďte nás navštívit a pochutnat si na široké nabídce českých a evropských specialit, jako jsou špenátové pirohy, kuřecí, telecí nebo vepřový řízek, pečené koleno, žebírka, kachna, hovězí guláš či svíčková. Jako sladkou tečku na závěr nabízíme domácí jablčný štrúdl, palačinky a další. K tomu si můžete dát výborné chlazené české pivo světlého Kozla, Budvar či mnohá další. Otevírací doba:
Pondělí - zavřeno
Úterý, Středa, Čtvrtek 5.00 - 23.00
Pátek, Sobota 12.00 - půlnoc
Neděle 12.00 - 22.00

Na obědy nabízíme:
- hlavní chod & desert za \$ 29.90
POSEDET MUZETE NA PREDNI TERASE, VE SPODNIM BARU NEBO RESTAURACI S VYHLEDDEM NA MESTO. SNADNE PARKOVANI I DOSTUPNOST AUTOBUSEM. 09/11/14

Restaurace DOMA - Bohemian Beer Cafe
29 Orwell St. Potts Point (Kings Cross)
Už není

Tommy's beer café
123-5, Glebe Point Rd, Glebe, Tel: 9660 6870
"Slovenska reštaurácia s bohatým výberom točených pív - Pilsner Urquell, Budvar, Gambrinus, Zlatý Bazant, Bernard a mnoho iných. K tomu pečené prasiatka, guľas, bryndzové a kapustové halušky, kačičie, rezne a podobne pochutiny. Otvorene: Pon-Stv 4pm - 12am Pia - Ned 12pm - 12am
Email: tommy@tommysbeercafe.com.au 28/XI/13

V Lahůdkářství u Cyrila jako Doma!
183 Hay Street, Sydney tel.: 9211 0994
Otevřeno: Po-Pá od 7 do 17. So 7 - 13 hod.
vynikající telecí párky, tlačenka, moravské uzené tvaroh, mletý mák, zelí, kostkový cukr, ryby v láku, brynza, české a slovenské speciality, karlovarské oplatky, mouka atd. 25/1/14

Heart Of Europe 114 Bronte road Bondi Junction, 93871677
Po-Pa 8.00-17.00, So-8.30-15.00
Domace kvalitne kolace, zaviny, strudle, chutne jedla, szegedinsky gulas, paprika, svieckova, brynzove halusky... Denne cerstvy kminovy chlebicek a obzlast dobre vypecene rohliky. Vsetky produkty su pripravene v nasej kuchyni, pouzivame maslo, organicku muku, domace vajicka a pridavame cit. 24.1.2014

Cheeky Czech
124 King St., Newtown, telefon : 0421 335 835
Otevřeno: Úterý-Neděle. od 12 do 3pm a 6 do 9.30pm
POZOR! NOVÁ OTVÍRACÍ DOBA od 3 do 6pm zavřeno
Tradiční česká jídla ba i rizoto a těstoviny.
Točené pivo Černovar a plzeň: světlé, tmavé, řezané. 16.VIII.2014

Sweety Imports
Predávame Horalky, Piskoty, Perníky, Kávěny, Tatrany, Venčeky, a ďalšie za veľkoobchodné ceny. Posielame aj poštou kdekoľvek v Austrálii.
Email: info@sweetyimports.com.au
M: 0416 122 404 (Martina) 0404 387 615 (Peter) 09/11/13

POČÍTAČE
FlowConnect. Shared Web Services:
Tel. 02 9034 6600 Fax: 9086 3155
Business process automation, workflow, sales + marketing, CRM and other business systems. **Seeking experienced programmers on casual basis.**
Contact to Ms. Šipka for details jarka@sws.com.au 22/11/14

PŘEKLDY z angličtiny do češtiny i naopak, přesně a rychle provede Express Czech-English Translations
Martin STÁRA Kensington 2033
Sydney ; Tel.: (02) 9663 1189
0406 570 080; czech.english@yahoo.com 10/1/14

Služby pro studenty

Education, Immigration & Travel Consultancy

Od roku 1993 nabízíme služby spojené s vyřízením studentského vísa a vyberem spravne školy. V Sydney provozujeme největší česko-slovenské studentské centrum. Jste turisté či studentí a máte zájem o prodloužení pobytu v Austrálii? Naši studenti mají zdarma k dispozici vizové konzultace, design studia a žádosti o studentská vísa, wifi, multimediální počítače, kopírování, tisknutí atd. **Zklamal Vás přístup jiných agentur? Chcete si být jisti s prodloužením Vašeho studentského vísa? Nemůžete najít školu, která Vám vyhovuje? Chcete zdarma využívat našich služeb?** Nabízíme nejširší výběr jazykových, odborných škol a universit po celé Austrálii a to za bezkonkurenční ceny!
Nabízíme reálnou pomoc s nalezením práce a ubytováním. Jako jediná česko-slovenská agentura v Sydney nabízíme LEGALNI imigrační poradenství. **Číslo imigrační licence:** 0208424 Česky mluvící, 0741913 Slovensky hovoriaci, 1277981 Polsky mluvici Kontakt: Marek, Peter nebo Michal, sydney@australiaonline.eu

AUSTRALIA ON LINE TRAVEL

Nabízi bezkonkurencne nejlevnejsi cestovni produkty po Australii, Novem Zeelandu, Asijskopacificke oblasti (Fiji ...), ale take letenky do vseh destinaci sveta vsetne Ceske a Slovenske republiky. Travel agency licence: 2TA07248, Kontakt: Stanka nebo Lenka, travel@australiaonline.eu
Navštivte naši kancelář AustraliaOnline / Australiaonline Travel
Suite 301, 39 Liverpool Street, NSW 2000
Contact:
Education section: 02 - 9003 0455
Immigration section: 02 - 9003 0466
Travel section: 02 - 9003 0456

www.australiaonline.eu
www.facebook.com/AustraliaOnlineAustralia 17/XI/13

Study. Work. Travel.

Information Planet ma 18 let zkusenosti, 4000 studentů ročne, 100 zaměstnanců, 2 kanceláře v Sydney, Perthu a Brisbane, 30 kancelářů v Evropě, Jižní Americe, Austrálii i Kanadě. K dispozici máme pomoc s prací, imigrační služby, cestovní agentura, velké slevy pro naše klienty, party, promotions.
Poradenství pri vybere školy, univerzity, viz, kontakt: Katarina, Barbora, Estera email: europe@informationplanet.com.au mobile: 0420 300 863
Poradenství ohledem práce, Kontakt: Magdalena email: service@informationplanet.com.au mobile: 0424 142 581
Kancelář v Centru adresa: Level 5, Clarence Street 285, Sydney 2000 NSW
Kancelář na Manly : 41-A The Corsor, Manly 2095 NSW
www.informationplanet.cz a
www.informationplanet.sk

Austay Accommodation
- - vlastne ubytovanie se slevou pro slovenske a ceske ba i jiné studenty, www.info@austay.com.au
Kontakt: Michala, Jana
email: info@austay.com.au, mobile: 0406 232 283
Facebook: Austay Accommodation
Adresa: Level 6, 285 Clarence Street, Sydney 2000 NSW 25/11/12

Školy

Czech and Slovak School of Sydney
Green Square School, 237 Botany Road, Waterloo P.O. Box 150; Randwick, NSW 2031
http://www.czechandslovaksschoolsofsydney.org.au
Principal: **Kateřina Larbaestier**, : 0417 683 400
Česká škola v Perthu
Woodland Primary Sch., 7 Bentwood Ave., Woodlands, (08) 9245 8137
Česká škola v Melbourne puvodni
v prostorách St. Mathew Church, Cheltenham
Principal: **Vlasta Šustková**, Tel: 03 9551 0279
Česká škola v Melbourne nová
V Sokole vedení: **Zuzana Vasitch** Tel. 03 90172216
Slovenská detská beseda/Slovak Little School of Melbourne,
2-12 Derby Street, Kew Vic 3101 - info slovaklittleschool@gmail.com
Marta Kapustová/0437699690 or **Nora Kovarcikova/ 03 98504517.**

Apoštoláty (Apostille) vyhotovuje:
Apostille Australia Certificate Service
Henry Deane Square; Shop 5, 14-18 Lee Street Sydney NSW 2000 tel: (02) 9211 1881
Cena se pohybuje kolem 200\$

New South Wales Passport Office
Level 7, 26 Lee Street; Sydney NSW 2000
Cena se pohybuje kolem 60\$
Czechoslovak Club of ACT,
Unit 12/ 18 Shropshire Str., Queanbeyan NSW 2620

vydává dvouměsíčník věstník **Beseda. Československý klub v Queenslandu,**
25 Upfield Street Burbank Qld 4156
Tel / Fax: (07) 3343 3489
✉ ccq@csklubqld.org.au

President Mr.Frank Caroll; Jednatel Mrs. Stana Bilková
Naše stránka: csklubqld.org.au
Měsíčník "**Krajanský List**" Redakce Staňa Bilková
Asociace Čechů v Austrálii
28 Church Street, Fortitude Valley QLD P.O.Box 142, ph.07 3399 4613
Fax.07 3290 4379 vydává "Na Slovíčko.

Československý klub v SA,
P.O.Box 89., Hindmarsh, 5007
tel., 08 8346 4181, vydává časopis **Život. Czechoslovak Country Club,**
320 Devonshire Road, Kemp Creek, 2171, tel. 02 9606 8703

Czech and Slovak Association in Tasmania,
144 Pottery Road., Lenah Valley, 7008 ph. 6228 0707
Ceske a Slovenske sdruzeni v Zapadni Australii
PO Box 604, Mundaring WA 6073
President: Jarda Kabelka 0434 082 739
Secretary: Olga Goerke 0413 912 586
e-mail: czechslovakwa@hotmail.com
casopis "KLOKAN" vychazi 12 x do roka.

Sokol Sydney, www.sokolsydney.com
16 Grattan Crescent, French Forest, 2086 tel.: 02 9452 5617 vydává „Věstník“
Sokol Melbourne,
497 Queensberry Street, North Melbourne, 3051 tel.: není, email: sokol@aapp.net.au vydává měsíčník Kvart

Český a Slovenský klub na N. Zélandě,
P.O.Box 27 332., Wellington tel., 478 5977; fax.: 477 9377
Gus.knot@xtra.co.nz,
měsíčník **Střípky Čriecky**
Letovisko „Šumava“ ph.9754 5159
Lockes Way, Belgrave South 3160, Czech Pensioners Association Inc. ukončila činnost k 1.dubnu 2004

Združenie austrálskych Slovákov v Sydney,
30 Vaughan, P.O.Box 142, Lidcombe, Nsw, 2141 tel. 9649 2153 vydává dvoumesiačník „**Slovenský štít**“ Slovenský klub Mladých + pevecký a tanečný súbor + Slovenský klub v Južnej Austrálii
5 Walter Street, Thebarton, 5031 ph.: 08 8352 8072

Slovenský klub „Ludovít Štur“.
105 Triholm Ave (P.O.Box 61) Laverton, 3020 ph:03 9802-9674, vydává **Zornička** (quarterly)
Združenie Austrálskych Slovákov vo Viktórii
PO Box 263 Kew Vic 3101, vydává štvrťročne **Slovenské zvesti.**

Austrálsko-slovenské informačné centrum
Vojtech Michael Markus
9 Hillard Street; East Malvern VIC 3145
tel.: 0061-3-95711729; fax: 0061-3-95720838
e-mail: mmarkus@ozemail.com.au
Združenie Sloveskov v Queenslande
463 Old Bay Road; Burpengary, QLD 4505
tel.: 0061-7-55279008; e-mail: vatra@primus.com.au
Slovenské združenie v Západnej Austrálii
17 Edelweiss Way; Beckenham 6107 WA
tel.: 0061-8-94517121; fax: 0061-8-93586858
e-mail: slovak_wa@hotmail.com

Konsulát České republiky,
p. Hani Stolina, konsul,
169 Military Road, Dover Hights, 2030
phone: **02 9581 0111** fax: 9371 9635
telefonní číslo na konzulární pohotovost pro nouzové případy, které se stanou mimo oficiální úřední dobu naseho generalního konzulatu je **0402 312 806** nebo **0401 547 584** {pouze náhradní číslo}.
Úterý 9:00-11:30,13:30-15:30; Středa 9:00-11:30
Čtvrtek 9:00-11:30, 13:30-15:30

Honorár. konsulát Slovenskej republiky v Brisbane
honorárny konzul: Michal Horváth
adresa: Level 12, 239 George Street, Brisbane, Queensland 4000, Austrálie
tel.:7-3221 7000 email: horvath@starmist.com.au
Honorár.konzulát Slovenskej republiky v Melbourne
honorárny konzul: Vojtech Michal Markuš
adresa: 25b Latham Street Bentley East, Victoria 3165, Austrálie
tel.: 3-9570 2837; fax: 0061-3-9570 2837
mobil: 0421 635052;email:vmmarkus@bigpond.com.au

Honorárny konsulát Slovenskej republiky v Sydney
honorárny konzul: Milan Neklapil
adresa: Lakes Business Park, Unit G1, 2B Lord Street, Botany, NSW 2019
tel.: 0061-2-833 511 22; fax: 0061-2-833 511 21
email: consul@hcsr-sydney.org
Honor. konsulát Slovenskej republiky na N.Zélande
honorárny konzul: Peter T. Kiely
adresa: Level 11, PriceWaterhouseCoopers Centre, 188 Quay Street, Auckland
tel.: 0011 64 9/ 366 5110-1; fax:0015 64 9/ 303 0338
email: kiely@ktc.co.nz

České velvyslanectví v Canberě
8 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606
ph.: 02 6290 1386 fax: 02 6290 0006
Slovenské veľvyslanectvo v Canbere
47 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606
ph.: 02 6290 1516 fax: 02 6290 1755
Mimo úradných hodín v naliehavých prípadoch funguje stála služba (00612/ (0) 487 201 047).
http://www.mzv.sk/canberra

Česká obchodní komora v Austrálii.
Czech Chamber of Commerce Australia Inc.
P.O. Box 479 ; Welland SA 5008; Australia
President: Aleš Groepl; phone: 0416 241 678,
Cz.-Australian Chamber of Commerce
Michal Kozar, President adresa: PO Box 179
Baulkham Hills, NSW 1755, Sydney, Australia
Tel.: (+61) 0421 812 547

Human Internal Purification
Artritida, Astma, Ekzémy
Eliminace bakterii, viru a parazitu za pomoci plazmatu.
PH: 0478 774 585 Castle Hill
Vice info na www.zapper.cz

Dekujeme za Pomoc Novinám:
Petr a Dana Mařan - \$30.00
Lidmila Skinner - \$50.00

CO BUDE

Volume 4 Issue 19 ⁽³⁷⁴⁾

MUSÍME SI POMÁHAT

December – prosinec 2013

Katolícké mše v Austrálii.

Bohoslužby: V Perthu,

Sydney ve slovenském kostele (viz níže) a ceske mse svate budou slouzeny v kostele Holy Innocents Parish 1a Webb St. Croydon NSW 2132, tel 9747-4291
Každou druhou nedeli o 11,30 hod. **Česká Mše Svátá**
Každú štvrtú nedeľu o 11,30 hod. **Slovenská Svätá Omša**
Každý prvý piatok o 19,30 hod. **Slovenská Svätá Omša**
Ďakujem o. Peter Krigovsky Adm.
Melbourne - Na Šumavě

ACT

Czechoslovak Club of ACT,

Unit 12/ 18 Shropshire Str., Queanbeyan NSW 2620
www.beseda.org.au.
otvoreno prvni a treti sobotu v mesici od 14.30 do 17.00 (2.30pm-5pm)

NSW

Český a Slovenský Country klub v Sydney,
320 Devonshire Road, Kemps Creek tel. 02 9606 8703,
PO Box 330 Kemps Creek 2178; www.cscountryclub-sydney.com.au a email: cscclubsydney@gmail.com
Restaurace: pátek 18–21 hod, sobota 16–21 hod, neděle 12–16 hod. Tradiční česká a slovenská jídla, rezervace 02 9602 0904, 0402 398168: Stolní tenis každý pátek od 18 hod,
V Sobotu 30.listopadu od 11 hodin je **Valná hromada, čili „Anual General meeting“**
V neděli 8. prosince: Mikulášská nadílka
V úterý 31.prosinec je Oslava Nového Roku 2014

Slovenská Hala a katolícky kostol Sydney

30 Vaughan Street, Lidcombe, tel. 9649 2153
www.skcsydney.com

Slovenská Svätá Omša Každú nedelu ráno o 10:15 hod.

Sokolský Národní Dům Sydney

16 Grattan Crescent, Frenchs Forest, NSW 2086, tel 9452 5617, www.sokolsydney.com. Info: všeobecné Jarda Krejčík 9807 4468; akce v tělocvičně Pavel Ott 9804 7297; program kina a knihovna Petr Čermák 9981 4765.. Pátek 20 až 21 hod. půjčování českých a slovenských knih a videofilmů

JIŽNÍ AUSTRÁLIE

Československý klub v Adelaidě,

51 Coglein Street, Brompton tel.: 08 8346 4181
P.O.Box 89., Hindmarsh, 5007
Bar a kuchyně v Československém klubu jsou v provozu každý pátek od 18.00 do 23.00 hod. a některé předem ohlášené neděle, které najdete na webové stránce Čes. klubu: http://www.csclubsa.com

QUEENSLAND

Československý klub v Queenslandu,

25 Upfield Street Burbank Qld 4156
Tel / Fax: (07) 3343 3489, email: ccq@csklubqld.au
Klub je otevřen každý pátek od 18 hodin, Informace: Stana Bílkova Tel: (07) 3271 1646
Večeře: polévka, hlavní jídlo, káva/čaj zákusek Pouhých 16 dolarů.

20.října v 17:00 – zpěvák Petr Nagy – v Polonia - The Polish Club, 10 Marie Street, Milton

Asociace Čechů v Austrálii

28 Church St., Fortitude Valley, Qld.,ph: 07 3399 4613
Združení Slovákov v Queenslandě,
Informacie: Lojzo Ogurek, koordinátor (07)5530 6813

TASMANIE

Združenie Cechov a Slovákov v Tasmanii
(Czech And Slovak Assoc. Of Tasmania Inc.)
c/o 144 Pottery Rd. Lenah Valley Hobart Tas 7008.

VICTORIA

Sokol Melbourne
497 Queensberry Street, North Melbourne, Vic 3051

Tel.: nemají President: bude

Každé úterý od 12.00 hod Lunch, vaří Eda a Věra Zlatých
Každé pondělí a úterý od 19.00 hod . Výuka češtiny.
(Zuzana Vasich)

Každé čtvrtěk -12.00 hod. Karetní odpoledne u kávy, zákusky
11.října v 19:30 – zpěvák Petr Nagy –
Letovisko „Šumava“

Lockes Way, Belgrave South 3160, ph.9754 5159
Každou první neděli v měsíci je mše svatá v 11, ráno.
(mimo září kdy jr svatováclavská pouť)

ZÁPADNÍ AUSTRÁLIE

Czech & Slovak Association in Western Australia, Inc.

PO Box 604, Mundaring WA 6073
President: Jerry Kabelka 0434 082 739
Secretary: Olga Goerke 0413 912 586
Email: CzechSlovakWA@hotmail.com
Web: www.CzechSlovakWA.org
KLOKAN vychází 12x ročně

RADIO SBS AUSTRALIA

SBS Radio – Czech Program

Radio pouze digitální: DAB+ SBS3, **Čtvrtek 17:00-18:00**

DAB+ SBS3 vysíláče v Sydney, Canberra, Melbourne, Adelaide, Perth, Brisbane and Darwin.

On demand: Internet, smartphone App
Další: live na digitální TV, na smartphonech; podcast atd.
Phone: 02 9430 2723, Filip Koubek
Address: 14 Herbert Street, Artarmon NSW 2064
Mail: Locked Bag 028, Crows Nest NSW 1585
Email: czech.program@sbs.com.au
Web: www.sbs.com.au/czech
Social media: facebook.com/SBSsczech

„Rádioforum“ on 2RRR FM 88,5 MHz
slovenské vysielanie moderuje Paľo Virág
každú nedeľu v Sydney od 18 do 19 hodine.
Telefón v štúdiu 02 9816 2938
email: radioforum8@hotmail.com

Radio 4EB 98.1FM - Brisbane České vysílání

Každou středu od 15.45 - 17.15 a každou sobotu 10.30 - 11.30 dopoledne.

Vedoucí Karel Ulvr Tel: (07) 3355 0109

www.4eb.org.au/~czech

Radio 4EB FM 98.1 - **Brisbane Slovenske vysielanie**
kazy piatok od 18.00 do 19.00 hod, informacie Emilia Matulova, 07 3343 3064.

Canbera rádio . 91.1 FM

Vysílací hodiny: každou sobotu mezi 8-9 hodinou ranní
Office phone: 02-6287 7058, CMS studio phone: 02-6287 4347, fax: 02-6287 4348, e-mail: ahojradio@centrum.cz

Poznámka vydavatele

Toto číslo jest posláno do tiskárny 18.listopadu. Léta Páně. 2013.

Račte si vystříhnout a uschovat:

Neposílejte peníze v hotovosti na Noviny poštou!

Pošta zvedla ceny za MoneyOrd.
Uložte \$70 přímo do banky ANZ,
na náš účet, ale dejte nám vědět!

Noviny :

BSB 012 030 Acc: 536002848

From Australia to Prague with Czech Airlines

Are you aware there has been a Czech Airlines representative office in Australia for over 30 years?

A seamless flight experience offered by Czech Airlines thanks to their codeshare agreement with Etihad Airways appeals both to leisure and business travellers alike and with only one short transit in Abu Dhabi, it is now the fastest and most direct service to travel to Prague with four departures per week out of Sydney and two weekly departures out of Melbourne and Brisbane

For bookings call 1800 063 257
or email syd@czechairlines.com
or online at www.czechairlines.com

CZECH AIRLINES AUSTRALIA TO PRAGUE

Return Economy Class inclusive of all taxes & surcharges from:

\$ 1,785 Departing Sydney or Melbourne

\$ 1,806 Departing Brisbane

Return Business Class inclusive of all taxes & surcharges from:

\$ 5,160 Departing Sydney or Melbourne

\$ 5,178 Departing Brisbane

LOW AIRFARES ALSO ALLOW YOU TO INVITE FAMILY & FRIENDS IN PRAGUE TO COME VISIT YOU

Return Economy Class from Prague to Australia inclusive of all taxes & surcharges from:

\$ 1,620 To Melbourne

\$ 1,455 To Sydney

\$ 1,635 To Brisbane

Schedules and prices above are correct at time of printing but subject to change at any time

Czech Airlines representative office in Australia guarantees excellent friendly service
Suite 2804, Level 28, Australia Square Tower,
264 George Street, Sydney
Telephone: 1800 063 257 (Toll Free)

Přijďte oslavit Mikuláše do CountryClubu

v neděli 8.prosinec od 14 hodin

Pro všechny děti překvapení.

Můžete přinést vlastní dárky (označené jménem dítěte) a Mikuláš je s čertem take dětem nadělí.

Budou dětské hry, a omalovánky

Ze soumraku civilizace

Luděk Frýbort 2013

"Vy? Vy budete naši otroci," děl učený šajch Abdarrahmán abú Wadžíd, příjemně se usmívaje. "No, nedfvejte se tak ulekaně," dodal, zjistiť ve tváři pana Heinemanna konsternovaný výraz. "Pořád si nerozumíme. Ale ano, studoval jsem na jedné z vašich univerzit, takže vím, jak vy křesťané rozumíte slovu *otrok*. Zbytečně jste se vyděsil, je to všechno jinak. Všichni jsme otroci, jen stupeň závislosti může být..." zamyslel se trochu a potáhl za vous, "odlišný. Moje jméno je například Abd ar-Rahmán. Arabský výraz *al-ʿabdu* - ale ne tak, jak vy to vyslovujete. Musíte takhle," vyrobil v hrdle dávný zvuk, "znamená *otrok*. Nebo také *sluha*, což je víceméně totéž. *Ar-Rahmán* je jedno z mnoha jmen Božích a znamená *Slitovný*. Takže *Otrok Slitovného*. Není na tom nic ponižujícího, jen uznání reality. My muslimové jsme otroci Boží. Podléháme přímo Jemu, protože jsme pochopili a uznali Jeho zákon. Vy křesťané jste ho zatím nepochopili, takže musíte mít mezi sebou a Bohem prostředníka. Ode dne, kdy ve vašich zemích převládl islám, jsme jím my. Jste našimi otroky, a tím i otroky Božími. Nezní vám to dost logicky? Nemusíte se bát mi odpovědět, zapomeňte na chvíli, že jsem tu jako zástupce světské moci, jenom si tak povídáme. Co?"

"No," zaošíval se pan Heinemann, přemáhaje úzkost. "Logika by v tom byla. Jenže ne naše, prosím, když si jen tak povídáme. My stavíme pořadí hodnot jinak. Vy muslimové říkáte *křesťané*, když o nás mluvíte. Ale to je jen půl skutečnosti. Druhou polovinou stojí naše civilizace na antice. Na řecké filosofii a římském právu. Na evropské renesanci a reformaci. Na osvícenství a na ideálech francouzské revoluce. Byl to vývoj dvou tisíciletí, a vyústil v jiné hodnoty. Můžeme mluvit o tom či onom, ale nejvyšším nám stojí svoboda."

Učený šajch se krátce zasmál. "Ale nestojí, pane. To je, když dovolíte, na vás křesťanech zarážející, že si... nechci říct lžete. Ale že si něco namlouváte, čemu sami nevěříte. Měl jsem dost příležitosti pozorovat vaše politiky, dokud... Když chtěli získat na svou stranu voliče, neslibovali jim svobodu, ale jistoty. Řád, v němž je o každého postaráno, aby se v případě nějaké nehody neoctl až na dně bídy. Aby se vždy mohl spolehnout na státní instituce, které mu pomohou, poskytnou mu určité minimum prostředků k životu. Jiným slovem otroctví. A vaši lidé je rádi přijímali, kdo nabízel poddanství v zajištěnosti, vyhrával volby. Je to přirozené, zbytečně se hrozíte toho slova. *Otrok* je ten, o koho je postaráno, a on za to uznává pánovu autoritu. Zajištěnost bez podřízení se autoritě je iluze. Nebo také pokrytectví: mluvili jste o svobodě a byli jste otroky státu. V něčem ale máte pravdu. Vy jste prošli dvoutisíciletým vývojem, během něž se vaše myšlení zašmodrhalo, takže jste dospěli k iluzi svobody. Naše myšlení není tak složité. Nevytvířelo se – ostatně také taková iluze, tenhle váš vývoj – ale bylo dáno jednou provždy Bohem v svaté knize koránu. Proto říkáme věcem jednoduše, tak jak jsou. Kdo poroučí, je pán. Kdo poslouchá, je otrok. V poměru k Bohu jsme otroci všichni. V poměru k sobě navzájem je pánem ten, kdo uznává pravdu, tedy my muslimové. *Otrokem* ten, kdo ji zatím nepochopil. Ale dobře, vám to slovo zní nepříjemně, nemluvmě tedy o otroctví, ale o služebnosti. Ano? Vždyť i každý z vás někomu slouží, zaměstnanci mají své šéfy a samostatný podnikatel má nad sebou berní úřad. Rád ho nemá, ale podřizuje se mu. Chápete už, že nejde o žádný nepřekonatelný rozpor, jen o slovíčka? Ale vy se pořád díváte tak nespokojeně, máte nějakou námitku? Ven s ní!"

Pan Heinemann cítil, jak je vtahován do víru té divné logiky. Buď ji rázně a vcelku odmítne, ale to by nejspíš ten doposud vlídný člověk pochopil jako urážku, mohamedáni se hned urážejí, když není po jejich. Nebo na ni přistoupí, a pak je asi zbytečně věst tu diskusi dál. Takže kývat hlavou a myslet si své... veliká, hrdá je idea svobody, ale v praxi i západní člověk dost často kýve hlavou a myslí si své. Podřizuje se. Nezbyvá nic jiného? Ještě se vzchopil.

"Mám. Služebnost, říkáte, podřízení autoritě... ale obvykle si ji aspoň svobodně vybereme. Když zjistíme, že nám nevyhovuje nebo že je v ní obsažena svévole, oprostíme se od ní a přijmeme jinou. Jsou i takoví, kteří se vzbouří a nepřijmou nic. To ještě bych od vás chtěl slyšet: jak naloží islám se sluhou, který odmítl svou služebnost? S otrokem, který se vzbouřil?"

Z vousu šajcha abú Wadžída se vytratil vlídný úsměv, jež se tam zdál mít trvale připevněn, a jeho čelo se rozkrabatilo. "Ten sluha či otrok, jak o něm mluvíte, odmítl ne lidský, ale Boží řád. Kdybychom to připustili, urazili bychom Boha. Snad se vzepřel z hlouposti, takže mu postačí domluva. Nebo ze vzpurnosti a z pýchy; pak je třeba ho k němu přivést trestem, když jej nedokáže přijmout z vlastní vůle. Islámské právo má dost prostředků, aby... A když ani

to nepomůže, když se vědomě postaví proti Bohu... pak nezbyvá nic jiného než vzpurníka usmrtit. Aby nepřekážel Božímu řádu a nesváděl k neposlušnosti hlupáky. My, pane, nejsme tak úzkostliví jako ta vaše dekadentní civilizace. Podívejte se, jak to s ní dopadlo, a uznejte nadřazenost vítěze. Nestal se jím náhodou."

Pan Heinemann by býval měl co odpovědět, ale námitka mu zůstala vězet v hrdle. Závěrečným větám té řeči se nedalo odporovat: vskutku evropská civilizace podlehla v dějinném zápase s mnohem primitivnější naukou islámu, a nebylo to náhodou. Proběhl mu myslí celý řetěz příčin, jež k tomu vedly, všechna ta podbízivost, ústupnost, mudrlantské relativizování, zálibné sypání popele vin na vlastní hlavu, ohledy na kdeco, jen ne na vlastní zájem, k sebeustrukci dovedená zásada tolerance, to vše, čemu se za jeho studentských let říkalo politická korektnost, málokým přijímaná, ale vlivnými intelektuálními kruhy imperativně vymáhaná... však i on byl takový osel, že horlivě tančil v tom reji bláznů... V posledním čase, když už se nedalo pochybovat, k čemu všechno spěje, se otroci politické korektnosti konečně vzbouřili, ale už bylo pozdě, už je čeká v lepším případě násilné přinucení, v horším trest, který se nezastaví před ničím. Věřu, islám není úzkostlivý. Mohli jsme to vědět. Nebo ještě hůř, věděli jsme to, ale namlouvali jsme si něco jiného, protože se tomu pohodlněji věřilo, ten vousatý člověk v protějším křesle měl mnoho pravdy.

"Ostatně... mně to jméno vypadlo z hlavy, ale byl to, tuším, nějaký váš filozof, který napsal, že svoboda je poznaná nutnost," ozval se učenec a vlídný úsměv se vrátil na své místo. "Z toho logicky plyne, že kdo se vzpouzí proti poznané nutnosti, ztrácí svobodu. Vidíte, sám bych to neřekl líp. Musím si tu myšlenku zapsat, abych ji měl po ruce, až budu příště jednat s vašimi zástupci." Chvilí zasněně pokyvoval hlavou, načež odhrnul roucho na zápěstí a podíval se na hodinky.

"Vidíte, zapovídali jsme se, a utekl nám čas. Pomalu abychom přešli k věci. Budete teď tak laskav a předáte mi klíče od trezorů a všechno ostatní. Jak vám bylo oznámeno, dneškem přechází radnice tohoto města do rukou islámské rady... ale ne, nelekejte se, pro vás to neznamená ztrátu zaměstnání, jste svědomitý a zkušený úředník, jistě se pro vás najde uplatnění. Mohlo by ovšem být lepší, kdybyste dobrovolně přijal islám, ale k tomu vás nemohu nutit, k tomu musíte dospět sám. Jsem vám v tom k službám, kdykoliv si budete přát. A nechte pořad toho mudrování. Máte doma korán? Vyšel dobrý německý překlad, budu na vás pamatovat s jedním výtiskem. V koránu najdete odpověď na všechno."

Pan Heinemann pocítil záchvěv rezignace a zároveň úlevy. Odpověď na všechno... kdo všechno už také neměl odpověď na všechno. Ale aspoň že už se ten trapný rozhovor, jak se zdá, chýlí ke konci. "Budu o tom přemýšlet," slíbil. "Poradím se o tom manželkou. Jestli ale uplatnění... snad to ani nestojí za to. Chystám se podat žádost o penzi. Ještě pár měsíců, a končím."

"Žádost o penzi," opakoval šajch abú Wadžíd útrpně. "Ale prosím vás. Víte, jak to vypadá s vyplácením penzí. Ostatně..." odmlčel se na chvíli a na čelo se mu udělala kolmá vráska, "neměl bych vám to asi říkat, ale je dost možné, že nepotrvá dlouho a žádné peníze nebudou. Je to logické: v koránu se nic nepíše o nějakých penzích. A co nestojí v koránu, to nezvěstoval Boží posel; a co nezvěstoval Boží posel, je neislámské, a co je neislámské, je škodlivé a musí být odstraněno. Ne. Muslima nezajišťuje ve stáří státní úřad, ale jeho rodina. Kolik máte synů?"

Pan Heinemann vycítil, kam ta otázka míří, a bylo mu trapně. Nemít syny... pro Araby je to známkou selhání, ne-li rovnou impotence. "Mám jen dceru," řekl nerad. "Jednu."

"Dceru," zapřemýšlel šajch. "Nu ano. Žije aspoň někde poblíž?"

"Bohužel ne. Eugene, Oregon. Vdala se tam."

"Oregon... to je, tuším, v Americe? Hm. To ovšem... to ovšem může být dost smutný podzim života. Být na vašem místě, přestoupil bych na islám co nejdřív, každá muslimská obec má chudinskou pokladnu a poskytuje z ní drobné příspěvky zbrábákům a takovým lidem. Křesťané na ně nárok nemají." Prohlížel si chvíli nehty na pravé ruce, načež vzhlédl a pravil: "Takže, pane Heinemane, abychom dovedli náš rozhovor i z téhle strany k nějakému výsledku: tu žádost nepodávejte. Potřebuji vás tady jako... dejme tomu jako odborného pracovníka v některém oddělení, ještě se rozmyslím v kterém. Chápete sám, že je to jen pro vaše dobro, abyste nezůstal bez prostředků, až budou peníze zrušeny. Ráno v osm přijďte sem a všechno vám vysvětlím. Ještě máte nějaké přání?"

"Mám," soukal ze sebe pan Heinemann v rozpacích. Tušil, že se jeho prosba nesetká s porozuměním, na druhou stranu zase tady byla příležitost, jíž by bylo hloupé nevyužít.

Na tak vlídného a přitom vlivného člověka by mezi muslimy nemusel podruhé narazit. "Kdybyste mohl... třeba jen radou... my bychom totiž chtěli s manželkou zažádat o vystěhování. Za dcerou. Sám jste řekl... smutný podzim života. Kdyby to nějak šlo..."

"Nešlo," uřal šajch abú Wadžíd. "Nejsem v té věci kompetentní, obraťte se na pasové oddělení Stráže islámské revoluce. A už mi o tom nemluvte, prosím, máme-li zůstat přáteli. Zítřka v osm." S těmi slovy vstal a zamířil ke dveřím. Pan Heinemann vstal také a trochu zadržle řekl "nashledanou", ale nedočkal se odpovědi. Asi jsem ho tou zmínkou o vystěhování popudil, zastrachoval se. Zdálo se mu, že světlo za okny pohaslo, jako by je zastřel jakýsi závoj. Snad takový, jaký nosí muslimské ženy, aby jím neviděly víc, než předepsaný výřez z obrazu světa.

Výňatek z připravovaného románu

Klukovské vzpomínky 240

Jan Čech - 2013

Zamýšlel jsem se onehdy nad výukou jazyků. Kdosi mi napsal, že rodiče mají jít příkladem a že mají mít v knihovně i cizojazyčné knížky. Vážený pane, musím vám při vši účtě říct, že to naprosto nefunguje. Můj tatínek měl ve své ohromné knihovně více než polovinu knih v němčině, a přesto jsem zůstal co se týče němčiny "tabula rasa", čili neposkrvněn. Stejně tak i já mám tři knihovny, tam je většina odborné literatury v angličtině a můj syn kolem chodil a dělal, že ty úžasné tituly ani nevidí... Až skutečnost, že jako letecký mechanik tu angličtinu bude nutně potřebovat, ho donutila se ji naučit. Jo, kdyby byl vládou pověřen, aby prodal ČSA, jako zkrachovalý poslanec a ministr Fuksa, tak by si vystačil s češtinou. Jako blbý dělník se bez angličtiny neobejde. Tím nechci tvrdit, že by Honza byl blbý, tím jsem chtěl říct, že ta holota, co se živí rukama, musí něco umět, aby si panstvo mohlo rozdávat odměny.

Takže jestli máte doma knížky v cizí řeči, nikterak to neovlivní lásku vašich potomků k jazykům. Za dob panování bolševika se honorace ČSA, které se říkalo posměšně "místří světa z dvaadesáté", vyznačovala tím, že do češtiny míchala anglické výrazy, aby bylo vidět, jak jsou světoví: "Tak jsem to umejkoval", "Holdovali jsme na Bandře" a tak podobně. Že vám to připomíná vyjadřování dnešních náctiletých? Ti také "lajkují jeho statusy" a jiné pitomosti. Všechno je "super" a "bomba", případně "wow". Chudák Karel Čapek, milovník češtiny, rotuje v hrobě jako ventilátor. Chápu, že spousta odborných výrazů nemá adekvátní slovo v mateřštině. Ohromný rozvoj technologií, vedený anglosaským světem, upozadil všechny ostatní jazyky. Ovšem Francouzi se snaží, seč jim síly stačí, vymýšlet svá vlastní slova a termíny, o kterých kolikrát ani oni sami netuší, co to vlastně znamená. Stejně tak Němci. Ale to jsou velké národy, nás je jen deset miliónů. Tady mě napadá, jak Slováci dostali v osmdesátých letech za úkol vymyslet slovenská slova pro výrazy, které byly stejné nebo podobné jako v češtině. A tak se například ze sněhuliaka stal sněhovník. Bylo toho víc, ale já si už na to nevzpomínám. Víím, že jsme si ze slovenských kolegů dělali legraci, že veveruška je drevokocúr a že slávik je vtáča, čo vela pičuje...

Tak se stává, že manuály pro letadla Airbus jsou psány angličtany, protože Francouz by do toho motal jejich výrazy a nikdo by neměl šanci tomu rozumět. Opakem jsou manuály překládané z japonštiny. V touze po dokonalosti je to tak kostrbatá a složitá angličtina, že ani absolvent Oxfordu netuší, co chtěl Japonec vlastně říci.

Všechny stevardky na začátku devadesátých let dávaly své děti do předražených "anglických" školek. Tato móda přetrvává a je to podle mne jen výraz snobismu. Nikdo netuší, jaké odborné vzdělání má onen "rodilý" mluvčí, který ve školce učí děti. Bývá to kolikrát tesař, soustružník nebo jiná profese, která nemá s pedagogikou nic společného, a jejich angličtina je víc než pofiderní, protože právě tento jazyk se velmi liší podle vzdělání mluvčího. Zažil jsem "rodilou" mluvčí z Thajska. Byla to moc hezká holka, ale její angličtina měla do oxfordské asi tak daleko jako já do štíhlého svalovce. Školka stála 12 tisíc měsíčně a je nasnadě, že se tam děti rozhodně anglicky nenaučily.

Nás na letišti učila technickou angličtinu čínská manželka zástupce firmy Airbus. Patrně pouze její americký pas ji k této činnosti předurčoval. Po několika lekcích jsme zjistili, že neumí číst! Šel jsem to říct na vedení výcvikového střediska (tehdy ještě ČSA) a Martin Kovář, který to měl na starosti, mi nevěřil: "Prosím tě, co je to za blbost, vždyť má americký pas a je to manželka pana K.!"

"To je sice pravda, ale dej jí přečíst nějaký jednoduchý anglický text, třeba prospekt a uvidíš, že neumí číst!" Když se Martin přesvědčil, že to je pravda, tak ji vyhodili - k velké nelibosti jejího manžela, který si stěžoval, že se doma bude nudit a že ta její angličtina musí těm mechanikům stačit.

Na závěr bych rád přidal několik perliček. Na dveřích anglické školky Beehive (Včelí úl) je neuvěřitelný nápis: "Close the gate after you", což patrně má znamenat "Zavírejte dveře". Do školky, kde takto "umí" anglicky, bych rozhodně své dítě nedal. Takový ústav patrně absolvovali majitelé restaurace na Václaváku, když nabízeli "Czech cusine", čili "Českého bratrance". Také jsem viděl nápis "Czech kitchen", ale nábytek tam neprodávali, byla to skutečně "světová" restaurace. Také "Czech cushion" není špatný, ale kdo by jedl polštář, byť český, že?

Existence kurvítek potvrzena

V únoru 2006 jsme uveřejnili článek "Kurvítka" a o rok později "Kurvítka II". Měla to být částečně sranda, ale teď i do mainstreamu pronikl opatrný názor ("Rychlé zastarávání a poruchovost spotřebičů? Může to být úmysl výrobce"), že kurvítko opravdu existují a jsou do výrobků úmyslně montována. Všechny tři články jsou níže.

A jen pro doplnění: Stejný samodestrukční mechanismus byl v minulém století "namontován" i do obyčejných žárovek. Kdyby wolframový drátek neobsahoval příměsí, které zajistí jeho brzké propálení, vydržela by žárovka svítit v podstatě neomezeně. Byl to požadavek výrobců, kteří se zděšili možnosti, že by si člověk koupil pět žárovek za život a s tím vystačil až do smrti. Takže současná ideologie kolem tzv. "úsporek" ohánějící se jejich dlouhou životností oproti normálním žárovkám je od začátku postavena na podvodu.

Kurvítka

Určitě jste si všimli že pokud nějaké zařízení rozeberete a zase složíte, zbyde na stole jedna součástka, která nikde neschází a přitom vše normálně funguje. Po čase jsem přišel na příčinu. Ta věc, co zbyla, se nazývá kurvítko a slouží k tomu, aby se zařízení rozbilo přesně týden po skončení záruky. Takže pár dní před koncem záruční doby stačí mašinku rozebrat a znovu složit, kurvítko zahodit a je na dlouhou dobu klid. Musím říct, že autor má pravdu, zvláště u zahraničních výrobků asijské a severoamerické produkce. Faktem ovšem je, že i naše výrobky jsou dnes zhusta osazovány kurvítky, někdy i několika v jednom zařízení! Patrně jde o nejdůležitější součást kdejakého výrobku, neb kurvítko je všude! Pokud máte dojem, že ve VAŠEM zařízení není, ještě jste ho nenašli nebo ještě nedoběhla záruční lhůta! Pozor ovšem i na servisy! Řada z nich spolupracuje na osazování kurvítek s výrobcem, takže po záruce staré kurvítko nahrazuje novým, které se projevuje hned po skončení záruky na opravu! Jedinou cestou je pak opravit si věc sám, či využít služeb opraváře, co kurvítko nepoužívá, ale to je zas problém, neb ti obyčejně rychle zkrachují.

Nákup nového výrobku nemá cenu, neb je stejně "kvalitní" jako ten starý, a liší se pouze tím, že kurvítko, co už znáte, byla nahrazena těmi, co ještě neznáte! Toto se ovšem zhusta objevuje i u počítačů a počítačových programů. Největší počet kurvítek pak obsahují produkty Microsoftu a jejich počet obyčejně narůstá s cenou produktu, který se pak opravuje tak, že stará odhalená tři kurvítko jsou nahrazena novými pěti, což VY zaplatíte jako "upgrade"... A rázem jsem pochopil spoustu nepochopitelných věcí - a nejsou to jenom výrobky. Kurvítko jsou prostě všude kolem nás.

Kurvítka II

Před časem jsem zde v rubrice Humor uveřejnil článek Kurvítko. Autor v něm vyložil teorii, že každá užitečná věc obsahuje nejméně jedno zařízení jménem kurvítko. Kurvítko neslouží k funkci zařízení a nemá žádný význam kromě jediného. Je tam proto, aby se po skončení záruky rozbilo a znemožnilo tak původní funkci zařízení. Účelem je, aby si spotřebitel koupil zařízení nové. Pokud dokážeme kurvítko odstranit, zařízení to nijak neomezí ve své funkčnosti a bude fungovat dále naprosto spolehlivě. Článek měl dosti značný ohlas, čtenáři v diskusi nejenže souhlasili, ale uváděli celou řadu příkladů kurvítek v nejrůznějších

zařizních a strojích. Vzpomněl jsem si na kurvítko nedávno, když jsem poslouchal hororový příběh mé přítelkyně, která vlastní

novější auto značky Renault. Takové auto je samozřejmě vybaveno množstvím skvěle promyšlených kurvítek. Jedno z nich se onehdy ozvalo. Projevilo se to rozsvícením jakési kontrolky na řídicím panelu. Auto chvílemi jelo, chvílemi nejelo. Moje přítelkyně zajela do servisu, kde po zevrubné prohlídce konstatovali, že stačí jen cosi rozebrat, očistit kdesi kontakty a ono to zase bude dobré. Vyčistili kontakty

a řekli si o pět tisíc. O několik dnů později se kontrolka opět rozsvítila. Přítelkyně tedy zavezla auto znovu do servisu. Nechali si ho tam déle, pozorovali ho z různých úhlů, proměřovali a vážili. Nakonec verdikt zněl, že kurvítko se bude

muset vyměnit, ale protože jde o francouzské kurvítko, tak to bude trochu drahé. Ale že se pokusí sehnat kurvítko už použité kdesi po známosti. Nepamatuji si už na všechny detaily. Víím jen, že když zhruba po měsíci dostala moje přítelkyně auto zpátky, byla lehčí o dalších pár tisíc. A kurvítko věrně své funkci se za několik dnů opět ozvalo. Další návštěva servisu. Shlukli se kolem toho jejího vozu tam všichni autorizovaní mechanici firmy Renault. Škrábali se na hlavě, zkoušeli to i ono. Nahlíželi do moudrých knih, telefonovali na všechny strany. Bylo zřejmé, že jde o nějaký zcela nový typ kurvítko v provedení de-luxe, které nikdo z mechaniků ještě neznal. Abych ten příběh zkrátil. Kurvítko v Renaultu se ukázalo být velmi robustně navrženo. Vyžádalo si ještě

několik návštěv servisu, zešedivění šéfa techniků a mnoho, mnoho peněz. Nakonec se to povedlo, ale na konci té štrapáce byla peněženka mé přítelkyně lehčí o několik desítek tisíc korun a šéf autoservisu chytil nervózní tik do oka. Mám tu svou přítelkyni rád a nepřeji ji nic nehezkého. Ale tajně jsem se přistihl, jak si říkám, vidíš, holka, kdybys měla japonské auto (jako já), nic takového by se ti nemohlo stát. Japonská auta kurvítko nemají. Nikdy, opakuji nikdy nechvalte dne před večerem. A nikdy nepodceňujte kurvítko. Jsou všude. Snad i v kapesnících. Japonských. Musí být, jinak by se výrobky nekazily, firmy by krachovaly, protože by si nikdo nic nekupoval, a dělníci by byli na dlažbě. Kurvítko jsou hnacím motorem doby. Z toho musíme vycházet, když

přijde jejich chvílka a ony se ozvou. Tak tomu bylo i v mém případě. Jak už jsem řekl, mám japonské auto značky Toyota. Úžasný stroj z roku 1994, tedy z období, kdy vývoj kurvítek byl ještě v plenkách. Samozřejmě, že už tenkrát kurvítko existovala, ale byla jednoduchá, lehce nalezitelná a z výrobků odstranitelná. Abych pravdu řekl, myslím si, že moje toyotka nějak unikla pozorností

designerů kurvítek. Do dnešních dnů (a jezdím s ní denně), se žádné neozvalo. Stroj chodí jako hodinky. Rychle musím zaklepat na dřevo. Moje manželka to štěstí neměla. Vlastní také Toyotu, ale mnohem čerstvějšího data a poněkud luxusnější. Šestiválec jako hrom se všemi doplňky. A byla to právě její Toyota, kde se ozvalo jedno z (jistě nesčetných) kurvítek. "Svítil mi kontrolka mazání oleje," oznámila mi žena asi před dvěma měsíci. Hm. Že by stroj nemazal? Kdo nemaže, nejede. Tohle nelze podečňovat. Objednal jsem se v servisu. Přijali mě. Převzali vůz. Zavezli na rampu. Napojili na různé kapačky a monitory. Pak různě kroutili knoflíky a mačkali tlačítka. Trvalo to asi hodinu. Pak přišli. "Nic to prý není," řekli. "Tedy nic, co by ohrozilo provoz stroje nebo bezpečí řidiče. Jen sensor O2 potřebuje vyměnit." Ale nemusíme ho prý měnit. Auto bude jezdit i tak, akorát to zatracené světélko bude svítit a svítit a svítit. A řekli si o 109 dolarů, 44 centů. Za diagnostiku. Odjel jsem uklidněn. "Nic to není," povídám autoritativně manželce. "Jen sensor O2. Ale ten stejně nepotřebujeme. Prostě si toho světélka nevšímej." Uběhl týden, pak druhý a třetí. "Svítil mi další kontrolka," povídá večer manželka. "Jaká?" "Kontrolka, že je vypnuté ABS." "A máš ho zapnuté?" "Samozřejmě, že ano, nikdy to nevypínám," dotčeně odpověděla. Pro ty, kteří to neznají, ABS je Anti-lock braking system. Moc chytré zařízení. Samo pozná, kdy je kluzko a brzdí přerušovaně. Na své staré Toyotě to nemám. Kupodivu jsem se dosud nezabil. Doporučil jsem manželce, aby si nového světélka nevšímal, stejně jako si nevšímá toho od mazání. Hloupá rada. Jak si lze nevšímat, když ta světélka pořád svítí a svítí? A co když se mezitím něco opravdu uvnitř pokazilo? Co když stroj skutečně nemaže? Co když ABS není funkční? Jako to poznáme? Začala hra nervů. Kurvítko jsou citlivě navržena tak, aby znejistila majitele výrobku. Jistě se na jejich designu podíleli i

psychologové. Po dalším týdnu jsme to oba vzdali. Dnes jsem zavezl auto do servisu. Výměna senzoru O2 nás přišla na milých 454 dolarů. V té ceně je obsažena cena za nové kurvítko (\$254) a práce spojená s jeho výměnou. Celkem nás tedy kurvítko O2 stálo 564 dolarů. Kontrolka mazání přestala svítit a jako zázrakem přestala svítit i kontrolka vypnutého ABS. Nové kurvítko bude chvíli sekát dobrotu. Tedy přesně tak dlouho, jak dlouhá je jeho záruka. Myslím, že asi rok. Do té doby se mi, doufám, podaří vyměnit někde Toyotu za bryčku s koněm. A bez kurvítek.

Rychlé zastarávání a poruchovost spotřebičů? Může to být úmysl výrobce

Výrobci elektroniky a spotřebičů mnohdy čelí obvinění, že úmyslně zkracují životnost svých produktů, aby přinutili zákazníky koupit si dříve další. "Není možné si být jistý, ale

často máme silná podezření," domnívá se Christopher Inaebnit, který vede ve švýcarském městě Prilly podnik La Bonne Combine, zabývající se opravami elektrospotřebičů. Čím dál tím víc spotřebičů a elektronických zařízení se zdá být vyrobeno s plánovanou poruchovostí či zastaráváním, což je věc, která se dá často vytušit, ale jen zřídka prokázat, píše list Le Monde. "Podívejte se na tohle," říká opravář Felice Suglia a přináší desku s plošnými spoji. "Tohle je srdce televize. Kondenzátory jsou přiletované přímo vedle chladiče napojeného na tranzistory. Kondenzátory jsou citlivé na

teplo. Proč je výrobce dal sem, i když je dost místa na opačné straně desky?" ptá se. Trendem podle Inaebnita je také to, že nové výrobky se čím dál hůř opravují, navíc některé spotřebiče jsou navrženy opravdu překvapivým způsobem. "Výrobce tabletů používá oboustrannou lepicí pásku, která je pevnější, než jsme kdy viděli. Abychom se dostali k elektronickým komponentům, musíme ji rozlepit horkovzdušnou pistolí. Seběmenší chyba a tablet je zničený," uvedl Inaebnit nad rozebraným tabletem.

Přesně naplánovaná životnost

Plánované zastarávání má širokou škálu podob. Kovové součástky v mobilních telefonech se nahrazují plasty, takže jsou křehčí. Dalším způsobem je například změna koncovky pro nabíječky, anebo vůbec vývoj příslušenství, které je kompatibilní jen s některými modely. Nejextrémnějším případem je, když výrobce naprogramuje do svých výrobků přesnou životnost. Některí

výrobci paměťových karet pro fotoaparáty nebo telefony omezují podle odborníka na multimédia a komunikace Toniho Condeho počet možných snímků nebo nahrávek. Překročíte určitou kvótu a karta bude nepoužitelná. Totéž platí pro tiskárny. Některé jsou naprogramované, aby přestaly tisknout po určitém počtu výtisků. Podobně tomu bylo například i u některých kávovarů, které po určitém počtu káv přestaly fungovat a ukázaly zprávu, že je čas na údržbu.

Trochu pokažené výročí .

13. 11. 2013 Karel V. Pokorný NL

Vypadalo to velice hezky, když 8.dubna ruský prezident Putin s královnou Beatrix zahájili oslavy 400 let přátelských styků obou států.Po slavnostní ceremonii si Putin odskočil do malého městečka Voorschoten, ležícího mezi Leydenem a Wassenarem, aby navštívil svoji dceru která zde od roku 2010 bydlí se svým přítelem Jorritem Faasenem. Vedle penthousu který obývají, mají ještě tři další byty ve kterých údajně bydlí ochranka. Kreml sice oficiálně toto vše popírá i když některé události by nasvědčovaly tomu, že něco pravdy na všem musí být. Jorrit Fassen má totiž dost vysokou funkci u Gazpromu a žije střídavě ve Voorschoten a v Moskvě. Na podzim 2011 měl menší incident na jednom moskevském bulváru, kdy dodržováním předepsané rychlosti vyprovokoval eskortu jednoho ruského bankéře k tomu, že ho předjel zablokoval na bulváru a bankéřova ochranka Fassena vytáhla z auta, zmlátila ho a odjeli. Jenže Fassen si zapamatoval číslo auta a týž večer byl onen miliardář Matvej Oerin zatčen. Ruská centrální banka mu odebrala licence na pět jeho bank. Během několika dnů byl i s ochrankou odsouzen ke čtyřem letům vězení a byl mu zabaven majetek. Toto jenom k popíráním Kremlu.

12. dubna potvrdila Inspekce pro bezpečnost a spravedlnost že byla nedostatečně prostudována žádost o asyl ruského disidenta Alesandera Dolmatova, který spáchal sebevraždu, protože mu byl asyl odmítnut. Ruské úřady samozřejmě protestovaly.

3. srpna se zúčastnili čtyři ministři Gay Pride v Amsterodamu a protestovali proti omezování lidských práv a kriminalisování homosexuálů v Rusku.

28. srpna oznámil amsterodmaský starosta Van de Laan homoaktivistům že je možno podat stížnost ve Strasburku u soudu pro ohrožování lidských práv v Rusku.

3. září někdo nabarvil v Rotterdamu sochu Petra Velikého na růžovo, což mělo za následek, že hned druhý den oznámil ruský admirál, že návštěva ruské flotily u příležitosti Světových námořních dnů se ruší.

18.září ruská pobřežní stráž zabavila loď Arctic Sunrise, která patří Greenpeace a odvěkla jí do Murmanska a posádku zatkla pro pirátství. Loď se plavila pod nizozemskou vlajkou a sledovala ruské přípravy na zkušební vrty v chráněné oblasti. Celá posádka byla obžalována z pirátství a terorismu, nakonec se obžaloba změnila na výtržnictví. 28.října podalo Nizozemí stížnost u mezinárodního plavebního soudu

dokončení na straně 14

Manipulují ruské tajné služby se Snowdenem?

Karel Pacner

Od léta se odehrává ve světě špionáže divadlo, které režirují ruské tajné služby. Po měsíčním pobytu v Hongkongu, který patří pod komunistickou Čínu, přistál na letišti v Moskvě Edward Snowden, bývalý technik amerických tajných služeb, který uprchl, protože se mu nelíbily praktiky jeho zaměstnavatelů. Prostřednictvím několika západních médií začal vypouštět informace o sledování Američanů i občanů jiných zemí americkou Národní bezpečnostní agenturou (NSA).

Odposlechy nejsou žádným tajemstvím

Sám Snowden v televizi či na tiskové konferenci už nevystupuje, kanály, jimiž jeho tvrzení putují do médií, nejsou jasné. Také udivuje, jak velké množství informací dokázal člověk, který nestál na špičce profesionálního žebříčku, nýbrž na jejím spodku, nashromáždít.

Mínulý týden vypustil bombu: NSA odposlouchávala mobil německé kancléřky Angely Merkelové. A kancléřka si kvůli tomu telefonicky stěžovala Baracku Obamovi. Vzápětí Snowden obžalobu na NSA prostřednictvím britského levicového deníku Guardian rozšířil: Američané odposlouchávali pětadvacet světových státníků.

Nicméně odposlechy mezi nejbližšími spojenci nejsou ničím novým. Bývalá americká ministryně zahraničí Madeline Albrightová to před léty sama zažila. Nevědomky jí to prozradil francouzský velvyslanec u OSN, když jí položil otázku, o níž mohl vědět jedině z odposlechu.

Rovněž tvrzení, že na 80 amerických ambasádách včetně Berlína a Prahy byly anebo jsou tajné odposlechové antény, zavání farizejstvím. Pokud se o tom služby hostitelských zemí nedověděly oficiálně, musely to zjistit – jsou-li dostatečně výkonné – ze série nepřímých důkazů. Ostatně mnohá pracoviště tohoto typu tam zůstala ještě z dob studené války.

O velkých anténách, které zdobí ruské ambasády po celém světě, se nyní nemluví. Také se zapomíná, že v zemích, ve kterých chtějí expandovat, sledují dění pomocí antén Číňané.

Obama a někteří vlivní kongresmani dnes říkají, že tyto akce omezí, aby nenarušovaly vzájemnou důvěru. Opět je to divadlo pro veřejnost. Nikdo ze zasvěcených lidí tomu nevěří – pod jiným označením či jinou technikou budou pokračovat.

Divadlo pro veřejnost

Snowden žije pod ochranou ruských tajných služeb, které ho vytěžují. Takové vymačkávání přeběhlíků ze zpravodajských služeb trvá dlouho, třeba i roky. Někdy o tom, co prozradil, rozvědka mlčí, jindy se některé zprávy, pečlivě vyreparované, pouštějí do médií. Je to přiležitost k vydávání dezinformací a k manipulaci se zjištěnými fakty. A také k výrobě falešných dokumentů.

Nepocházejí zprávy o sledování evropských státníků Američany i jiné informace připisované Snowdenovi právě z téhle padělatelské dílny? A proč uprchlík zveřejňuje tyhle výbušné informace až teď, pět měsíců po svém útěku?

Nyní vyšlo najevo, že dárky, které dostávali účastníci schůzky vůdců nejvyspělejších ekonomik světa G 20 v září v Petrohradě, sloužily k ilegálnímu stahování údajů z počítačů a mobilů. Totéž prý udělali Britové na G 20 v roce 2009. Samozřejmě hostitelé to popírají.

Špionáž mezi spojenci není morální, ale běžná. Její pozadí znají všichni. Jenom když vyplují na povrch některé nové podrobnosti, tváří se postižený stát pokrytecky – jako by on byl čistý a nikdy nic takového nedělal. Téhle hře všichni účastníci dobře rozumí, třebaže se tváří jako prostíáčci.

Dnešní rozhořčení západoevropských politiků nad špehováním NSA musíme brát jako divadlo pro veřejnost. Při obhajování své činnosti v Kongresu musí odhalovat představitelé amerických tajných služeb některá tajemství. To je nevýhoda demokracie a lahůdka pro všechny protivníky. Takový striptýz nemuseli dělat ruští zpravodajci při žádném podezření z kolapsu.

Falešné senzace

Záměr ruské tajné služby je jasný – kalit vztahy mezi Washingtonem a západní Evropou. Vytouženým cílem je vykopnout Spojené státy z Evropy a posílit tam vliv Ruska. O to usiloval hned po druhé světové válce diktátor Josef Stalin a uložil to svým tajným službám. Zjevování dalších známých pravd, polopравd a dezinformací, údajně z nevyčerpatelné paměti Snowdena, ale spíše z archivu ruské rozvědky, nemá proto konce.

Kdy si většina západních politiků a novinářů přizná, že tento naivní Američan se stal zajatcem ruských zpravodajských služeb, a proto by ho měli přestat brát vážně? Je to senzace, ale falešná senzace! Vždyť bojovat za očistu demokracie v USA a v západní Evropě za zákopů v komunistické Číně

anebo v polocarském imperiálním Rusku, jak si to představoval tento americký mladík, je hrubý nesmysl.

Otištěno v MFD 1. 11. 2013

Rudí se baví

Party soudruhů: Štěpán křtil knihu, asistoval Jakeš

Zastávce tvrdého zásahu proti demonstracím v listopadu 1989 a vrcholný funkcionář minulého režimu Miroslav Štěpán pokřtil své vzpomínky v knize *Můj život v sametu* aneb *Zrada přichází z Kremle*, kterou napsal spolu s novinářem Petrem Holcem.

Do čtyřhvězdičkového hotelu na pražském Vyšehradě se ve čtvrteční podvečer sešli nevidaní hosté. Kožené bundy s odepínacími rukávy a obleky ve stylu 80. let hrály prim. Nejen bývalí komunističtí funkcionáři, ale i další příznivci vlivného pohlavára minulého režimu Miroslava Štěpána přišli oslavit jeho novou knihu. A taky tak trochu zavzpomínat na "staré dobré časy".

"Nemám žádnou ochranku, je to nejsložitější operace od roku 1989," rádoby vtipkoval při příchodu na večírek prodíraje se davem hostů Miroslav Štěpán, známý coby nekompromisní zastávce policejních zásahů proti tehdejšímu protirežimním demonstracím.

Své vzpomínky na dobu by podle Štěpána měli psát i další soudruzi, apeloval někdejší šéf pražských komunistů a Lidových milic. "Říkali mu, že zrovna on by měl spíš držet hubu. Ale ať už listopad přinesl cokoli, jen ne povinnost držet hubu," řekl spoluautor knihy novinář Petr Holc k reakcím, které prý zpráva o Štěpánově nové knize v některých lidech vyvolávala. "Jsou to vzpomínky člověka, který u toho byl," dodal také historik Jiří Pernes.

Štrougal a Jakeš

Jedním z hlavních hostů měl být i bývalý komunistický ministerský předseda Lubomír Štrougal, ale omluvil pro nemoc. Mezi hosty však zavítala neméně slavná postava předlistopadové éry - někdejší generální tajemník ústředního výboru Komunistické strany Československa a nezapomenutelná tragikomická postava konce režimu Milouš Jakeš.

Jednadvadesátiletý bývalý aparátčík si také zavzpomínal na dobu svého působení v čele socialistického státu. S dneškem prý to nelze porovnávat. "Ta minulá doba byla daleko lepší. V této zemi bylo vyvlastněno společenské vlastnictví výrobních prostředků," spustil Jakeš.

Na křtu nechyběly ani předrevoluční celebrity. Ve výrazném sytém zeleném saku a s masivním zlatým řetězem na hrudi dorazil na Štěpánovu akci mezi čestnými hosty i čtyřiasedmdesátiletý zpěvák Pavel Liška. "Mirka Štěpána znám dlouhá léta ještě z těch dob z SSM (*Socialistický svaz mládeže - pozn. red.*) a vážím si ho. Rád si tu jeho knížku přečtu, poněvadž tam prý píše i něco o mně," pochlubil se prorežimní estrádní zpěvák.

Také Liška, hvězda normalizační pop-music, si na současnost postěžoval. "Je mi smutno. Proč jsou na sebe lidi tak zlí a pomlouvační?" posteskl si. "Dřív to nebylo jako dneska. Taky se sice pomlouvalo, ale jediný, kdo tehdy pomlouval, byli lidi, kteří v životě nikde nebyli a nic neprožili," konstatoval zpěvák, který nejspíš zapomněl, jaké možnosti cestování v době totality byly.

Zato sám komunist a propagátor strany vzpomíná na své tehdejší cestování po světě rád. "Zpřávil jsem na Kubě, pak v Sýrii v Damašku, ve Vietnamu, v Laosu. A nejvíc jsem samozřejmě jezdil do Sovětského svazu. Přišlo mi tam třeba i 15 tisíc diváků na stadion. Mě měli rádi a já je měl taky rád samozřejmě," pochlubil se on-line deníku TÝDEN.CZ známý milovník SSSR.

Další bestseller?

Vedle vzpomínání se na večírku hovořilo i o současném politickém dění. "Země se nachází v nejisté fázi. Takhle se to za totality nedělo. Nikdo nemá důvěru v úřady, nikdo nikomu nevěří," analyzoval současnou politiku šéf pražských komunistů Štěpán. "Stále nevíme, kde se vlastně nacházíme," prohlásil někdejší milicionářský předák a hned

sklidil u přítomných hlasitých souhlas. "Přesně!," kvitovali soudruzi Štěpánovu řeč.

Štěpán nadhodil, že počítá s pokračováním knihy. "Musím se poradit ještě v zahraničí, protože mnoho věcí se dotýká našich bývalých spojenců," naznačil muž s vlivnými styky na Východě s tím, že víc prozradit nechce.

Týden

Volby.

Tomáš Krejča, Praha

Před týdnem jsem napsal krátkou úvahu k výsledku voleb. Domníval jsem se, že týdenní odstup mi umožní napsat něco konkrétnějšího. Neumožnil. Během týdne jsme ode všech zúčastněných ze všech stran slyšeli jen řeči na téma "já za to nemůžu" nebo "nejsem jako oni", případně "nic nevím, nikde jsem nebyl a s nikým jsem nemluvil". Takže, jak vlastně dopadly volby?

ANO je nevyprofilovaný subjekt s pravolevou a předozadní orientací, zatím spojovaný a držení pohromadě předsedou a zakladatelem a společnou předvolební rétorikou. V příštích několika měsících se ukáže, jak dobrý je Babiš manažer, jestli tu nesourodou partu dokáže udržet na uzdě, aby se mu nerozutekla jako Bártovy veverka. A pak jsou tady Babišovy peníze. Ty pro mnoho lidí stojících v pozadí kamenných stran představují ohromné nebezpečí a z toho vyplývající konkurenci a možnost ztráty vlivu. Totéž platí i o KDU-ČSL, protože sice můžou donekonečna říkat slova o stoleté tradici, ale zkušenost, lépe řečeno nezkušenost volebního týmu, mě vede spíš k doměnce, že stejně jako babišovci netuší, která bije. KDU-ČSL sice neohrožuje zavedené lobisty, ale hrozí velké nebezpečí pro stabilitu strany od matadorů v pozadí jako Cyril Svoboda, Zuzana Roithová, Petr Šilar, Ivan Gabal...

A teď ČSSD. Současná situace ve straně je v podstatě neměnná od posledního volebního sjezdu. v roce 2011. Hašek a spol. okopávají kotníky Sobotkovcům, příklon Haškovců směrem k Zemanovi je zřetelný od prezidentských voleb, kdy se strana nedokázala sjednotit na podpoře svého kandidáta a z toho i vyplývající neschopnost sjednotit se na podpoře/nepodpoře Rusnokovy/Zemanovy vlády. Dva a půl roku trvající rozkol mezi předsedou a prvním místopředsedou je ukázkou slabosti ČSSD a nepřipravenosti na předčasné volby. Z jejich pohledu se ukazuje, že svržení pravicové vlády byl takticky velice špatný krok. SocDem bez silné pravice nedokáže existovat a její témata jsou vyčpělá. To si ale měla strana vyřešit s předstihem před volbami. A schizma v době před i povolební je toho důsledkem. A tato nejednotnost je obrovským nebezpečím nejen pro povolební vyjednávání. Obě křídla mají přibližně stejné zastoupení v poslaneckém klubu, což by mohlo ad absurdum vést k nejednotnosti ve sněmovně a značným problémům při získání většiny jak při hlasování o vládě, tak později při sněmovní práci v koalici. A to by znamenalo další volby, jejichž výsledek by si už asi nikdo nedokázal představit, protože by vše záleželo na tom, kolik by byl Babiš ochotný do nich investovat. Nehledě na to, že v závěsu je několik stran, které se do sněmovny nedostaly, ale za volby získaly dostatek peněz na novou smysluplnou kampaň.

To, že Sobotka a Hašek jsou nejambicióznější z ambiciózních, je jasné, bez toho by se na svá místa nedostali. Boj mezi nimi je dost nestrategicky vedený souboj mezi dvěma bezskrupulózními politiky a jejich křídly a když použijí označení z foglarovek, tak to není boj mezi Mažňákem a Losnou, je to boj o to, který z nich povede Bratrstvo kočičí pracky. Prezident si mezi tím upevňuje svůj prezidentský systém "v mezích zákona" s podporou své vlády. Větší roztrfštěnost sněmovny po volbách nahrává jen a jen prezidentovi a hrozí ještě větší ztráta autority ústavních institucí, a tím pádem i větší znechucení z politiky.

A jakže vlastně ty volby dopadly? Blbě. Jediným pozitivem těchto voleb je, že Spolek přátel hradního pána Já prvního byl bit jako řešeto

V Praze si politici a pamětníci připomínají 17. listopad

V Praze před památnou budovou Hlávkovy koleje byly připomenuty události, které se staly v roce 1939 a 1989 a jsou historicky spojeny nejenom s českými, ale též z mezinárodními dějinami. Je 17. listopadu 2013 a Praha si připomíná tento významný den České republiky.

Z úst p.Vodičky zazněla i výzva: "Nový svátek by se mohl jmenovat *Mezinárodní den studentů - den boje za svobodu a demokracii*," navrhl předseda svazu. PS

Vražda u laguny.

Idylické prostředí buše, hlubokých údolí a skalních útesů v Modrých horách nenapovídá nic o drama které se zde koncem devatenáctého století odehrálo.

Železnice byla do Modrých hor vybudována už v roce 1863. Prudké stoupání do svahu hor bylo vyřešeno stylem cik – cak, tedy jak se tady říká Zig – zag a potom dvěma tunely. http://en.wikipedia.org/wiki/Lapstone_Zig_Zag Když parní mašinka, celá udýchaná, zdolala 250 metrové převýšení, tak už měla velkou žízeň a bylo ji nutno napojit.

Horské hřebeny příliš vodou neoplývají a v Klokánii už vůbec ne. Proto bylo nutno dostat vodu z potoka v údolí, necelé 3 km vzdáleném, k žíznivým lokomotivám v osadě Glenbrook. Zde byla přirozená mokřina a v přílivovém, vlhkém roce, dokonce i pramen vody. Tato mokřina byla zahrazena podobně jako kdysi rybníky Jakubem Krčínem z Jelčan a Sedlčan a Petrem Vokem v jižních Čechách. Na hrázi byly vysazeny eukalypty k jejímu zpevnění a po ní dodnes vede úzká, jednosměrná silnička, kde si auta dávají přednost jedním a nebo druhým směrem. Nad hrázi tak byla vytvořena vodní nádrž, ze které se pak vedla voda k napájení lokomotiv. Vodní nádrž dostala jméno „Glenbrook Lagoon“ a v jejím okolí byl tehdy panenský buš. Nyní je ve stejných místech pěkný přírodní park, a jinak je všude zástavba rodinných domků. Ještě v sedmdesátých letech minulého století jsme na laguně proháněli kanoe a kajaky, plavali a všeobecně se věnovali vodním radovánkám.

Potom byla voda shledána zdravotně závadnou, patrně z přetékajícího a nebo netěsnícího septiku. Tehdy zde kanalizace ještě nebyla. Avšak i po jejím zavedení je u laguny stále tabulka hlásající závadnost vody. Přesto je v parku pěkně a lze pozorovat četné vodní ptáky, kteří číst neumí a po zdravotně závadné vodě laguny se vesele prohánějí.

Za silnicí Great Western Highway a železniční tratí začíná divoký buš a hluboké údolí ve kterém teče potok Glenbrook Creek. V jednom místě tvoří pěknou přírodní tůň zvanou Duck hole. Tedy Kačení Díra. Nad touto ční zhruba dvacetimetrové pískovcové útesy. A právě na břehu Duck Hole, těsně pod útesem byly vybetonovány dva bytelné sokly na ukotvení mocné pumpy a parního stroje co tu pumpu poháněl. Z Glenbrook byla trestanci vybudována přístupová cesta obtížným terénem, v příkrém svahu 6 stop, tedy kolem 2 metrů, široká. Touto pak tahali koníci dvoukolky plné černého kamenného uhlí na okraj útesu, odkud už putovalo posledních asi 30 metrů skluzem k parnímu stroji.

Od čerpadla k laguně bylo položeno čtyřpalcové, tedy 100mm, potrubí vyrobené z woodstave. To je z dřevěných latí stažených drátem. U většího potrubí se stahovaly latě obručemi, podobně jako u sudů.

<http://www.zeleznehory.net/drevene-potrubu-u-prehrady-sec/> Podobně vedlo potrubí i od laguny k železniční zastávce, kde byly na vodu nadzené nádrže a napájecí zařízení pro lokomotivy.

Koncem devatenáctého století tak byla Glenbrook lagoon opuštěná vodní plocha obklopená divokým bušem. A právě zde se v roce 1896 udála jedna ze tří vražd spáchaných v blízkém okolí jediným mužem.

V roce 1893 přibyl do Sydney záhadný muž mnoha falešných jmen. Nyní si nechal říkat Frank Butler, ale byl také znám jako Frank Harwood, Frank Horwood, Sampson or Simpson, Clare, Burgess, Lee Weller, Richard Asche, Richard Ashe, James MacKnight, George Anderson, Richard (?) Ascher, Elgan, John Newnan. Notorický lhář a podvodník vymetl snad všechna vězení na svých cestách po světě. A necestoval málo. Od roku 1882 kdy opustil západní Dorset v Anglii, navštívil Gibraltar, Maltu, Egypt, Coquimbo (Chile) a potom městské vězení v San Francisku. Po opuštění ubytování v tomto vězení se v roce 1886 přesunul do Kanady, kde vstoupil do řad Royal Canadian Mounted Police, aby tuto instituci záhy opustil a ještě téhož roku vstoupil do armády Spojených Států Amerických pod jménem James MacKnight. Z armády však již v září téhož roku dezertuje. V následujícím roce, 1887, již v únoru znovu vstupuje do US army, aby v květnu opět dezertoval, odjel do San Franciska odkud se pak plavil na lodi Baclutha do své rodné země.

Od roku 1887 do roku 1893 tento výtečník stihl tropit lotroviny nejen ve své vlasti, ale i v Západní Austrálii, pacifických ostrovech, Novém Zélandu, Jižní Americe, USA a Kanadě, aby se pak koncem roku 1893 objevil jako

záhadný muž jménem Frank Butler v Sydney v Austrálii s ukradeným kutacím či horním právem. Na svých dobrodružných cestách vymetl vězení snad všech zemí které kdy navštívil.

V tuto dobu ovládala myšlení obyvatel v NSW zlatá horečka a kde kdo se vydával hledat tento žlutý kov. Našemu výtečníkovi však velice rychle došlo, že hledání zlata a zlatokopectví je v první řadě velmi tvrdá práce a tak se záhy uchýlil ke své oblíbené podvodnické činnosti, kterou nyní zdokonalil o vraždy a okrádání svých obětí.

12. srpna 1896 nějaký pan Burgess z Norska si koupil koně a vůz ve stáji na Castlereagh Street v Sydney od firmy McCarthy. S naším dobře známým Frankem Butlerem vytvořil partnerství a vydali se údajně za zlatem k osadě Parkes, ve vnitrozemí NSW. Oba byli v této lokalitě spatřeni, ale od té doby pak Burgesse už nikdy nikdo nikde

neviděl.

Další zpráva nám říká, že ještě stejný měsíc v tomto roce odjel Butler se svým novým partnerem Frankem P. Harwoodem hledat zlato do okolí Cobaru v západním NSW. Od té doby Harwooda nikdy nikdo nikde nespatriil.

Podobná zpráva je o Frankovi Campbellovi, který odpověděl na inzerát Butlera a jako jeho společník se s ním vydal do okolí Mudgee v NSW. Od té doby milého Campbella nikdy nikdo nikde nespatriil.

13. září 1896 David L. Yates formou inzerátu hledal společníky za účelem hledání zlata. Mezi jinými mu odpověděl i nějaký Frank Harwood. Tento samozřejmě byl náš starý známý Frank Butler, vystupující pod jménem své nedávné oběti. Skupina zlatokopů se vydala směrem na Grafton v NSW. U lokality Coldale našli trochu zlata a tam se náš podvodník snažil přesvědčit ostatní, že kutání zde

nemá smyslu, zlata tu je málo. Nepřesvědčil a nepohodl se a tak se vrátil s nepořízenou zpět do Sydney.

17. října 1896 dvacetiletý student University of Sydney, Arthur T.O. Preston, odpověděl na inzerát v novinách a setkal se s mužem jménem Frank Harwood v prostorách nádražní restaurace na George Street v Sydney. Oba pak odjeli vlakem do Emu Plains, na úpatí Modrých hor. Ve vlaku hovořili s panem Thompsonem, který vypověděl, že plánovali jít do osady Glenbrook. Za několik dnů potkal Thompson Harwooda v Sydney. Když se ptal na Prestona, tak Harwood mu řekl, že tento se do buše nehodil a že

pojede s někým jiným.

29. října 1896 námořní kapitán na odpočinku, Lee E. Weller, který bydlel na Phillip Street v Sydney odjel na základě inzerátu hledat zlato s Frankem Butlerem. Do vlaku nastoupili ve stanici Redfern v Sydney a jeli do osady Glenbrook v Modrých horách. Plánovali, že v okolních potocích se budou dívat po zlatě. Utábořili se v buši nedaleko vody Glenbrook Lagoon. Weller byl naposledy spatřen 31. října 1896. Jeho přátelé oznámili na policii, že ho pohřešují a detektivové navštívili tábor u laguny, kde v popelu ohně našli ohořelé zbytky Wellerova notesu. Také tam našli kalhoty s iniciálami FH. Kalhoty původně jedné z obětí Franka Butlera, který jméno Frank Harwood také používal.

15. listopadu 1896 se nějaký Lee Weller ubytoval v Sailor's Home, tedy v Námořnickém domově v Newcastle v NSW. Pak se nechal najmout na loď Swanhilda a na ní 23.

listopadu 1896 odplul z Newcastle do San Franciska. Nebyl to nikdo jiný než náš podvodník, zloděj a vrah Frank Butler.

Asi 50 metrů od tábora u osady Linden v Modrých horách, kde tábořili Preston s Butlerem byla nalezena flanelová košile s Prestonovými iniciálami. 2. prosince 1896 bylo nalezeno tělo v mělkém, asi půl metru hlubokém hrobě. Bylo identifikováno jako Arthur Preston. Byl zastřelen ranou do týla. Tělo bylo exhumováno a 5. prosince 1896 pohřbeno na hřbitově Rookwood v Sydney.

Krátce po deváté hodině ranní v neděli 6. prosince 1896 bylo nalezeno tělo Lee Weller v mělkém hrobu nedaleko laguny v Glenbrook. Jako v případě Prestona, Weller byl zastřelen ranou do týla. Vše nasvědčovalo tomu, že Butler nechal svoje oběti si nejdříve vykopat hrob a pak je zastřelil a zahrabal. Tělo našel místní občan J.J.Meed, který s jinými na výzvu policie po těle pátral. Ostatky Lee Weller byly exhumovány a 8. prosince 1896 pohřbeny na hřbitově Waverley v Sydney.

Loď Swanhilda už plula dva týdny Pacifikem, když si s jinou lodí vyměnila zprávy a noviny. Z těchto se kapitán lodi dověděl o vraždách v Modrých horách a uvědomil si, že Lee Weller je vlastně hledaný Frank Butler. Telegraficky zpravil detektiva Johna Roche kde je stíhaný vrah.

Detektiv John Roche, který vedl celé vyšetřování těchto vražd, nyní věděl, že pachatel je na cestě do San Franciska na lodi Swanhilda. Také si uvědomoval, že pachatele musí dopadnout dříve, než se ztratí někde v nesmírných prostorách a divočině USA. Sám se vydal na stíhání tohoto hromadného vraha.

Musel jednat velice rychle. Ze Sydney odjel rychlíkem přes Melbourne do Adelaidy v Jižní Austrálii kde se nalodil na parník plavící se do Londýna, odkud přeplul v jiném parníku do New Yorku odkud jel rychlíkem přes celé USA do San Franciska kam dorazil jen o den dříve než pomalá loď Swanhilda se stíhaným zločincem, 2. února 1897. V lednu, na sklonku devatenáctého století to byl jistě úctyhodný výkon.

Detektiv John Roche učinil okamžité přípravy k zatknutí Butlera a to se uskutečnilo pod namířenými revolvery policie. Frank Butler byl tak překvapen, že nekládl žádný odpor. Po delším vyjednávání byl zločinec vydán do Austrálie, kde byl v Sydney po dlouhém procesu odsouzen k smrti provazem. Na oprátce se zhoopl ve vězení v Darlinghurstu v Sydney, v 9 hodin ráno v pátek 16. července 1897.

George Švehla 24/8/2013.

OSN se zbláznila, neplatíme ji. Podporuje diktátorské režimy

Viliam Buchert Reflex

To, že OSN je neplodná organizace, která není schopna prosadit mír ve světě a pořádně si dupnout na nejrůznější diktátory a autoritářské vůdce, je známo mnoho let. Že ji ale její vlastní mechanismy přivedou až k tomu, že podporuje nesvobodu ve světě, je fatálním selháním.

Organizace spojených národů je financována z peněz členských států. Do rozpočtu na tento rok přispívají USA částkou 618 miliard dolarů, Japonsko dá 304, Německo 200, Francie 157, Velká Británie 146, Austrálie 58, třeba Rakousko 22 a Česká republika 11 miliard amerických dolarů. Celkový rozpočet na rok 2013 je něco více než 2,8 miliardy dolarů. Shrnutí: činnost OSN a všech jejích organizací platí velkou většinou demokratické země světa.

Jenže například v úterý byly zvoleny novými členy Rady OSN pro lidská práva i Čína, Rusko, Saúdská Arábie, Kuba či Vietnam. Je to naprostý výsměch tomu, že demokratický svět bude platit úředníky diktátorských či autoritativních režimů, kteří budou „dohlížet“ i na dodržování lidských práv ve svobodném světě. Mechanismus OSN vychází ze systému rotací míst v jednotlivých orgánech společnosti. A tak někdy svět nesvobody diktuje to, co má dělat svět demokratický. Jakou to má ale logiku a funkčnost, nedokáže vysvětlit z úředníků OSN v podstatě nikdo. Ke zlepšení světa to nepřispívá, naopak to udržuje při životě nepřijatelné praktiky.

Bohužel demokratický svět k tomu mlčí. Připomíná to mlčení a toleranci ke komunistům, bývalým komunistům a estébákům v naší Poslanecké sněmovně. Zdá se, že už ani to většině lidí nevadí. Pak ale nastává otázka, proč to máme vlastně platit, když to přispívá k omezování svobody.

Sověti Se Připravovali Na Změny V Evropě Téměř Dvacet Let!!!!

První Vlna Agentů

Příčinu tohoto stavu je třeba hledat jednak v systémových opatřeních sovětské KGB/GRU před převratem a bezprostředně po převzetí moci v roce 1989. Pokud jde o přípravu na převzetí moci před převratem, první pokusy o budování nové sítě se datují až k roku 1970(!!!!), kdy GRU či KGB zřídilo svoji expozituru ve věznicích na BORECH(!!!!) a pravděpodobně i jinde. Tam rozpracovávali uvězněné představitelé radikálních studentů a studentské funkcionáře z roku 1968(!!!!). Obecně se předpokládá, že zde byli získáni pro spolupráci s KGB první agenti, kteří byli instruováni tak, že pokud nezklamou, jejich doba jednou přijde, protože normalizační režim v ČR je pouze dočasný. I když nakonec tento „dočasný režim“ trval nekonečných 20 let... V této souvislosti je vhodné si připomenout jména některých na Borech vězněných ULTRALEVICOVÝCH studentských aktivistů: JIŘÍ MÜLLER – polistopadový ředitel civilní kontrarozvědky, PETR UHL – polistopadový ředitel ČTK, která, dodnes vysoce prokádovaná, tradičně tvoří základní informační a vlivovou bázi domácích i zahraničních tajných služeb, JAROSLAV BAŠTA, který údajně při výsleších vyzradil StB všechny informace, po listopadu náměstek kontrarozvědky, předseda branně-bezpečnostní komise ČSSD a ministr pro koordinaci tajných služeb, dnes velvyslanec v Moskvě..., JAN JÍRA - po 17.listopadu exponovaný představitel tajné služby, za prozatímního ředitele STANISLAVA DEVÁTÉHO dokonce ekonomický náměstek BIS, který po Devátého resignaci BIS sám řídil. Proslýchá se, že ve skutečnosti BIS Jíra řídil i po jmenování nového ředitele VULTERINA..., DANIEL KUMERMANN – po 17. listopadu redaktor Rudého práva, dnes velvyslanec v Izraeli..., PETRUŠKA ŠUSTROVÁ – po listopadu předsedkyně četných prověřkových komisí a náměstkyně ministra vnitra, dnes Lidové noviny, které už 11. rok nevidí, co se v této zemi děje, v čí prospěch a na čí úkor..., JAN FROLÍK – jeho otec a strýc vysokí důstojníci komunistické StB, po listopadu až dodnes ředitel Archivní služby ministerstva vnitra, tedy „pán nad poklady“, JAROSLAV SUK – superbolševický kádr, po propuštění z krátkého vězení „odešel“ do Švédska, KAREL FREUND – po listopadu ředitel Cizinecké policie, kterému vítězný ruskojazyčný státní organisovaný zločin, kterým jsme dnes zaplaveni, nemůže být nikdy dost vděčný..., VAVŘINEC KORČÍŠ – v devadesátých letech velitel ochranky Václava Havla, jeho syn je opět redaktorem Lidových novin..., ALEŠ MACHÁČEK – v „Cibulkových seznámech“ evidovaný jako agent Centrály komunistické StB, začátkem 80. let „odešel“ do Londýna za Janem „KATO“ Kavanem a bývalou mluvčí Charty77 ZDENOU TOMINOVOU, tlumočnické ze západních jazyků s absolutní pamětí, manželkou JULIUSE TOMINA, bratra současného ředitele Inspekce ministra vnitra MIKULÁŠE TOMINA, který po jejich „emigraci“ ani nepřišel o své zaměstnání v Kriminallistickém ústavu SNB v Praze..., VLADIMÍR LAŠTŮVKA – jaderný fyzik, evidovaný jako spolupracovník II. Správy StB, po 17. listopadu 1989 vstoupil do ČSSD a je dnes poslancem parlamentu ČR, ALEŠ BŘEZINA – brzy po propuštění „odešel“ do Kanady a v Torontě začal spolupracovat s manželými ŠKVORECKÝMI a dalšími podobně orientovanými vlivovými skupinami. V polovině 80. let se objevil v rozhlasové stanici Hlas Ameriky jako její torontský zpravodaj, po 17. listopadu 1989 propagátor „sametové studentské revoluce“ a zuřivý odpůrce zveřejňování seznamů důstojníků a spolupracovníků komunistické StB, denacifikace komunistického Československa aj. Další významní političtí odpůrci denacifikace komunistického Československa, věznění komunisty na Borech: poslanec RUDOLF BATTĚK – po listopadu předseda federálního parlamentu a politický spojenec MICHAELA „MUK“ KOCÁBA, HEŘMAN CHROMÝ – ihned po 17.listopadu poslanec, dnes jako diplomat reprezentuje ČR v zahraničí, PETR POSPÍCHAL – skupina kolem Jaroslava Šabaty, presidentská kancelář Václava Havla, pak velvyslanec v Bulharsku, dnes provozovatel hospodských hracích automatů, ALBERT ČERNÝ – skupina kolem Jaroslava Šabaty a Jiřího Müllera, ihned po 17.listopadu poslanec za OF, pak ČSSD, IVAN DEJMAL – po listopadu ministr životního prostředí, JAROSLAV ŠABATA – klíčový ministr ve vládě PETRA PITHARTA, který zase jako první „slyšel trávu růst“, JIŘÍ DIENSTBIER – ve vládě „národního porozumění“ KOMUNISTY A ESTÉBÁKA MARIANA ČALFY první polistopadový ministr zahraničních věcí, VÁCLAV HAVEL – zřejmě spoluautor (spolu s KGB) „tlusté čáry za naší vlastní minulostí“ a prezident republiky..., a další, často demoralisovaní,

političtí vězni. Je to všechno opravdu jenom náhoda? A kdo dnes určí, kdo z nich byl v nelidských podmínkách komunistických vězení a koncentračních táborů hrdinou a kdo selhal? Jejich vězeňské svazky jsou totiž po zásahu dnes nesesaditelného podplukovníka BIS FRANTIŠKA STÁRKA, zvaného „Čuňas“, od roku 1989/90 nedostupné...

Druhá Vlna Agentů

Další masový nábor do rudé sítě KGB, snažící se připravit pokud možno neozbrojený státní převrat, se pak odehrál po nástupu Michaila Gorbačova v polovině 80. let. KGB v této době jednak přebíral nejlepší agenty od StB, ale současně si budoval vlastní paralelní agenturní síť s vlastními informačními zdroji a kanály. V rámci toho si KGB zajišťoval monopolní přímé vazby na své i cizí agenty, takže nebyl v žádném směru závislý na zprostředkovaných informacích od svých poradců, působících na československém FMV. Obecně se předpokládá, že takovým produktem přímého kontaktu na Moskvu byl i KTS s StB MICHAEL KOCÁB, vedený pod krycím jménem „MUK“. (Častý návštěvník vily AMÁLIE, nacházející se, jak jinak, v zámeckém areálu v Lánech...). V polovině 80. let u nás sehrála svoji nezastupitelnou a zřejmě rozhodující úlohu při přípravě „revolučních“ a „disidentských“ či jinak „antikomunistických“ kádrů také I.Správa StB, které významným způsobem pomáhala III. Správa StB, tedy VKR. Zejména stávající i bývalí (většinou „osmašedesátníci“) důstojníci I.Správy StB, bezprostředně napojení na Gorbačova a jeho reformní „perestrojkovou“ skupinu. Dochází k reaktivaci vyhozených StBáků a ti ve svém prostředí nenápadně vytvářejí, koordinují nebo ovlivňují „opozici“.

Dvě Oposice

NĚKDY V TĚTO DOBĚ ZAČÍNÁJÍ EXISTOVAT DVĚ OPOSICE, PŮSOBÍCÍ PARALELNĚ VEDLE SEBE. Jedna, ta dobře viditelná, estébácká a promoskevská, složená z vybraných LEVICOVÝCH disidentů a kádrových posil, dodaných StB nebo přímo KGB. Ti jako na povel zaplavili v letech 1987 – 89 disent, především jeho horní patra a začali jako na běžícím pásu zakládat „oposiční skupiny“ a „oposiční časopisy“. Pokud vůbec chodili za tuto činnost do vězení, pak nejdříve od roku 1988 a zejména pak až v roce 1989. Vždy nakrátko a pouze tehdy, když bylo nutné opatřit jim před nedůvěřivou protikomunistickou veřejností nezpochybnitelný „oposiční kredit“ a tím i věrohodnost. Druhá oposice, v zahraničních sdělovacích prostředcích a ve vysílání pro Československo málo patrná, většinou vysoce nežádaná, která ovšem o existenci estébáckého pozadí té oficiální oposice neměla ani tušení, byla složena z hlediska StB ze „spotřebního materiálu“, tedy z outsiderů, kteří po léta bojovali a trpěli v komunistických věznicích a lágrech. Oficiální oposice byla složena z nejlevicovějších disidentů a kádrů StB a to jí zůstalo do dnešního dne. Autentická oposice odpůrců komunismu v jeho jakékoliv podobě, často hluboce věřících křesťanů, se ocitla po 17. listopadu 1989 v situaci, na kterou nebyla připravena. Držiteli polistopadové moci byla autentická antikomunistická oposice většinou zmanipulována, koupena nebo zastrašena, rozptýlena, v umělých konfliktech postavena proti sobě a v této opotřebovací válce, bez finančních a technických prostředků a opuštěna všemi doma i v zahraničí, když zahraničí bohužel vždy jednoznačně podporovalo estébáckou opozici, přestala hrát jakoukoli významnější politickou roli. Tato situace zatím dodnes trvá.

VYDAVATELSTVÍ 68 PUBLISHERS JOSEFA A ZDENY ŠKVORECKÝCH A KOMUNISTICKÉ ROZVĚDKY...

Na základě zde uvedených informací můžeme rovněž spekulovat o stále sílících dohadách, týkajících se skutečné úlohy vlivného exilového vydavatelství 68 Publishers manželů ŠKVORECKÝCH v Torontě. Právě v kanadském Torontě pracuje po desetiletí velmi silná skupina vlivové agentury komunistické špiónáže. Vyvrátit silné podezření, že celosvětově působící zásilková služba torontského vydavatelství 68 Publishers fungovala jako ideopolice KSC a její StB, může jedině porovnání adres předplatitelů nových titulů tohoto vydavatelství s dochovanou evidencí NO v archivech StB. A samozřejmě i se seznamem na to navazujících „opatření“ StB proti zvláště radikálním představitelům exilu z řad předplatitelů exilové literatury u manželů ŠKVORECKÝCH. Zásilková služba totiž mohla fungovat jako vynikající mapování hodnotové a názorové orientace představitelů celého českého a slovenského politického i ekonomického exilu. Vzhledem k tomu, že manželé ŠKVOREČTÍ jsou jedinými oficiálními emigranty, kteří si na potěmkinovské sametové poměry v ČR nejenom nestěžují(!!!), ale naopak po celém světě vymoženosti sametového komunismu velmi hlasitě chválí, zatímco JINÍ SE JIŽ ZNECHUCENĚ DO EXILU DOBROVOLNĚ VRÁTILI (v poslední době např. diplomat DRÁBEK, který

o poměrech v ČR dokonce napsal několik knih), můžeme a musíme o podobných podezřeních velice vážně uvažovat. Důvěru ve věrohodnost manželů ŠKVORECKÝCH neposílí ani už známé skutečnosti, jako je prokázaná spolupráce ZDENY ŠKVORECKÉ s II. Správou StB (boj proti vnitřnímu nepříteli), ani její cesty na Západ v roli zájezdové „děžurné“, ve které dohlížela na politickou spolehlivost ostatních členů zájezdu, nebo její zuřivá obhajoba, ne bezprávných obětí teroru komunistické strany a její StB, ale naopak osob s StB spolupracujících, tedy především obhajoba sama sebe... Její desinformační kniha „Osočení“, vydaná v roce 2000 podvodným způsobem v PŘÁVNĚ NĚEXISTUJÍCÍM brněnském vydavatelství HOST „disidenta“ DUŠANA SKÁLY z okruhu JAROSLAVA ŠABATY, ji usvědčuje nejlépe. Není rovněž známo, že by kdy manželé ŠKVOREČTÍ požadovali denacifikaci komunistického Československa, že by požadovali potrestání všech komunistických zločinců, kteří při páchání svých zločinů na jinak smýšlejících postupovali podle tehdy platných komunistických zákonů nebo že by žádali konfiskaci komunistických majetků, stejně tak, jako komunisté konfiskovali cizí majetky. Důvěru neposílí ani nadšená obhajoba levicových idejí z pera JOSEFA ŠKVORECKÉHO, jenž byla původně určena pro zahraniční publikum a která tvoří závěr knihy Dokumentační komise sdružení politických vězňů komunismu Klubu231, dokumentující s drastickou otevřeností dodnes nepotrestaná komunistická zvěrstva. Větší urážku obětem komunismu si už JOSEF ŠKVORECKÝ dovolit nemohl... Kniha i doslov JOSEFA ŠKVORECKÉHO je českým a slovenským čtenářům k dispozici na Internetu na www.cibulka.cz nebo www.cibulka.com na stránce sdělení VÝBORU ZA ODSOUZENÍ NESPRAVEDLIVĚ NESTÍHANÝCH (VONN). V každém případě Dr. LADISLAV FEIRABEND, zásadní odpůrce spolupráce exilové vlády v Londýně s Moskvou během II. Světové války, vydal své vynikající paměti nikoliv u manželů ŠKVORECKÝCH, ale v Londýně u ALEXANDRA TOMSKÉHO, tedy u politicky a křesťansky konzervativně orientovaného nakladatele. To vypovídá o mnohém... ZAU

Trochu pokažené výročí .

dokončení ze strany 11

1. říjen Rusko nedalo visa fotografovi Ron Honstrovovi a novináři Arnoldu van Bruggen, protože spolupracovali na výstavě “Het Project Sotschi”, která dokumentuje otrocké podmínky lidí kteří pracují na olympijských zařízeních. Těmto lidem jsou odejmuty pasy nedostávají mzdy a jsou ubytováni v nelidských podmínkách.

5. říjen Policie v Den Haagu byla volána sousedy ruského diplomata Dimitri Borodina, který v podnapilém stavu bil svoje děti. Byl odveden na policii k výslechu. Putin rozhořčeně reagoval a žádal potrestání policistů. Nizozemská vláda se omluvila a kupodivu ruský diplomat projevils pochopení pro zákrok policie a spokojil se omluvou policistů.

15. říjen V Moskvě byl přepaden ve vlastním bytě nizozemský diplomat Onno Elderenbosch. Byl svázan a do úst mu byl vtačen roubík. Dva pachatelé, oblečení jako kontrolori elektrárny, poté celý byt demolovali a pak odešli. Zůstává záhadou jak mohli do domu, který je vyhrazen diplomatům projít nepozorovaně kolem kontroly u vchodu. Douho nebylo jisté zda má odletět nizozemský král Wilem Alexander s královnou Maximou na oficielní návštěvu Ruska a 8.listopadu spolu s Putinen slavnostně zakončit rok oslav 400 let Rusko Nizozemského přátelství. Návštěva se uskutečnila. Královský pár byl přijat presidentem Putinem v Kremlu, ale nizozemským fotografům nebylo dovoleno fotografovat,

snímky mohli dělat jenom ruští fotografové, kteří fotografovali královský pár s Putinem z pohledu, aby nebylo vidět, že Putin je o hlavu a púl menší než královna. Po návštěvě oznámilo ruské ministerstvo zahraničí, že zajmutá posádka lodi Arctic Sunrise byla převezena do Petrohradu, kde by měla být souzena pro výtržnictví. V Murmanskú byly podmínky nelidské a proto při královské návštěvě ministři zahraničních věcí obou zemí jednali o možnostech řešení.

23.10. – 13.11. 2013 Karel V. Pokorný NL

Když mi přítelkyně oznámila, že je těhotná, všechno se změnilo. Moje adresa, telefonní číslo, kreditka...

Křesťanství: Máš dvě krávy. Jednu dáš sousedovi. Islám: Máš dvě krávy. Jednu si necháš, druhou vyměníš za manželku.

SYLVIA VIRÁG,

SYLVIA VIRÁG, PhD. je svetovo uznávaná slovenská mezosopranistka. Je držiteľkou viacerých prestížnych ocenení. Slovensko a svet ju pozná ako opernú sólistku, učiteľku klasického spevu a organizátorku koncertných predstavení. Každoročne usporadúva predvianočné galakonzerty v Katedrále sv. Andreja v Sydney. Tohoročný 14. ročník je podnetom aj pre náš rozhovor.

Sylvia, už 14 rokov prinášate ducha európskych Vianoc sem do Austrálie. Skúsme sa vrátiť na začiatok...

Začali sme v malom kostolíku so skupinou kolegov, klasická štvorka tomu hovoríme - sopran, mezosopran, bas a tenor. Na ďalší rok sme sa presunuli do Katedrály sv. Andreja na Town Halle, kde už bol aj zbor. Zároveň sme robili koncerty v Balmaine v presbyteriánskom kostole, kde sme uribili viackrát aj Veľkonočné koncerty. V tomto kostole je výborná akustika.

Čas Vianoc má magickú moc pre mňa. Žial, tu nie sú biele Vianoce. Už na Capitan Cook 2000, kde som pravidelne spievala, sme zaradili vianočný program. Ale, predsa, chýbali nám naše európske Vianoce.

Predvianočné galakonzerty pripravujete v spolupráci s európskymi a austrálskymi umelcami. Na akých hostí sa diváci môžu tešiť v tomto roku?

V tohoročnom predvianočnom koncerte budú spolupracovať umelci: Symfonický zbor z Willoughby pod taktovkou zbornajsterky Natálie Raspopovej, Gennadi Dubinský - bas, Sylvia Virág - mezosopran, huslista Jonathan Mui - študent konzervatória, na klavíri nás bude sprevádzať Stephen Mould, ktorý je zároveň dirigent na Konzervatóriu v Sydney a hudobný riaditeľ operného štúdia.

Mladé talenty si vás vysoko vážia ako pedagóga klasického spevu. Ako pociťujete sklbenie nového veku a klasické hudby?

Žijem v Austrálii 17 rokov a hneď som dostala prácu na Australian Institut of Music, čo mi umožnilo rozvíjať svoje spevácke a pedagogické schopnosti. Klasický spev je veľmi špecifický, ale zároveň "VEČNÝ". To znamená, že trenovaní klasickí speváci spievajú dlhšie ako pop speváci. Je to dlhý proces a vyžaduje nielen pekný hlas "zlato v hrdle", ale mimoriadnu disciplínu. Muzikalitu, jazykové znalosti, silné osobnostné vlastnosti, pevné nervy, vytrvalosť, charizmatičky zjav a mnoho iného. Pišu sa o tom knihy.

Ste rodená Slovenka, tam ste aj vyštudovali a spev vám otvoril svet. Kde všade ste pôsobili?

Som rodená Slovenka, pochádzam z Nových Zamkov, kde som navštevovala hudobnú školu. Ako 15-ročná som sa dostala na bratislavské Konzervatórium, po maturite na VŠMU. Už ako študentka som sa dostala reprezentovať vtedajšie Československo do USA.

Pôsobili sme v Turecku 5 rokov, kde som spievala v turečtine niekoľko oper. Teraz ani neviem, ako som to mohla zvládnuť. Spievala som vo Viedni na Belvedere súťaži, kde som bola dvakrát semifinalistkou. Koncertovala som v Nemecku, Taliansku, Rakúsku, Maďarsku, v Moskve, nahrávala som do Českej televízie v Prahe a samozrejme, v Bratislave. Vďaka súboru "Mladé srdcia" som spoznala celé vtedajšie Československo, kde som spievala s orchestrom aj po maďarsky.

Vo svojich 12-tich rokoch ste získali prvú cenu v detskej speváckej súťaži a už ako 21-ročná ste boli sólistkou Slovenskej národnej opery v úlohe Fenena v Nabuccu.

Vydali ste sa cestou, ktorá sklbila váš talent s láskou. Je to tajomstvo úspechu, naplnenia či sebarealizácie?

Čo sa týka sebarealizácie, myslím, že mojím najväčším úspechom bolo narodenie mojej dcéry Diany, volám ju Majstrovská dieťa. Sice som končila o rok neskôr, mala som vtedy 23, keď som ukončila VŠMU. Hoci som po skončení VŠMU dostala od Ministerstva školstva a kultúry štipendium do Budapešti na pozgraduál, moje materstvo mi bolo prednejšie. Tak som zostala s dcérou v Bratislave a bola som štipendistka v Slovenskom hudobnom fonde a zároveň som spievala v SND a aj koncertovala.

Aká najkrajšia divácka reakcia sa vám dostala?

Najväčší divácky úspech bol v Opere v Sydney, kde som spievala s orchestrom 9. Béthovenovu Symfóniu a Bizetovu Carmen. Vyše 2000 divákov v hľadisku nám tleskalo. Bol to mimoriadny úspech. Moje sólové recitály boli komornejšie a zožala som úspech aj s nimi.

Váš repertoár je nesmierne široký a zahŕňa opery, operety, muzikály a viac ako 250 piesní v 11 jazykoch. Ktoré sú vám osobne najbližšie?

Čo sa týka repertoáru, musím opraviť číslo 250, tých piesní je viac, keď počítame aj ľudové piesne. Moje najobľúbenejšie sú piesne M. S. Trnavského, zaradila som jednu pieseň aj do predvianočného koncertu. Milujem Verdiho a talianskych majstrov taktiež ruských klasikov, ale aj maďarsko-rakúske operety, samozrejme Carmen, proste, dobrú hudbu.

Prejdime k hudbe všedného dňa. Čo rada robí speváčka klasickej hudby? Ako vnímate miesto svojho domova?

V každodennom živote som normálna žena v domácnosti - varenie, pranie, upratovanie. Hovorím o mne, že som dobrá kuchárka. Varím tureckú, taliansku a, samozrejme, aj slovenskú kuchyňu. Laxsa je moja obľúbená polievka, pri makových perkách si spomínam na babičku, boli super chutné. Mám rada pohár kvalitného vína a šampanské. Moja obľúbená reštaurácia v Sydney je La Boheme... vyprážený syr a k tomu čapovaný Kozel, to je "nebičko v papulke", ako písal a hovoril náš klasik Julko Satinský. Po takýchto "hodoch" však idem do Fitnessfirst tancovať aqua zumbu.

Áké poslanstvo prostredníctvom piesní a hudby odovdáte divákovi tohto roku?

Dúfam, že obecenstvo si po koncerte bude pospevovať nielen koledy, ale aj známe árie alebo skladby z Mesiáša.

Želám každému pokojné vianočné sviatky, v Novom roku 2014 veľa zdravia, pohody a dobrý humor.

Miroslava Lettrichova

dokončení z prvej strany

vynořil čísi požadavek, cosi prepisat a tak tam ředitel sekretářku vyslal, že si mezitím se soudruhy promluví a poradí jí, ať si v kanceláři nechá kabelku. Nač by to sebou nosila.

Ta sekretářka se jmenovala Staniewitzová.

Ledva odešla, soudruh ředitel nedělal už nic, ale soudruzi od StB jí prohlédli stůl i kabelku a udělali si otisky klíčů, které měla ve svrchníku. O ty totiž hlavně šlo. Potřebovali jí v bytě umístit odposlech. Do toho bytu chodil i jistý pan Novák z ministerstva financí. Jakýsi jiný „zdroj“ upozornil, že se snad ti dva chystají k emigraci. Roku 1955 se do ciziny jaksi nejezdilo. Hlavně jen utíkalo. Odposlech to potvrdil a skončilo to pěti a osmi lety pro ty dva. Samá trivialita. (doložka ředitelem byl Milan Jungmann).

Soudruh ředitel na seznamu není, byl jen až do roku 1968 dobrý komunista a věděl, co se od něj očekává. Jeden z lidí zvláštního ražení. Že se mouchám netrhají nožičky věděl, že se nedělají ty věci jež učinil, nikoli. Nikdy nepocítil potřebu omluvit se svým obětem.

A pak jsou tu případy opačné, a byl to v NP publikovaný příběh maminky pana Volarika, který mne k sepsání těchto řádků vyprovokoval. Neb hovořím o těch, kdož tak jako jeho maminka věděli, že něco jiného je pod nátlakem podepsat a něco jiného je podmínky této vynucené „spolupráce“ zachovat.

Jistý Petr je hlavně zloděj, podvodník a lhář. Vůbec člověk, jehož si pro jistotu nepouštíme přes práh obydlí. Taktéž horlivý sportovní fanoušek, ač mu hodně přesmetráková nadváha už od mládí v jakékoli sportovní aktivitě bránila. Jednou chtěl vyjet (když už se občas jezdilo) na jakási basketbalová klání do Bruselu. I povolali si ho k sobě dva soudruzi a přemlouvali ho.

„Abychom vám mohli věřit.“ Pokud jde o víru, byl Petr ochoten ji stvrdit jakýkoli závazkem včetně toho požadovaného, ale vymlouval se, že bohužel už je ten typ, který všechno vykecá. Nakonec ho přesvědčili, že nevykecá a podepsal. Téhož večera se dostavil do Violy na jistou partou provozovanou pravidelnou večerní sedánku a prohlásil“

„Dejte si na mne bacha, hajzlové, právě jsem se stal agentem StB.“ (Petr Gryner)

Byla to táž Viola, kde pozdější vídeňský starosta a tehdejší západní redaktor na poznávací misi zpovídal tamtéž se shromažďující umělce z jejich vztahu k socialistickému státnímu a společenskému zřízení. Což pak hezky s plným jménem a případně fotografií, otiskl ve svém listě. Dotyční měli co vysvětlovat. Zeptejte se třeba básničky Machulkové.

Ve Virole bylo vždy (umělecké shromaždiště) dost těch, kdo dávali přednost tomu nevykecat to na sebe a tak dnes Petr není ani v tom Cibulkovi.

O cosi horší to měla jistá Vilma. Ta v době když ještě Tito nebyl krvavý pes, vyjela do Jugoslávie a pracovala co česká hlasatelka Radia Zagreb. Kdež jí měli dost roku 1951 z důvodů o nichž netřeba uvažovat, a tak se vrátila domů k mamince. Ze života, který si naplánovala roku 1946, kdy jí bylo 19, zbylo málo a v Praze měla rodiče. Zahájila studia na vysoké a dva pánové si s ní dali schůzku v kavárně. Taktéž si hlavně přáli důvěřovat jí.

„Určitě, ale dejte mi uniformu, třeba tu nejnižší hodnost. Chci aby každý viděl, že jsem na vaší straně.“

Marně jí přesvědčovali, že každý to vidět nemusí. Chtěla to manifestovat mundurem. Pochopitelně hrála blbku a soudruzi věděli, že ji hraje. Po čtyřech hodinách to vzdali. (Zoja Schmitter)

Asi v nejtěžší situaci byl kamarád Mirek. (Kácha) Po 13 a půl roce ho propustili na amnestii z Leopoldova. Ta byla, nezapomínejme, podmíněná. Snažil se dát svůj život, či to, co mu z něj zbývalo – propustili ho těžce nemocného dohromady. Nalezl si zaměstnání kulisáka, oženil se. Přibližně po roce ho navštívili dva páni. O nějakém přesvědčování, že by mu chtěli věřit slova nepadla. Padla jen možnost mezi podpisem a návratem do Leopoldova.

O den později fingoval v divadle těžký úraz (pád do provaziště) jež spojen se ztrátou paměti. Úraz byl vážnější než plánoval, ale o to uvěřitelnější se pak jevila i ta ztráta paměti.

Samé triviality.

Ve skutečnosti jde případ od případu jen o radost ze zla (tako specifikoval už v době útlu rakouského a tehdejších donašců jistý Viktor Dyk). Doba byla zlá a mnozí v tom shledávali rovněž všechny důvody k tomu, že sami nemusí být dobří. Dnes se po nás přece nechce víc, než jen udělat tlustou čáru za minulostí. K prznění mládí došlo tak dávno, že nemá smysl hovořit o něm. Což nemusíme. Leč nemůžeme se tvářit, že nebyla. Jinak se totiž hlásíme ku zpitvované morálce všech těch, kdož mají proč tvářit se tak.

Konec konců, už Gorbačov přišel na to, že Pavka Morozov, ve versi donašeče na vlastní rodiče, nemůže být sovětské mládeži vzorem. Neb stojí psáno: Cti otce svého i matku svou, abys zdrav byl a dobře se ti vedlo na zemi.

Co by mělo stát psáno u těch, kdož z udávání otce i matku vyjmuli, ale jinak zábran neměli, ponechávám na čtenáři.

Vyprávění konkrétní - Mám čisté lustrační osvědčení Jan Beneš

To o tom lustračním osvědčení zní přímo rozkošně, skoro jako prohlášení, dokonce i soudu v případě pana Kavana, že nelze prokázat vědomou spolupráci. Což opravdu nelze. A staví nás to do jedné řady. Neb nikdo z nás neví co koná když spí, a třeba jsme ve spánku opravdu nevědomě spolupracovali s StB. Taktéž jsem se z tisku dozvěděl, že očistil se pan Srp. Což překvapuje, neb jeho závazek, který jsem viděl, jest psán jeho vlastní rukou.

Pokud jde o ty negativní lustráky, tak nám vzkázala jistá paní Lamarová 051130, krycí jméno Jiřina, že ho má taktéž. Chyba vězí v tom, že se nám už roku 1968 v slzách přiznala, že na nás fízlovala. Žádala taktéž o pochopení, neb jinak by nedostala tu výjezdni doložku do Francie a tuze se jí tam chtělo, neb měla novou průsvitnou blůzu.

Což bylo tak, že jednou takhle v srpnu 1966 nás ufackovala, že k ní musíme na večeri a my tehdy ještě neuměli říci ne. Takže jsme tam šli a tamtéž u večere poznali pana doktora Nesvadbu, pana doktora Plzáka a paní doktoru Vlkovou Svého řemesla všichni psychiatři. Taktéž na Seznamech. U Dry Vlkové, neznaje data narození si nemohu být jist.

O pár dní později mne zavřeli skrze vlastizradu a v době tohoto hodování už jsem byl docela bezpečně „pod poklopem“.

Ty slzy a přiznání pí Lamarové se týkaly právě oné večere.

Včetně informace, že pochutiny tam předložené, tehdy zaobstarala taktéž StB. Soudruzi mysleli na všechno, ale význam této akce mi zůstal až dodnes utajen. Když opatrovali tu krmí, jistě byl jejich i výběr hostů. Pracovali tam jako team na mně, anebo psali hlášení i na sebe navzájem?

Pokud jde o ty výjezdni doložky z tisku víme, že hrály v milostech udílených StB svou roli. Udílely se třeba panu dru Plzákovi a taktéž cestování dra Nesvadby neobešlo se (jako veškeré cestování tenkrát) bez souhlasu StB, že?

Nicméně nezůstal mi dnes utajen význam docela jiné večere, rovněž v době trávené už „pod poklopem“. To jsme si s manželkou zašli na večeri do Nekázanky k Markýzovi. Tam se pak u baru objevil jakýsi človíček a vrchnímu i barmanovi v jedné osobě cosi nabízel.

Pan vrchní to vzal a odkráčel s tím k našemu stolu osvětlenému jedinou svící. Byl to obraz. Vrchní ho k té svíci nastavil s otázkou, zda to má koupit.

Byl to obrázek. Prý je to ToulouseLautrec a prý je za 5000 Kčs. Soudil jsem, že pokud je to doopravdy Lautrec, je za 5000 levný, a že bych ho tedy koupil. Pravost si je však nutno dát ověřit. Vrchní s obrazem odešel a my mohli dál večeret.

Nu a pak mne tedy zavřeli a nýbrž politický zločinec musí nutně páchat i činy kriminální, ocitl se v obzlobě a později v rozsudku i pokus o podvod, který byl spáchán tím, že jsem doporučoval ke koupi obraz o jehož pravosti jsem nebyl sám přesvědčen, jak to dosvědčují má vlastní slova: „Dejte si to ověřit!“ – což je citace z rozsudku pana doktora Fajstavera. (Však pokud neodešel do pense dosud pilně soudí).

Dobrá, chtěli to udělat a udělali to. Ale jak k téhle episodě vlastně došlo? Ten človíček nabízející falešného Lautreca, se jmenoval Konstantin Sochor a je na Seznamu 170 421 508, krycí jméno Kost'a. Na Seznamu je zajisté i pan vrchní (kdo jiný by mohl dělat vedoucího v podniku jako U Markýze) pan Trhlík, pod krycím jménem Kalivoda.

Oba to zajisté měli za způsob jak svrchované moci vyhovět, ale nikoho vědomě nepoškodit. Pan Sochor však, na rozdíl ode mne, za žádný pokus o podvod nikdy odsouzen nebyl. Zřejmě toho Lautreca nabízel v dobré víře a nikomu nedoporučoval, aby si pravost dal ověřit.

Tuhle mne na půdě českého PENu oslovil jeden z jeho členů (taktéž na Seznamu) a pln dobrého humoru se mne otázel, zda ještě kšeftuju s obrazy. Tuze se divil, když jsem mu chtěl dát přes držku a namítal, že nerozumím legraci.

How bankers helped the Nazis

Adam LeBor SMH

The documents reveal a shocking story: just six months before Britain went to war with Nazi Germany, the Bank of England willingly handed over 5.6 million pounds worth of gold to Hitler - and it belonged to another country.

The official history of the bank, written in 1950 but posted online for the first time on Tuesday, reveals how we betrayed Czechoslovakia - not just with the infamous Munich agreement of September 1938, which allowed the Nazis to annex the Sudetenland, but also in London, where Montagu Norman, the eccentric but ruthless governor of the Bank of England agreed to surrender gold owned by the National Bank of Czechoslovakia.

The Czechoslovak gold was held in London in a sub-account in the name of the Bank for International Settlements, the Basel-based bank for central banks. When the Nazis marched into Prague in March 1939 they immediately sent armed soldiers to the offices of the National Bank.

The Czech directors were ordered, on pain of death, to send two transfer requests. The first instructed the BIS to transfer 23.1 metric tonnes of gold from the Czechoslovak BIS account, held at the Bank of England, to the Reichsbank BIS account, also held at Threadneedle Street. Advertisement

The second order instructed the Bank of England to transfer almost 27 metric tonnes of gold held in the National Bank of Czechoslovakia's own name to the BIS's gold account at the Bank of England.

To outsiders, the distinction between the accounts seems obscure. Yet it proved crucial - and allowed Norman to ensure that the first order was carried out. The Czechoslovak bank officials believed that as the orders had obviously been carried out under duress neither would be allowed to go through.

But they had not reckoned on the bureaucrats running the BIS and the determination of Montagu Norman to see that procedures were followed, even as his country prepared for war with Nazi Germany. His decision caused uproar, both in the press and in Parliament.

George Strauss, a Labour MP, spoke for many when he thundered in Parliament: "The Bank for International Settlements is the bank which sanctions the most notorious outrage of this generation - the rape of Czechoslovakia." Winston Churchill demanded to know how the government could ask its citizens to enlist in the military when it was "so butter-fingered that pounds 6 million worth of gold can be transferred to the Nazi government". It was a good question. Thanks to Norman and the BIS, Nazi Germany had just looted 23.1 tonnes of gold without a shot being fired. The second transfer order, for the gold held in the National Bank of Czechoslovakia's own name, did not go through. Sir John Simon, the Chancellor of the Exchequer, had instructed banks to block all Czechoslovak assets.

The documents released by the Bank of England are revealing, both for what they show and what they omit. They are a window into a world of fearful deference to authority, the primacy of procedure over morality, a world where, for the bankers, the most important thing is to keep the channels of international finance open, no matter what the human cost. A world, in other words, not entirely different to today.

The BIS was founded in 1930, in effect by Montagu Norman and his close friend Hjalmar Schacht, the former president of the Reichsbank, known as the father of the Nazi economic miracle. Schacht even referred to the BIS as "my" bank.

The BIS is a unique hybrid: a commercial bank protected by international treaty. Its assets can never be seized, even in times of war. It pays no taxes on profits.

The Czechoslovaks believed that the BIS's legal immunities would protect them. But they were wrong.

The Bank of England's historian argued that to refuse the transfer order would have been a breach of Britain's treaty obligations with regard to the BIS. In fact there was a powerful counter-argument that the Nazi invasion of Czechoslovakia had rendered any such obligations null and void as the country no longer existed.

A key sentence in the Bank of England documents is found on page 1,295. It reads: "The general attitude of the Bank of England directors of the BIS during the war was governed by their anxiety to keep the BIS to play its part in the solution of post-war problems".

And here the secret history of the BIS and its strong relationship with the Bank of England becomes ever more murky.

During the war the BIS proclaimed that it was neutral, a view supported by the Bank of England. In fact the BIS was so entwined with the Nazi economy that it helped keep the Third Reich in business. It carried out foreign exchange deals for the Reichsbank; it accepted looted Nazi gold; it recognised the puppet regimes installed in occupied countries, which, together with the Third Reich, soon controlled the majority of the bank's shares.

Indeed, the BIS was so useful for the Nazis that Emil Puhl, the vice-president of the Reichsbank and BIS director, referred to the BIS as the Reichsbank's only "foreign branch".

The BIS's reach and connections were vital for Germany. So much so, that all through the war, the Reichsbank continued paying interest on the monies lent by the BIS.

This interest was used by the BIS to pay dividends to shareholders - which included the Bank of England.

Thus, through the BIS, the Reichsbank was funding the British war economy. After the war, five BIS directors were tried for war crimes, including Schacht. "They don't hang bankers," Schacht supposedly said, and he was right - he was acquitted.

Buried among the typewritten pages of the Bank of England's history is a name of whom few have ever heard, a man for whom, like Montagu Norman, the primacy of international finance reigned over mere national considerations.

Thomas McKittrick, an American banker, was president of the BIS. When the United States entered the war in December 1941, McKittrick's position, the history notes, "became difficult". But McKittrick managed to keep the bank in business, thanks in part to his friend Allen Dulles, the US spymaster based in Berne.

McKittrick was an asset of Dulles, known as Codename 644, and frequently passed him information that he had garnered from Emil Puhl, who was a frequent visitor to Basel and often met McKittrick.

Declassified documents in the American intelligence archives reveal an even more disturbing story. Under an intelligence operation known as the "Harvard Plan", McKittrick was in contact with Nazi industrialists, working towards what the US documents, dated February 1945, describe as a "close cooperation between the Allied and German business world".

Thus while Allied soldiers were fighting through Europe,

"Would you kindly call off your dogs."

McKittrick was cutting deals to keep the Germany economy strong. This was happening with what the US documents describe as "the full assistance" of the State Department.

The Bank of England history also makes disparaging reference to Harry Dexter White, an official in the Treasury Department, who was a close ally of Henry Morgenthau, the Treasury Secretary. Morgenthau and White were the BIS's most powerful enemies and lobbied hard at Bretton Woods in July 1944, where the Allies met to plan the post-war financial system, for the BIS to be closed.

White, the Bank history notes rather sneeringly, had said of the BIS: "There is an American president doing business with the Germans while our boys are fighting the Germans."

Aided by its powerful friends, such as Montagu Norman, Allen Dulles and much of Wall Street, the BIS survived the attempts by Morgenthau and White to close it down.

The bank's allies used precisely the argument detailed on page 1,295 of the Bank of England's history: the BIS was needed to plan the post-war European economy.

From the 1950s to the 1990s the BIS hosted much of the planning and technical preparation for the introduction of the euro. Without the BIS the euro would probably not exist. In 1994, Alexander Lamfalussy, the former BIS manager, set up the European Monetary Institute, now known as the European Central Bank.

The BIS remains very profitable. It has only about 140 customers (it refuses to say how many) but made a tax-free profit of about 900 million pounds last year. Every other month it hosts the Global Economy Meetings, where 60 of the most powerful central bankers, including Mark Carney, Governor of the Bank of England, meet.

No details of meetings are released, even though the attendees are public servants, charged with managing national economies.

The BIS also hosts the Basel Committee on Banking Supervision, which regulates commercial banks, and the new Financial Stability Board, which coordinates national regulatory authorities.

The BIS has made itself the central pillar of the global financial system. Montagu Norman and Hjalmar Schacht would be very proud indeed.

Adam LeBor is the author of *Tower of Basel: The Shadowy History of the Secret Bank That Runs the World*, published by PublicAffairs.

The Telegraph, London

Becherovka, Rum, Fernet, Griotka, Česká piva

Budvar, Zlatý bažant, Plzen,

Monday - Friday 8.30-17.00

Goulburn Wines & Spirits

9-13 Brisbane Street
Darlinghurst, NSW 2010
02 9264 8459

email sales@goulburnwines.com.au

Wholesale and retail 1.09.13

November 17 message is for next generations - Czech PM Rusnok

Prague - The message of the events from November 17, 1939 and 1989 must be passed also to the generations born in freedom as only this can preserve our freedom, Czech outgoing Prime Minister Jiri Rusnok said at a commemorative ceremony today.

Rusnok said the death of Jan Opletal and subsequent historical developments reminded the society not only of the ideals of freedom and democracy, but also of those who sacrificed their lives for the ideals.

"Hence our duty to transmit the message on and on also to the generations that were already born in freedom and did not endure the tough tests of the past," Rusnok said.

"We can only in this way preserve our freedom," said Rusnok who substituted ailing President Milos Zeman at the usual commemorative act.

Rusnok said the human history was alive and only totalitarian regimes tried to conserve them.

"Due to this, any, even seemingly negligible decision of each of us can become essential for the future of the whole society. We should remember this," he added.

Roughly 100 people met at the Hlavka Dormitory where Opletal, a student of the faculty of medicine of Charles University shot dead by the Nazi regime, lived.

About 100,000 people demonstrated in Prague on the anniversary of Czechoslovakia's establishment on October 28, 1939, during the German Protectorate of Bohemia and Moravia. While suppressing the demonstration, the German riot police fatally shot worker Vaclav Sedlacek and student Jan Opletal, and wounded another nine.

Opletal's funeral on November 15 became another demonstration to which the Nazi authorities toughly reacted two days later. They raided the Hlavka student dormitory in Prague, where today's meeting was held, arrested a number of students and executed some. Afterwards they closed down all Czech universities.

CTK